

A Illuminati doctoris fratris Fracisci mayronis ordinis Abinoz: puintie sci Ludouici: in Scdm sniaru luculentissimu scriptum, Feliciter inchoatur.

Questio. I.

Arca

pro vna qone que talis est. Utriu creatio passiva distinguit a creatura reali. Et vi q sic Aug. 5° de tri. Et no di fm subam in creaturis di fz accidēs: sed creatio no di fz subaz: g est accidēs creature. C Lōtra idē Aug. p de tri. Ois suba que creatura

ra no est: deus est. Sed creatio passiva no est deus. g.

Hic primo declarabo terminos qonis. Et p qd intelligo p creaturā. 2° qd p creatio/

ne per creaturā aut intelligo aliquā entitate absolutā q nata est fundare respectu: ga oē qd relatiue di est aliqd excepta relone. fm Aug^o per creationē passivā intelligo entitate relatiuā: ga oē ens qd est ad aliqd est relatiuū: sed creatio passiva est ad aliqd. g. C Hoc viso introductum h 4° qnes. P^oia est q creatio passiva a creatura distinguunt distōne no fabricata ab aia. Istā qne pbo qdruplici via. P^oimo p viā relonis sic: ga ipse est q idē referat ad seipsum. Sed creatio passiva referat ad aliqd. g. Maior p^o minor declarat: ga relo est posterior suo termino. Posterior aut no est idē qd pus: fz referat ad pus. qre 2°. C 2° p viā diuinitatis sic: eide fm idē no pueniūt dūa. Sz ens diuidit pens ad se 2 ens ad aliqd: creatura fz suā subaz est ad se: creatio ad aliqd. g. 2°. C 3° p viā puationis sic: gdditas creature est idifferēs ad creati 2 no creati: sed creatio no. g. 2°. C 4° p viā pditionis sic. Imposse est q idē sit cognitū 2 no cognitū nālī: fz suba creature nālīter est cognita. Creatio aut no: sed tñ credita. g. 2°. C Respondet hic q no sequit qd distinguunt distōne no fabricata ab aia. g. ex nā rei: sed solū sequit de illis que no pueniūt intrinsece: sed no si extrinsece tñ est di. C Sed fm istā rñsionē sequit tñ 4° ipolia. P^oimū est istud. q p sone dīne no distinguit ex nā rei: qd appet: ga p re. distictio ex nā rei est p intrinseca: sed p sone dīne no dist^o intrinsece: ga p relos nes que sunt ad aliqd. g. no distinguit ex nā rei. C Scdm impole est q fili^o no ē imago ex nā rei: ga fili^o est imago ad aliqd: no ad se. g. no est imago ex nā rei. C Tertiu ga sic fili^o no est eqūlis ex nā rei pūga extrinsece. C 4° ga dependētia creature ad deū non est ex nā rei: ga est ad aliqd non intrinsece. C 2° 3° est q creatura distinguit a creatione distōne formali. Et dicit qdā doc. q in trāscē dētib^o no est pprie p^o modus dicēdi p se: ga nec diffinitio pprie: sz eo mō quo pōt eē ibi p^omus modus creatio dicit in p^omo mō dicēdi de creatura. C Lōtra hoc instat 4° ex qdruplici via: p quā inestigat distictio formalis. Et p p viā diuisionis. Quicūqz aliqd diuisus diuidit per diuās formales. qd cadit sub vna diuā for: malis facit formali differre ab alio: cū ipse faciāt aliqd: maxime tñ diuā formalis ipsoz formali differentiu 2 no altera tñ. C 2° p viā distōnis. Quicūqz enī distōne differūt illa formali differūt: ita est hic. g. 2°. C 3° per viā descriptionis. Ubi enī est diffō eūsdē rōnis: 2 de

scriptio: ga eadē passionē isert diffō 2 descriptio. C 4° per viā demstrationis. Qñ aliqd demst^o pp qd de vno: qd no demst^o de alio: illa no sunt formali eadē. C Ad ppositū arguo ex pma viā sic. Ens diuidit p absolutū 2 respectiū. Sed creatio cadit sub ente respectiū 2 suba vel creatura sub opposito. f. absoluto: g. no sūt idē vl eadē: vel distīn^o formali. C Ex 2° viā argi sic. Creatura est ens ad se: sed creatio est ens ad aliqd. g. 2°. C Ex 3° viā argi sic. Creatura p^o ex^o finita vel ifinita: sz creationi nullū istoz p^o g. 2°. C Ex 4° viā sic. De hoīe demst^o monstrat rñsibilis de creatione aut no. g. 2°. C Sz 3° ab^o p^o p^o in qd de relōne eo mō quo entitas de relone. g. 2° pōt eē. Dico q neutz est verz. Rōn. entitatis nec est absoluta nec respectiua: sed abstrahit ab his: 2 est i differēs eis. C 3° est q ista distictio no est realis. p per rōnē Sco. ga in essentiali ordinatis 2 reali distictio: deus pōt facē pus sine posteriori: tñ ga de agit cōtingēt: tñ ga pus no dependet a posteriori: tñ ga in p signo no repugnat sibi eē sine posteriori: sed creatura 2 creatio sunt ordinata sicut fundamentū 2 relos: non pōt fieri creatura sine creatione: nec eō. g. 2°. C Dicit aut ille doctor q passio differt reali a subto. C Lōtra hoc arguo multipl^o. P^oimo. ga maior est idētitas passionis ad subm q creationis ad creaturā. P^orobo quia ois passio p^o p se subto. creatio aut p accēs puenit creature. P^orobo. ga no est in p mō vbi per se ga omne tale est per se notū de eo quo p^odicat si illa res disticta cognoscat: sed cognita creatura gdditatur no cognoscat ei^o creatio. g. 2°. C Itē nec in scō mō: ga no est demōstrabilis de creatura. Talis enī no pōt falsificari: sed semp esset sub creatione. Hoc aut est falsum: ga gdditas no est semp sub creatione. C 2° sic. Quicūqz aliqua sunt essentiali ordinata: si p^o no est intrinsecū nec posterior: sed passio 2 creatio sunt essentiali ordinata: ga passio pcedit: 2 est p ordine eēntiali: creatio no: ga creatio est ex tpe. passio aut ab eterno: ga ab etno fuit hō rñsibilis. Itē ista ppō. hō est creabilis: est in 2° mō. Sz ista ppō. hō est creat^o: est posterior illa: hō ē creabilis. g. 2°. C 3° sic. Imposse est q aliqd pducatur nisi sit idiuinduatū: sz pus aduenit passio nāc i cōi pperate idiuinduatū. ppa enī passio cōuenit subto pro illo pozi pro quo pcedit nā specifica oia idiuindua. C 4° sic. Quicūqz aliqd est idifferēs ad duo opposita: illud qd cōuenit sibi sub vtroqz mō est sibi itimius 2 ppingus quolibet illoz qd puenit sibi sub altero. Sz passio puenit rei: sūne in actu: sūne in po^o: cū eadē diffō pueniat ei: creatio autē tñ in actu. g. C 5° sic. Existētia est magis intima cū actu creature q creatio. Si aut amibilet triagulus no bz existentiā: no tñ p^o p^o h suā passionē. C 6° sic. Quicūqz vnu necio inest: 2 aliqd ptingēt: magis itimū est illd qd necio inest q illud qd ptingēt: sz passio necio inest: alioqn demōstratio pōt falsificari. creatio aut ptingēt: ga ptingēs vī esse ista. hō creat^o alioqn deus necio crearet. g. C 7° sic. Aug. de vera reli. d. q p^o per se nota sunt eterna. g. 2° nes deducte ex eis sunt eternalis aut est demstatio: per quā pcludit passio: 2 no per quā pcludit creatio. g. C 8° sic. Quicūqz de aliq cōi demstāt passiones: vbi cūqz inuenit rō formalis illi: 2 ille passiones etiā inueniunt: sed per rōnē gdditaturū entis pbat eadem passio entis in deo 2 in creaturis: 2 in deo talis passio no reali differt. g. nec 2°. C 9° sic. In diuinis vnu attributū pcludit de alio: 2 tñ no est ibi realis distictio attributorū: q sunt sicut passiones. C 4° 3° est q ista distictio no est essentialis. distictio enī essentialis 2 realis sunt essentiali ordinate. Realis aut est pōz: 2 no est h. g. nec essentialis. C Sed ptra istas 2 nes instat. Et p 3° p^oimas sic. 2° Grant. AD.

E

Obiectio.

H. I. poterit.

Solutio.

3° conclusio. Regula scilicet ca. 1. 2. 12. 01. 2. 2. 12. dist. 4. 2 alibi sepe.

De identitate passionis 2 subiecti notat H. L. nonupl^o

De maior est idētitas passionis ad subm q creationis ad creaturā.

Cōsidera istā tiam 2 euasō nes hic.

H. I. qra rō.

H

4° conclusio

Obijciat 4°.

N
Obijciat 4°.

Notiam vel de ptingēt^o no eē cūsdē rōnis formalis specificē cum notā.

Ecce qd qris p theō^o necē sarioz bō in fili applicā.

Slide 37. d. 5. 2 vbi ibi notat.

Difficultas.

Idē sub fm distictas passionis ei^o ad distictas bz distictas pūat.

Obijciat.

B

H. I. poterit.

Creatura qd? Aude. 1. q. 5. opm. 7. art. cap. 1. Creao qd? Lōtatio 4°. Distictio ex nā rei pbat quadrupl^o. 2 pūat alibi loc. A. I. creatura

Creatura creatioes passiva: h non realiter cōuenit ex nā rei cū 2 formali distictio. hoc bicit p totum pōcessum. Cūas.

Impugnatio succo ad ipos hōle 4°.

H. I. passio

4° conclusio.

Distictio formalis pbat quadrupl^o.

I Cum ipsa creatio non sit deus sequitur quod sit creatura: quia id quod est vel est creator vel creatura. si creatura, vel creator seipsum vel creatione alia non seipsum: per hoc, nec alia: quia tunc esset processus in infinitum. **¶** **C** Contra secundam sententiam. **C** La formalis non differt a suo effectu. Sed creatio est causa formalis creature. **¶** **C** Contra tertiam sententiam. **C** Quicunque aliquid sic se habet quod aliquid conuenit uni reali quod non alteri: ista non sunt idem realiter. Sed creatio realis est ad aliud: creatura vero ad se. ergo. **¶** **C** Contra quartam sententiam. **C** Distinctio quidditativa et essentialis sunt una distinctio: sed quidditativa est hic, ergo essentialis. **¶** **A** Ad primum secundum Dionysium. de di. no. creatio non creatur: sicut delectatio non delectatur. et est ibi statim in seculo: quia autem absolutum est ad se: ideo alio creatur: creatio tamen seipsum est ad aliud. **¶** **A** Ad secundam dico: quod in sensu compositionis creatio dicitur in quid de creatura: sed in sensu diuisionis: ut de humanitate: et huius non est sic. **¶** **A** Ad tertiam dico: quod locus additionis non est in modificatione: quod declaro sic. et accipio compositum ex materia et forma. sunt ergo idem compositum materia et forma: aliquid tamen conuenit matri compositum: quod non conuenit forme compositum: quia materia perficit compositum: forma vero non. Similiter proprietates idiuinalis et naturae sunt idem in se: et tamen proprietates idiuinalis distinguuntur numeratim: aut ipsa natura: hoc est: quia extrema additionis non applicantur mater: sed illis extremis. **¶** **I**sta enim additio applicatur illis extremis: quae mori vel materia consequitur. **¶** **A** Ad quartam cum dicitur distinguuntur quidditativum, dico quod est bene inuenire quidditativam distinctionem sine essentiali: et non e conuerso.

Sed tunc

est distinctio secundum primum compositum et modificationem. **¶** **V**ic dicitur quod sicga est propositio vltima: et extendit se ad omnia in quibus saluantur sui termini. **¶** **S**ed quia eadem ratio est in uno et in alio. **¶** **U**ltimius dicitur quod iste non sit additio. **¶** **S**orres est albus non foras est albus: sed ambe sunt affirmatiue. **¶** **Q**uantum ergo ad hoc est sciendum: quod apud logicos oppositio est composita quo modo loquitur Aristoteles primo peribermennias: et secundum considerationem metaphisici oppositio est in terminis incomplexis: de qua loquitur philosophus in primis: quae diuidentur in oppositionem priuatiuam et relatiuam: et isto modo albus et non albus sunt additio. igitur secundum metaphisicum: sicut albus et non albus formaliter sunt oppositi: ita albus et non albus formaliter sunt additio. ostendit autem logice quod est propositio copulatiua hypothetica: et ista constat ex duobus categoricis: terminus autem incomplexus predicatur in qualibet categoria. **¶** **M**etaphisice autem tenet de quolibet albo et non albo albo et non albo incomplexum. **¶** **N**on est ergo verum de quolibet albo et non albo cum modo secundum metaphisicum. unde tollitur primum principium complexum per modum additiui. **¶** **A**rguit enim sic. de quolibet termino affirmatio vel negatio vera. **¶** **E**st ens. igitur quaecumque est de eo affirmatio vel negatio vera. **¶** **H**oc autem non est verum cum modo. **¶** **S**ed vnde est hoc: des mihi rationem: quod non est in talibus. **¶** **R**espondeo: primum principium tenet sic locus a contradictoriis in duobus immediatis: sanum et egrum sunt tria immediata. vnde bene sequitur: est sanum. igitur non est egrum. si addas quidditativum: non valz in positione enim quidditas abstrahit ab omni eo quod non sibi inest quidditativum: et ita ab omni oppositione et dyetate: et sufficit ad iterum regulam vltimam ponere instantiam in vno. **¶** **P**ono exemplum in diuinis. tres persone habent unam eternitatem: aliquid tamen eternum conuenit uni: quod non conuenit alteri: sicut gignere conuenit patri eternum: quia in additione non applicat eternitas: sed ad extrema que concomitant eternitas. **¶** **S**imiliter quod dico creatura est realis: ad se: creatio ad aliud: quia non ratione realitatis: sed ratione extremorum: quae concomitant realitatem. **¶** **S**imiliter paternitas distinguitur personaliter: essentia non distinguitur personaliter. **¶** **S**imiliter naturae diuinae et humane conuenit

esse idem suppositum: et tamen aliquid conuenit naturae humane suppositum: quod non conuenit naturae diuinae: sicut substantificari in verbo et in alieno supposito. **¶** **S**ecunda diffinitio est: si illud primum. igitur vnde et eadem tenet cum modificatione: **¶** **D**ico quod non. unde creditur est quod quilibet persona est idem persona liter cum essentia: non tamen inter se sunt idem personaliter. **¶** **S**imiliter relationes sunt idem diuinae essentiae: nec tamen predicantur inter se et de se. **¶** **S**imiliter accipio hominem: et hunc hominem et risibilem tenet homo est idem risibile in seculo modo: et hunc homo filius: et tamen non sunt idem inter se in seculo modo. **¶** **S**imiliter natura generis est idem cum speciebus in primo modo: omnia vero filii: et tamen inter se non dicuntur in primo modo. **¶** **S**imiliter de differetibus adinuicem tenet. **¶** **C** Contra diffinitio est de syllo expositio: si tamen cum modificatione: **¶** **D**ico quod per modificationem dirimitur quod sic per hunc homo est quidditativum aial. **¶** **H**omo est quidditativum rationalis. **¶** **H**oc rationale quidditativum est aial non sequitur. **¶** **C** Contra sic. hoc celum est mobile in seculo modo. hoc celus est volubile in seculo modo: et tamen volubile est mobile in primo modo. **¶** **I**te hunc homo in sensu compositionis est contingenter coloratus. **¶** **H**omo est contingenter albus: et tamen non sequitur. **¶** **H**oc albus in sensu compositionis est contingenter coloratus. **¶** **C** Contra diffinitio est de syllo et simpliciter: si tenet modificatas: **¶** **D**ico quod non: quod per sic. **¶** **O**portet est immediate suba. **¶** **O**portet corpus aiatu est immediate corpus: et tamen non sequitur quod oportet aiatu corpus sit immediate suba. **¶** **V**el sic. **¶** **O**portet hoc per se est corpus. **¶** **O**portet hoc per se est suba non sequitur. **¶** **C** Contra sic. in omni demonstratione per quod nunc est: et eo modo quo premisse: quia maior extremitas cum medio facit propositionem per se notam. **¶** **U**bi Aristoteles dicit: quod syllogismus cum reduplicatione non est. **¶** **I**te etiam dicitur: quod ex puris contingenter sequitur necesse est: ita non est idem in dyetate et in primis: nunc aliter sunt mixtiones. **¶** **C** Contra sic. hic remanet vnum dubium de distinctione quam ponit predicatorem de ratione: quia accipit pro ratione facta ab aia: et illa dicitur misit et accepit rationem per diffinitionem vel pro ratione diffinitionis: et declarauit de passione et actioe et de motu tenet. **¶** **C** Contra in relatione et fundamento: ostendo quod pro relo non sit idem fundamento formaliter: quia ipse est quod illud quod fit sua ratione formalem essentialiter est ad aliud: quod fit ad se. **¶** **S**ed relo forma sua ratione formale totaliter est ad aliud. **¶** **D**iffinitio autem qua diffinitio accipit per subum non est intrinseca: sed per illa que sunt extrinseca. **¶** **C** Contra ostendo quod non est extrinseca: quia eadem alio est sui superioris: ita conuenit ei intrinsece. **¶** **D**ecide etiam ostendo quod habet intentionem illa diffinitio extrinseca vel est bitudo ad terminum: vel est terminus: vel vtriusque. **¶** **S**i deest primum: habet intentionem. **¶** **S**i vtriusque: habet intentionem. **¶** **C** Contra bitudo non est ad aliud extrinseca: sed est intra diuina. **¶** **S**i ponas aliquid extrinsecum deus a diuina essentia: concedis propositum. **¶** **I**deo alii procedunt quod non sunt conuertibiles et vltima idem. **¶** **S**ed ex hoc sequitur propositum: quia identitas conuertibilis: et identitas non conuertibilis sunt additio. **¶** **A** diuina autem essentia negat identitatem conuertibilis. **¶** **S**ed hoc non est resolutio: quia habita eadem diffinitionem sunt eadem conuertibiles: non conuertibilis autem est negatio: ideo oportet resolutum in affirmationem. **¶** **D**eclando autem nunc ista preterit: quod per de formalitatem intelligit pluralitatem in identitate reali. **¶** **E**t hoc non est. **¶** **C** Contra. quia ratio diuina essentia est ad se. **¶** **P**ersonae autem diuinae referuntur ad se positione. **¶** **R**atio autem extrinseca est positione. **¶** **R**atio in diuinis ad se est positione. **¶** **R**atio etiam ad aliud est positione. **¶** **D**ue rationes positione. **¶** **V**na intrinseca: et alia extrinseca. **¶** **I**te certum est quod positionem et positionem minorem conueniunt quod positionem et positionem: quia prius distat a subto. **¶** **I**te iste dat deus relationis ad se et ad aliud: quia vna diffinitionem eius extrinsecam: et aliam intrinsecam: eodem modo oportet quod beat duas diffinitiones: vnam ad se: et aliam ad aliud. **¶** **C** Contra arguitur. **¶** **V**bi dicitur aliquid distinguuntur positione illa distinguuntur realiter: sed ibi est distinctio intrinseca et extrinseca per te. **¶** **G** distinctio realis: quod est falsum. **¶** **C** Quidam vltimus: quod interpretatur est distinctio concessa tenet.

C Distinctio

Notabilis solutio vbiqz. **¶** **I** in primo signo.

K Contradictio modificata non tenet.

I I. distiguit **¶** **I** I. idem nunc.

L Debitate primum principii notat. **¶** **V**ide hic. **¶** **S** p. logica et metaphisica differunt.

I I. et non albus **¶** **A** lde. q. 1. p. dila. et in 2. b. **¶** **S** p. p. et alibi sepe ad b. **¶** **Q**resco. 2. d. 1. q. 4. **¶** **S**olui do. 1. p. p. **¶** **I** c. 2. d. 2. **¶** **Q**. 9. et vbi ibi notant.

M Quare praedicatio non est in modificatione notant.

N **¶** **Q**uestio vnde et eadem et qua liter tenet?

D e syllo et positione.

D e syllo et positione.

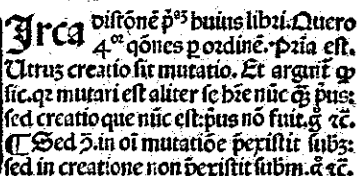
P o r t e p o r

D ubium.

P **¶** **D** e diffinitione rationis et de omni opum.

Q

E

4° qñes. pñia est / q crea
tio nō est actio pñe loquē

do: ga actio est respectus extrinsecus adueniens. Creatio
autē nō est respectus extrinsecus adueniens. Posito enī
creatore ⁊ creatura necio sequit̃ creatio. ¶ C^z ⁴^o est iꝑ
nō est passio: ga passio est accidēs limitariū: ga genus ꝑ
dicamentale. Sed creatio est transcēdēs: ga oīa gñā an-
teit. ergo etc. ¶ C^z 3° q^o nō est motus: ga creatio fit in in-
stanti. motus aut̃ nō fit in instanti: ga motus est acquisiti-
onis post p̄tē q̄tē. ¶ C^z 4° q^o nō est mutatio: ga vbi est
iuuēre mutationē. ibi est inuenire ordinē durationis:
qui est iter tps ⁊ instās. in mutatione enī in proximo istā
si subz est sub formalī termino ad quē ⁊ tps tpe est
in termino a quo. ¶ Sed 3^a p̄mā snē instat sic: ga illa
influentia q^o deus creat vi esse actio: ga deus ꝑ eaz creat
⁊ agit. ¶ C^z 2^a z 3^a: ga creatio de^m in actuali ⁊ passiua. ḡ
videt q^o sit actio ⁊ passio. ¶ Cōtra 3^a. ga deus saltem
successive producit successiva: sicut ꝑz de momē celi. Sicut
grāz pōt creare in tpe. ¶ Cōtra 4^a. ga qđ creat aliter
be hūc qđ prius. ¶ Ad p̄mā instātiā dī ꝑcedendo q^o
influere ꝑprie est agere: sed illa influētia posset accipi
pro imprimere qñ aliqd imprimi aliquid ⁊ nō est pdu-
ctio. Alius est enī respectus transcēdētis ad transcēdētē:
⁊ illa impressio est actio. Respectus aut̃ pductūs non
est actio. vñ qñ imprimit grāz vere agit: sed prius eam
pducit qđ imprimat. ¶ Ad aliud dico q^o accipit nomē
actionis ⁊ passionis nō nūq^o sed larvae. ¶ Ad aliud p̄-

eo q^d p^roductio d^us form^{as} est creatio: qu^{ia} sequit^r illud? ¶ Ad 4.^m r^{es}pondeo q^d p^roductio est q^ui gra^{ti}a dat^r: q^ui p^rus fuit p^rducta. ¶ Pono q^d n^{on} affirmatiua: q^ui creatio est p^rductio: q^ua effectus n^{on} est nisi p^rductio ad e^um. ¶ Sed hic sunt alia difficil^{ia} p^rma est: q^ua impo^{ss}it est tr^{an}sire de cō tr^{an}sdictorio in dⁱdictorio nulla facta mutatione. Sed creatura tr^{an}sit de dⁱdictorio in dⁱdictoriū q^ui p^rdu^{it} g^o r^{at}.

¶ Rñ: trāstātus dicit q̄ lūm exultat sub vtroqz exte
rio: Sed creatura p̄us non existit sub nō gñal: rñ
nō cōcedi pōt. ¶ 2ª dñf. qñ aliqz fundamētū hñ pua
rionē alicuius: postea trāstād esse illius: ibi videt esse
mutatio. Sed essentia creaturē fuit aliqd ab eterno: 2
postea trāstuit ad esse nō nō habebat q̄ rñ. ¶ Dico 2

essentia rei creabilis nō existit sub puatione aliq̃ anq̃
creet̃: q̃a terminus existebat aliquo mō. ¶ Sed nūq̃
crea^{em} sequit̃ actio: ¶ Dico q̃ in creatione subsistētū
numq̃ sequit̃ actio: vnde q̃ p̃cipit mām nibil passum
fuit ibi: sed q̃ p̃cipit rē inherētē: itē sequit̃ p̃ductio
¶ II

Secundo querit. Utru de possit ali
qd de nouo pducē sine mu
tatione. videf qd no: ga Aug. in p lib. de tri.
dicit. qd deū fac mutabilia sine mutatione
sint intelligere place difficile est. q. 1. Coſtra.

4.º de trinitate dicit / q̄ oportet Deum intelligere muta-
bilis facere sine sui mutatione.

Dispono 4° p^{tes}. Prima est ista/g^o impole est
transire de d^odictorio in d^odictorii sine
mutatione facta in aliquo extremor. Eide eni inquam

idē nō pñt applicari extrema dictionis. Si ergo pñs
cōueniebat fieri vñū extremū dictionis: et modo aliū
sibi nēcio est aliqua affectus. ¶ 2^a 3ª est: qd impole est qd
aliquid trāseat de dictionio in dictionio nisi mutet in
se: ga alr se bz nūc qd pñs: et pñs mutat. ¶ 3^a 3ª est: qd
per mutatiōē faciā in altero extremo: nō pōt aliqd
mutari de dictionio in dictionio: ga ipole est qd sit esse
etius formalis in aliquo qd sit ibi forma: sed mutari est
effect^{us} mutatiōis. si ḡ aliter se bz nūc qd pñs: nēcio est
in eo mutatio. ¶ 4^a 3ª est: qd aliquid pōt attribui alicui
pñs: qd nō pñs sine sui mutatiōe: sic deus nō creat: et
pñs nō: sine sui mutatiōe. ḡ. ¶ Cōtra istas dñes istat.
Et pñs pñs: ga ostendit est in pñs libro: qd deus pōt aliqd
velle qd pñs nō vult: vult enī futura pñgēter: et tñ nō
mutat. ḡ. ¶ Cōtra 2^a 3^a. deus trāsit de dictionio in d
dictionio qñ aliqd creat: et tñ in se nō mutat. ḡ. ¶ Cō
tra 3^a. sol trāsit de nō esse vñm ad esse vñm: et ita p
mutatiōē qñ est in me trāsit. ḡ. ¶ Cōtra 4^a 3^a. quia
videt esse dñia alys duab^{us}. ¶ Ad pñm dico: qd nō fit mu
tio ex pte deus: ex pte obieci in esse volito sine muta
tione dei. ¶ Ad aliud dico: qd deus nō trāsit de. et. Si
nim creare esset formalis in deo: et postea nō creare: ne
cessario mutaret tñs: sed nō est ita: idē in se nō trāsit.
¶ Ad 2ª dicitur aliqui qd videns pducit rē in esse vñs
ōnabilis. ¶ Dico ḡ qd iste trāsitus nō est formalis in so
e denotiōe intrinseca: sed denotiōe extrinseca a
vñone mea dñi trāsire. ¶ Ad 4^a 3^a. aliū est dict de deo
extremū dñi: et aliū est dict in deo. vñ nouū nō est in deo:
sed de nouo extrinsece deno^{te}. ¶ S3 qd de ar^{te} in op^{er}:
dico qd diff. ex b^o pueniebat pñs: ga dicebat oī agens
oz^{er} referri ad passus: sed nō opz dice deus referri aliq
aliquid reali et formali ad creaturā. ¶ 2^a 3ª diff. saltē deus
pñit de ocio ad opatiōē. Dico qd si actio eet in eo for
malis tñs mutaret: nūc aut dñ de eo denotiōe extrin
seca. illa enī opatiō nō est in deo formalis. ¶ 3^a 3ª diff. est:
agens aliud qd cūqz mutat qñ agit. Dico qd sic omne
lūid a deo qñ incipit agere: tñc nēcio mutat: et itelly qñ
agēs pñciū repantur nō itelligēdo qd illud agēs pñciū
incipit formā absolūtā: sed respectuā actiōē regit
ue causat a termino et fundamēto. ¶ 4^a 3ª diff. si ex di
stis sequit actiōē esse in agēte. ¶ Dico qd hoc vidēt
ibi intendere: ga alr nō sequeret arg^{um} eoz de exiū ab
actio in opatiōē nisi poneret actio in agēte. alr enī non
esset pcludi mutatiōē esse in deo. ḡ. ¶ Cō. III.

Meritur 3: Unum creatio actiua ⁊
passiua differant realiter.
Et videt q̄ sicga in diuinis gñare: ⁊ gñari
differūt realiter. ¶ Contra nulla relatio ad
creaturā est res ex parte dei ergo videtur
eadem est res que dicitur creatio actiua ⁊ passio.

dic pono 4.us dñes: prima est, qd creare in deo
nō est aliquid absolutū: ga dē tale in
deō est eternū ⁊ necūm. Sed creare nō est eternū nec
cūm. g. 2.us ¶ 2.us ē est qd creare nō est in deo realiter:
tūc destructo creare: destrueret de. ¶ 3.us ē: qd crea
nō est in deo aliquid respectiui: ga tūc referret de
sone reali qd creaturā: quod est falsū. ¶ 4.us ē est qd
eare nō est in deo formalit: ga qd qd in deo est vel est
absolutū vel respectiui: sed ostensū est qd non abso
lutū nec respectiui rei vel rōnis. g. non pōt esse in deo.
Sed cōtra istas dñes instat 4.us. Primo ē primā sic.
tus per illud qd creare: qd terminat depēdētā ipsius
eature. Sed b est p eius absolutū. g. Cōtra scōd:
tus est realiter creatō. ergo creare est in ipso realiter.
Cōtra tertiā: ga nō pōt itelligi nisi ad aliū. ¶ Cōtra
quartā: ga sic gñare est in deo: ita in deo vī ēē formalit
⁊m Gran⁹ tra

**Singlari de
aria 6 trăsă
ter 2dicora**

Объект 4^й

F

Lanc. hic. qre
Sec. distinc.
pñti. q. 2.

Encontro 3°

Qu. 8. phy.
i destructio
nibus destruc
tionū: copio
sed h

G
Considera in-
stantiam.

B.1. Acquirit.

H. Linco.

H

Primum art.
 conclusio 4.
 I. pbatio:
 nia qd inest
 eo: absolute
 t r.
 Nec realiter
 nec formalit
 eare est qd
 absolute vel
 spectum in
 eo.

I
Denoia' extri
seca creator t
creaturae dicit
de' sic dno.

Sede ardui.
Dubium.
Lectio 4.

Creatio acti
na e passiva
quali differ.
B. quadruplex

Ab creatur
creaturae est effe
ctus formalis
creationis.

K

Ab. 31. dt. 1.
Seco. 7. alios.

Joan. 5.
L

Quod dicitur
creatio qd
est origina
lia no hnt nec
p instanti
per tempus.
Lectio 4.
Et. 1. de creati
na eiusd rōis.
Et. 1. de rei
t p actiōe
m formaliter
nec reali disti
guant creatio
e cōseruatio.

M

Obijetur 3.

Lage h qd p
formali qdne
pro pnotato:
t quot ipor
tant creatio e
pseruatio. vīs
Seco. 1. dt. 2.
e. 12. q. 4. lib.

create. Ad pñm: no sequit qd si per absolutū termi
nat creatione: qd creatio sit in eo formalr. Ad aliud
q ex relōne reali alterius de' dicit create denoiatione
extrinseca. Ad 3^m cōcedo qd dicit ad aliud per rela
tione quā terminat. Et per idem ad 4^m dicit.

Quid est ergo illa creatio actiua. Duo ad hoc decla
randum iducunt 4^{or} nes. Prima est qd
creatio actiua nō opponit passivae: qd ipse est op^{er} oī
gines esse in aliquo eodē: qd tūc sequeretur qd idē pduce
ret se. 2^a qd nō differunt realr: qd create t creati nō
inveniunt nisi vbi est vna simplex realitas. 3^a qd nō
distin^{ti} foialr: qd create t creati sūt eiusdē fūda^{re} eiuf
de termini. 4^a qd vñt fm rōne: qd itell^l pcepit il
lā rem actiue t passiue. Sed hic sunt aliquae diffi. p^o.
ga effectus formalis est in deo ipsius creationis: qd de
formalr creat. Dic dico qd create nō est effectus for
malis creationis sed ipm creati. vñ deus denoia^t extri
sece creas: qd creatura formalr creat. 2ª diff. ga vñ qd
in diuinis sic diceret qd gñare t gñari sunt idē sic crea
re t creati. Dico qd si apperet qd pū repugnaret re
ferri ad filiū: tūc eodē diceret gñare quo filiū gñari:
nūc aut realr pōt pī ad filiū referri. 3ª diff. est qd idē
diceret qd sol pducit: qd vna pductione pducit: eadē
res pducit p vñū respectū. Dico qd nō habem^{us} ne
cessitatē qd sol referat t formalr t realr ad creaturaz.
4ª diff. p extrema dictionis: qd deo repugnat crea
ri t nō create. Dico qd vtrūqz repugnat deo formalr: s
extrinsece pōt denoari ab eo: t dico qd ab eadē re deno
minat: sed tñ in illa re dicit deus creas t creatura crea
ri. ergo t. Et ideo create nō est in deo formalr: qd etiā
denoia^t ab eo intrinsece t. Qd. III.

Queritur qñto. Vtrū creatio passiva
differat a cōseruatione. Co
sic: ga Aug. sup. Hen. de' videt dicit creatio
ne differre a pseruatiōe. Cōtra. ga Aug.
sup. Hen. cōtra manicheos exponens illud.
Pater meus vsqz modo opēat. t ego oporō in eo. di
cit qd intelligitur de continua pductione.

Hic sunt duo pambula premittenda. pñm est.
qd est creatio. Et dico qd est origo passi
ua qua creatura bz esse in suo fieri per instās. 2^m qd
est cōseruatio: dico qd est quedā pnuatio q res bz esse
a deo in suo esse per tps. Istis pbatibz introducunt
hic 4^{or} nes. Prima est qd pseruatio t creatio in crea
turis distin^{ti} ex nā rei: ga in instāi pmo creat^{ur}: t postea
cōseruat^{ur}: t nō creat. 2^a qd nō distin^{ti} formalr: ga
eiusdē fūdamēti ad eundē terminū nō p surgit relō nisi
eiusdē rōis: sed creatio t pseruatio sunt eiusdē termi
ni t fundamēti. 3^a qd nō distinguunt realr: qz
creatio nō distin^{ti} a creatura realr: nec etiā pseruatio: t
tñ inveniunt in vna re que nō bz nisi vñā simplice reali
tatē. 4^a qd differunt per actiōis: ga cōseruationē vt
pseruatio est puenit alia relō q vt est creatio. Creatio
enī dicit hoc esse a deo cū coepit ad p^{ri}m in instāi. pser
uatio aut dicit hoc eē a deo in coepit ad totū tps se
quē. Sed 3 istas nes instat. Et p pñā. Imple
est qd idē sit distinctis pductionibz pducit: sed 2^a qd
idē sit creet t pseruet sic in instāi creationis: t ita habet
bitus duas cālitates sit. Dico qd eadē est dependētia:
sed in instāi creationis eodē nō dī pseruatio nisi in ba
bitudine ad tps sequēs actū vel pō^{te}: tūc enī habitudo
talis facit differre pseruationē a creatione. Cōtra 2^a
ga de' diffōnes insum eis. Dico qd creatio nihil aliud
est qd dicitur a deo. qd aut sit de nihilo est sibi extrinse
cum. Cōtra 3^a ga pseruat qñ nō creat. Dico qd illd
pbat qd habitudines psequēs realr differunt: sed nō

ipsa. Sed hic sunt aliquae diffi. pñā est ista: ga Aug.
sup. Hen. videt dicit qd totalr sūt in aliquibz penit^{ur} idē:
ga sicut aer nō est lucidus: sicut lucidus ita in creatura.
3ª diff. Dico qd si accipiat creatio p depēdētia temp res
creat a deo. Tñ nō dī creati illo noie nisi pro p instāi.
2ª diff. est qd quidā doc. dicit qd creatura temp ino
uat. Dico qd in agentibz pducētibz pductione successi
ua temp est sibi nouatio. Sed in agente cuius pductio
est pmanēs nō est inouatio. Exem^{us}. Mā t forma cau
sant pmanē causālitatē sibi ppa: nec tñ est sibi inouatio:
ga pmanenter causant. 3ª diff. est ga fm hoc non vñ
valere distinctionē vulgata: ga successiua dū sunt sunt
permanētia dū sunt non sunt. Dico qd verus est qñ
permanēs pducit pductione successiua. Sed de annu
bilatione est sciendū qd aliq imaginant qd per actionē
positiua fiat annihilation. S3 hoc nō itelligi nec de an
nihilatione: nec de cor^{re}: ga oīs actio positiua est aliquid
positiui termini. Sed itelligi qd p subtractionē p^{ri}ma
qua contingenter cōseruant res fiat annihilation: t per
subtractionem causationis causatur mālīs t formalis
fiat corruptio t. Questio. V.

Ircā distōne pñā iterū quero 4^{or} qd
nes. Quaz p^{ri}m est. Vtrū creatio or
dine nāe pcedat creaturā: vel eē. Et vñ
creatio sit pōt: ga creatio est via ad creatu
rā: t oīs via est pōt suo termino. Cōtra.
ga termin^{us} creationis est pōt eāga ab eo depēdet: sed
eēn^{us} creature est termin^{us} creationis. pcedit creatioēz.

Hic pmitto 4^{or} nes negatiuas. pñā est qd
iter illa nō est aliqz ordo cura
tionis: ga in quocūqz periodo vñū inuenit cū alio. 2^a
qz nō hnt pfectionis ordinē: ga in ordine pfectionis
opz vtrūqz extremū dicit pfectionē. Sed creatio cū sit
relō nō dicit pfectionē. 3^a qd est qd iter illa nō est
cālitatis: ga talia distin^{ti} realr: que distinctio nō est iter
creationē t creaturā: vt vñū fuit. 4^a qd nec ordo
originis: ga talia distinguunt realr: iter que est origo: vt
p per Aug. p de tri. Pono igit duas nes affirmati
uas. pñā qd iter relōne t fundamētū est ordo nāe:
sicut iter re^{re} est similitas nāe. creatio aut est relō. 3^a qd
2^a qd absolutū creaturē pcedit creationē: vt docet
Aug. 5. de tri. dicit: qd omne qd est ad aliud pū est ad
se: sed illud pū nō est nisi absolutū creaturē. Cōtra
omne fundamētū est pū relōne nāe: creatura est fun
damētū creationis. 3^a qd. Sed 3. in illo pñō quo
creatura pcedit creationē creaturaz erit necesse esse: quia
independens. Cōtra 2^a ga nihil accipit esse per illud qd est
eo poster^{ius}: sed creatura accipit eē p creationē. ergo t.
3^a qd creator t creatura sūt simū nāe: sic relatiua. Si g
creatura est pōt creatione: est etiā pōt creatore: ga pōt
creatione: qua est creator. Itē nulla pductio terminat
ad illd qd iā bz esse: sed sic est in creatione fm iā dicta.
ergo t. Ad pñā istā dīco qd illud qd nō depēdet
ab aliquo pro illo signo: pro quo aptū est depēdere est
necesse esse: sic deus est oīno idēpēdens: ga in nullo signo
depēdet. creatura aut depēdet in sebo signo: s3 nō in p.
Ad 2^m dico qd accipit esse per hoc pōt dupl^{ex} esse. vt
sicut per pñm pducitur: tūc vera est illa ppositio: sed
voluntas diuina est hui^{us} pñm: t nō creatio ipsa. Alio
modo sicut per cām formalē: tūc nō opzificat albedo
nō est pōt hōie: s3 sit pōt hōie albo. Creatio aut est for
maliter accepta esse creature: t ita l3 creatura vt sic sit
posterior creatione: tñ sumēdo eī^{us} absolutū creatio nō
est prior creatura. Ad aliud dico qd creator t creatu
ra p relatiua sunt simū nā. Cōcedo g pōt est creatu
ra qz creator: vt creator denoia^t denoiatione extrinseca:
sed rōne

N
2. 4. 2. 8.

Semper ten
creari sicut
pōt intelligi.
Agas dupl^{ex}.

Distinctio no
tabilis pñā
tūc t successi
ua: quā m
linuāt.

Ab qd nec in
nihilatio nec
corruptio: qd
actio positiua
equalr pūgi^t.

O

Co. lūso 4^{or}
negatiua.
Nec duratio
nis nec pte
cōdēntē cā
tatis: nec origi
nis ordinē
ter creationē
t creaturā.

P
q. 1. hñm^{us} pōt
ne. 3.
Lap. 1.
Lectio dupl^{ex}
affirmatiua.
Lū fūdamēti
tū relōne nāe
pcedat: qd
absolutū crea
ture creatioē.
Lap. 1. de ma
gno.
Obijet 4^{or}.

Q

Necesse est qd
non p gñas
figuo: creatu
ra depēdet.

Accipit esse p
hoc cōdūg^{it}.

2ª nāe creatu
ra prior t qñ
posterior crea
tione.

Creatura cre
atoris pñā
eā l3 alio mo
do eēn^{us}.

la Aug.
it' idē
eatura.
mp res
instāti.
mp ino
lucessi
ductio
ia cau
uatio:
ion vī
est sunt
est qñ
annū
tionez
de an
alicut
fua
per
malis
V.
qō/
tio oz
vi q
eant
ōtra.
sed
īōez.
est q
Co. lūfo
ura/
Cz
ionis
cū sit
ō est
iter
ordo
o. ye
nati
nāe:
3 rē.
ocet
ad
ga
un/
uo
tia
est
7ē.
i g
ioz
at
et.
at
et
10
p.
v/
io
2/
it
ō
11
12
do

Semper rem
creari qñ
pōt intelligi.
Agēs dupl.

Distinctio no
tabilis pmanē
nā. 7 successi
uo: quā in
limitat.

qñ nec in
nihilatio nec
corruptio est
actio positua
equali pōtū

Co. lūfo 2
negativ.
Nec duratio
nec per
creatio nec oñ
nis ordinē
ter creatio
7 creaturae.

q. i. hñt pō
nc. 3.
Cap. 1.
E oño dupl
affirmatiua
Cū fūdamē
tū relōne nā
pcedat qñ
absolutū crea
ture creatōz.
Cap. 1. de ma
gnit.
Obiāt 4.

q. i. hñt pō
nc. 3.
Cap. 1.
E oño dupl
affirmatiua
Cū fūdamē
tū relōne nā
pcedat qñ
absolutū crea
ture creatōz.
Cap. 1. de ma
gnit.
Obiāt 4.

q. i. hñt pō
nc. 3.
Cap. 1.
E oño dupl
affirmatiua
Cū fūdamē
tū relōne nā
pcedat qñ
absolutū crea
ture creatōz.
Cap. 1. de ma
gnit.
Obiāt 4.

q. i. hñt pō
nc. 3.
Cap. 1.
E oño dupl
affirmatiua
Cū fūdamē
tū relōne nā
pcedat qñ
absolutū crea
ture creatōz.
Cap. 1. de ma
gnit.
Obiāt 4.

q. i. hñt pō
nc. 3.
Cap. 1.
E oño dupl
affirmatiua
Cū fūdamē
tū relōne nā
pcedat qñ
absolutū crea
ture creatōz.
Cap. 1. de ma
gnit.
Obiāt 4.

q. i. hñt pō
nc. 3.
Cap. 1.
E oño dupl
affirmatiua
Cū fūdamē
tū relōne nā
pcedat qñ
absolutū crea
ture creatōz.
Cap. 1. de ma
gnit.
Obiāt 4.

q. i. hñt pō
nc. 3.
Cap. 1.
E oño dupl
affirmatiua
Cū fūdamē
tū relōne nā
pcedat qñ
absolutū crea
ture creatōz.
Cap. 1. de ma
gnit.
Obiāt 4.

q. i. hñt pō
nc. 3.
Cap. 1.
E oño dupl
affirmatiua
Cū fūdamē
tū relōne nā
pcedat qñ
absolutū crea
ture creatōz.
Cap. 1. de ma
gnit.
Obiāt 4.

A Sed rōne pōcipij pductiū est posterior. ¶ Ad aliud 3
maiorē est istātia de aia rōnali 7 in augmēto: dico tñ q
qdditas creaturē vī sic nō est pēpñs. ¶ Sed h est dīf.
si absolutū creaturē pcedit ordine nāe exīstē 7 creati:
Dico q sic ga talia sibi semp attribuunt per accēs. f. tā
exītia q creatio: ga p accēs qdditas exīstī. ¶ 2ª dīfī.
si eodē ordine pueniunt creaturē exītia 7 creatio. dico
q simul sunt ista exīstētia 7 creatio: 7 idēz dico de alijs
pductionibus. ¶ 3ª dīfī. ga videt q exītia pcedat:
ga omne fundamētū relōnis exīstī pñs relōne: s. essen
tia creaturē est fundamētū illius relōnis: g pcedit.
Dico q qñ ē eadē exītia fundamētū 7 relōnis nō opz.
s. ē essentia creaturē fundat istā relōne nō vī exīstī est:
sed vī cēntia est. ¶ 4ª dīfī. ga oē qō est ad aliud pñus
est ad se fm Aug. pōt dīci q pñs puenit exītia creatu
re q relōnis: s. sit eadē exītia: 7 si accipiat esse essentia/
liter vī pñs. ¶ Sed est dubiū si sit tendentia in creatu
rā. Rñdeo q non opz dicere q sit idēz oīno creaturē:
ga nulla tūc esset qñtio: vnde nō apparet quo mō pos
sit saluari dictū illoz qui dīcūt q est vīa nāe pcedēs
creaturam 7ē. ¶ Questio. VI.

Secunda qñtio. Utrū terminus crea
tionis sit essentia vel exīstē
tia. Et videt q sit exīstētia: ga creatio est
pcessus de nō exīstēre ad exīstēre. ¶ Con
tra. ga ipa creatura vel essentia creaturē p/
ducit per creationem. ergo est terminus eius.

Hic introducunt 4ª qñes. Prima est q pñ
mus terminus formalis est
est essentia creaturē: qualē enī ordinē hñt res in essen
do talē in pducēdo seruāntē: sed ostēdit q essentia
est pñus nā ipsa exīstētia: g pducit. 2^a ga essentia p per
pductionē deducit ad esse. g ad illas terminat creatio:
ga ad illud terminat qō p deducit. ¶ 2^a qñ. nō termi
nat p ad exīstētia. pñat sic. Qñ aliqd pñet aliqd vñalr:
illud nō pōt esse rō cōicāndi 7 terminādi illi: sed bene
ē. Sed essentia aliquo mō pñet vñalr exīstētia: g 7ē.
¶ 2ª sic. Illud nō est pñus terminus: qō nō deducitur
ad esse: sed exīstētia nō deducit ad esse: sed est illō ad qō
aliud dūct. g 7ē. ¶ 3^a qñ. pñatio esse cēntie nō est ter
minus a quo: ga qō est pñatū esse essentie est ens pñibi
tū. ¶ 2ª sic. Illud quo aliqd non pōt carere illud semp
sibi puenit: sed sic est de essentia: ga pñō in qua pñicat
esse cēntie est per se nota 7 icōmutabilis fm Aug. g 7ē.
¶ 4^a qñ. est q pñatio exīstētie est terminus a quo: ga de nō
esse exīstētie sit trāsitus ad esse exīstētie: sic de opposito ad
oppositū. ¶ Sed 3^a qñ. pñio 3ª pñā dñē arguit sic. Qñ
essentia pñit in esse qdditativō. g nō pōt ēē terminus
formalis. ¶ Cōtra 2^a. Illud est pñus terminus ad qō
sit trāsitus. hñt est exīstētia. g 7ē. ¶ Cōtra 3ª dñē. Illud
est terminus a quo, cuius positū est terminus ad quēz,
sed ostēdit q essentia est pñus terminus ad quēz, g
eius pñatio est terminus a quo. ¶ Cōtra 4^a. Quia ter
minus a quo, 7 ad quēz, opponunt: sed esse non opponit
essentie. g 7ē. ¶ Ad pñā dico: q cēntia in esse quānta/
tūo nō pñit nec hz aliqd mō realitātē. ¶ Ad aliō
dico: q nūq ad terminū formalez vī sic, est trāsitus in
pductionē: sic de luce ad tenebrā nō terminat ad qddi
tatē lucis: s. ad exīstētia. ¶ Ad aliō. pñatio termini ad
quēz, est terminus a quo. dico q pñatio termini quātū
ad exīstētia est terminus a quo, sed nūq in aliqua pductiōe
terminus a quo, est pñatio quidditatis termini ad quēz.
¶ Ad aliud per idē quātū ad quātū nō est oppo.
¶ Sed est dīf. cum creatio sit simplex relo quō vī hie
terminus a quo: dico q non oīz qñ pñit: s. terminus ad
quēz, sibi assignat. ¶ 2ª dīf. quō est terminus a quo, 7 ad

quēz, dico q nō pōt poni simplr ga terminus a quo, non
pōt ēē pñatio qdditatis. S. qdditas ē terminus ad quēz,
7 qdditas vī nō exīstī ē terminus a quo. 7ē. ¶ Qō. VII.

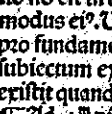
Eritia qñ. Utrū essentia rei creabilis
sit subm creationis. Et videtur
q sic. Quia est in ea vī i fundamēto. ¶ Cō
tra. pductio fundat imē in termino formali
Et hic terminus nō est idē qō subm. g 7ē.

Hic dicunt aliqui q essentia est subz gnōnis: ga
manet sub esse 7 non esse. Eodē mō

in pposito qdditas est idē terminata ad esse 7 non esse.
¶ Cōtra. ga impole est q pductio totalis hēat subm:
ga illud nō pduceref tali pductionē: sed supponeref.
Sed creatio est pductio totalis essentie. Et pñmat: ga
iō gnōnis assignat subz: ga aliqd supponit in gnōne: s.
in creatione nihil pñit. g 7ē. ¶ 2ª sic. Quia cērei qō
earet exīstētia non exīstī. ¶ 3^a ga repugnat exīstēre sub
pñationē termini formalis. ¶ 4^a ga tūc deus nō esset
totalis causa creaturā: sed subz sibi pñeretur 7 causa/
ret. ¶ Ideo dico q creatio nō hz subz: sed est pductio
totius entitatis. Si enī eius esset aliqd subz: idē ēē an/
nihilationis: 7 sic annihilatū exīstēret. ¶ Sed contra.
illud est subz alicuius in quo est illud subīne. S. crea
tio est formatr 7 subīne in essentia rei creabilis: g 7ē.
¶ 2ª sic. Illud est subz gnōnis qō manet sub esse 7 sub
non esse. Sed ita est de quidditate creaturē: qō manet
sub vīroqz termino. g est subz. ¶ 3ª sic. p annihilatiōne
resoluit creatura in esse quāntitativō. g illud est subm.
¶ Ad pñā dico q esse in subīto: vel est sic ibereus subīto:
vel sicut inferi in suo supīto. Exēplum pñi. albedo in
boie. Exē. scōi. rōnale in aīale: sic ad pñā dico: q crea
tio nō est in creatura p mō: sed sic exīstētia in cēntia tāg
modus ē. Vel dīc q est in subīto sumēdo subm large
pro fundamēto. Sed hoc non est pñic. ¶ Ad aliud.
subīctum exīstī sub vīroqz termino: sed essentia non
exīstī quādo exīstētia nō est: 7 sic per idēz ad aliud.
¶ Ad 4ª dico q nō est resolutio ad aliqd exīstēns.
¶ Sed hic est dīfīcūl. qd est ergo subm. dīcūt q ni
hīl: ga sibi est pductio totalis. ¶ 2ª dīf. si eodē mō est
subm in creatione 7 gnōne diuina: Dico q nō: ga dīna
essentia exīstī sub gnōne: 7 eius pñationē. Essentia aut
creaturē nō exīstī sub nō esse creaturē: ga nullā habe
bat realitatem. ergo 7ē. ¶ Questio. VIII.

Quarta qñ. Utrū deus possit pdu
cere creaturā: q nō dūret nisi
per instans. Et videt q nō: ga creatio 7 cō/
seruatio sunt idēz. Sed cōseruatio respicit
tēpus sequēs. ergo 7ē. ¶ Cōtra. deus pōt
facere instans: 7 illud non durat nisi per instans.

Hic dicunt aliqui q oīs creatura durat p tps:
ga sicut iter motus dīos est gēs me/
dia: ita inter creatiōne 7 annihilatiōne est quies mensu
rata tēpore. ergo 7ē. ¶ Sed 3^a qñ. p de motu: ga sic toti
tēpōrī cōrīder motus: ita istāti tps muta⁷ esse: s. mu
tatū esse est aliqd qō nō pōt durare nisi per instans. g.
¶ 2^a rō. sol in quolibet istāti pducit nouū radiū dīstī
cūm: nec aliqz radiū durat nisi p instans: ga pcedunt
per rectas lineas: 7 iō opz q in quolibet lineatione con
currat nouus radiū: s. si pmanet radiū: solū est quia
nō manet fm rectā lineā. ¶ 3^a arguit sic. sicut deus cō
tingeret creaturā ptingeret pseruat. g pductionē facta
pōt nō pseruare: 7 ita nō durabit nisi per instans. ¶ 4^a
sic. aut deus necio pseruat per tps. aut nō. si nō: hēo pro
positū. si sic. g p totū tps: ga cūldez rōnis est pars tps
cū totū tps. ¶ Ideo dico: sicut necessitas pñit illas rō
nes: q deus pōt facē creaturas pmanētes in solo istāti

2ª Fran. 20. S 3

E

Impugn^o 4^a

F

Creatio nul
lā subz esse.
Ob. pñpñz.
Obiāt 3^a.

Essē i subz cō
tingit dupl.

G

Subiectū 2^a.
A. l. l. vñ
queret tēpū.
D. dupl.
A. l. in diuina
gnōne: 7 alr
creatiōe subz
assignari pōt
qō nō pñ
derabit.

H

A. l. pñmat.

A. l. sol nō s.
nūq: ga 7ē.

A. l. per tps
Opio pñia.

Iurantes: ga totū esse hñt in pmo instanti. ¶ Istud tñ pñt 4.º modis ipolibº itelligi. pñmº modus q in co- de instanti crearet aliqd z annihilaret. 2º modus q in vno crearet: z in alio annihilaret. 3º modus q crearet in tpe: z annihilaret in tpe. 4º modus q crearet in tpe z annihilaret in instanti. ¶ pñmº modus est ipolis: ga in istataneis sñt est fieri z facti esse: z annihilari z anni- bilari eē: z sic in eodē idē eē: z nō esset. ¶ 2º modus ē est ipolis: ga istans nō sequit immediate istans: sñt est tps medius. ¶ 3º sñt est ipolis: ga si esset pducta creatura in tpe: esset in tpe: z sic nō in instanti. ¶ 4º etiā est ipolis: ga habebit esse in tpe: z nō tñ in instanti. Ideo dico q est in instanti: z nō est in toto tpe sequenti: z sic nō est nisi per instans. ¶ Cōfirmat hoc p exēplo: z accipio pº instas: qd pcessit oia istatia z tps. Ista posterioritas fuit in illo instanti: z nō p totū tps sequens. ¶ Sed 3. eadē est men- sura gnōnis z corruptionis. g eadē est mēsurā creatio- nis z annihilationis. Sed creatio est in instanti: g z an- nihilation. 2º ga eodē mō videt q possit esse creatio in tpe pcedenti: z annihilation in tpe sequenti. ¶ Ad pº dico q illa pñt sumi vel quāti ad depēdētiā qd dicunt. vel p similitudine quā bz creatio ad pñm instas. p mō crea- tio bñ est in tpe. sñt annihilation pñt pñderari respectu depēdētiē. vt bz coexistētiā ad pñm instas. vel simplr: z isto mō semp est annihilation in tpe: p mō nō fit nisi in instanti. ¶ Sed qre nō pñt creari in tpe sicut anni- bilari. dico q quāti ad absolutū pñt creari in tpe: sñt nō quāti ad respectū coexistētiē: bñ tñ opz esse pñm instas in creatione: sed nō in annihilatione. ¶ Qd. IX.

Ircā eandē distōne adhuc qro 4.º qd- nes de mā creationis. pñma est. Utrum creatio sit productio de nihilo fm suā quidditatīā rōnē. Et videt q sic. Am- brosius in exameron recitat opionē de tri- bus principis redarguens pñm dicit q mūdus pro- dūctus est de mā: sed nō de nihilo. ¶ Sed 3. Aug. idu- cit illud. Qui creasti mundum de materia inuisa.

Hic sciendū est q fm Ansel. fieri de nihilo ali- quid dicit vno mō. fm successione sicut dies fit ex nocte: ita aliquid est post nihil. Alio mō nō successiue: sed subiectiue quāti ad mām transeun- tē: sic farina trāsīt in panē: z nobileitas in entitatez. Alio mō quāti ad mām pmanētē: vt nobileitas. Alio modo sicut dñlle loquit de nihilo: ga nō de aliquo: vt itelliga- tur nō est aliqd vñ fiat creatura. ¶ Distinguedo g qñ querit vñū creatio sit pductio de nihilo: itelligat cā mālis: vt illud fiat de nihilo: qd nō bz mām: sñt itelligat de mā ex qua: per illū modū creatio nō est de nihilo: vt dicit carentiā huius cāe mālis: ga tñc hō cū habeat ma- teriā non possit creari. Nec pñt itelligi de mā in qua: ga grā creat: z bz mām in qua. nec ita creatio est de ni- hilo: ga nō bz mām transeuntem in ipsaz: ga tunc lux crea- ret: ga nō est aliqd qd transeat in radiū: z si sumatur mā pmanēs nō pñt sic itelligi: ga aia rōnāl nō crearet. Ideo nō videt q sit hec rō creationis. Et pñmat 4.º. pñmo sic. Imposse est q de rōne positū sit aliqd pua- tiuū. creatio autē est aliqd positū: z nihil pua tiuū. g. ¶ Sedo quicūqz est aliqua relō: de rōne eiº nō est nisi esse ad aliud: sed terminus creationis nō est nisi cēntia creature. g. ¶ 3º sic. Creatio est pductio pmanēs: sñt in tota duratiōe creature nō manet: vt est de nihilo. g. zc. ¶ 4º sic. Ois habitudo positū ad nihil est habitudo rōnis: per talē vñ nō diffinit ens reale. g. videt q nihil nō est de rōne creatiōis. Est g aliqd annexū creatiōi: nō de rōne eius: sicut actus gñandi est pñs pñtate: nō de rōne eius. Que g est diffinitio eius: Sciendū est q

in diuinis nō inueniunt nisi due pductiones ad itra: z due in creaturis cōtrādictōes: vna per modū nāe: alia p modū libertatis. Dico igit q est factio supñālis: z quia vbi est iuenire creationē: ibi etiā est iuenire factionem supñālē z eē. z per hoc q est factio distinguit a pductio- nibus diuinis: per hoc q est supñālis distinguit ab oi pductione agentis creati: cuius actio non est supñālis. Ois enī creatio est a pñº supñālē: nec est iuenire aliqd qd deus facit supñālē qñ sit creatū. ¶ Et est sciendū q aliter dī creari lux: alr grā: z alr aia rōnāl: z aliter an- gelus. Lux enī bñ pducit a sole: sed tñ pcurrente volū- tate diuina: z actione eius. pñma pductio est nālis. 2º supñālis: nec pñt negari: qñ ois creatura creetur a deo isto mō. vñ deus nō pcurrit ibi nālē: sñt effectiue z sup- nāliter. Et in hoc est creatio. Hia autē dī creari magis pñt: ga nō tot cause nāles pcurrent ad eiº creationē. Nulla enī cā efficiēs concurrūt nisi deus: sed mālis tñ. Hia aut rōnāl magis pñt: ga ibi nulla cā nālis pcur- rit in creādo: ga a corpe organico nō depēdet: nec i fie- ri nec in esse. pñtū tñ dispōne exigente aie creationē. Angelus aut creat magis pñt: vbi tñ diuina volun- tas pcurrit in illa dispōne dispōnēte: z oibus istis cōne- nit diffinitio assignata. ¶ Sed qre sancti sic diffiniūt: sicut fuit dictum in pñcipio qñtis: Dico q frequenter per habitudines posteriores notificant nobis aliq: que sunt nobis magis nota zc. ¶ Questio. X.

Secunda qd est. Utrū annihilationi directe opponat creatio: ergo zc. ¶ Cōtra. facilius est in entibº de- struere qz construere: sicut anima sensitina potest corrumpi a celo inducendo formam incompos- sibilem: non tamen potest eam producere.

Hic est opio cōis q creatio z annihilation sunt oppo- sita adequate: sicut est gñatio z corruptio: z q pñmū: pñt aliud: z eē. vñ fm istos creatura nō pñt annihilari: sed semp manet in suis causis effectiuis qñ corrupit. ¶ Cōtra istā arguo 4.º. Et pñt quāto verius remanet effectus in cā: tāto minus annihilat fm dicta tua: sed verius remanet ois effectº in pñma cā: qñ in alia. ergo deº eos annihilare nō pñt. ¶ 2º rō. Quicūqz aliq sunt eiūdē rōnis magis saluat aliqd in specie sñt: qñ in alia. Calor aut solis causat equocē a sole: z ita magis sal- uatur in specie sñt: z ita nō poterit annihilare vñū calo- rē alio remanēte: sed deus est cā vñs equocē: z alie sūt vñitoe. g. zc. ¶ 3º remanētº boibº remanēt sufficē- tes cause huiº boibº: z ita iste nō pñt annihilari. ¶ 4º qz deº nō possit de nouo creare ignē: ga est in suis causis: z ita nō possit fieri de nihilo: z pñs nō crearet. ¶ 3º dico q destruēdo formā agēs formāl redigit i nihilū illū qd corrupit: sumēdo nobileitatē pro nō hie esse exi- stentiē. vñde annihilare nihil aliud est nisi priuare esse exīstē. ¶ Qd cōfirmat 4.º. pñmo per actū cōserua- tionis: deº nō annihilat nisi per definitiā pseruationis. quero ergo si radiū corruptū pseruat actū. si sic adhuc etiā manet. si nō annihilat est. ¶ 2º sic. Eiūdē forme in nuō nō est nisi vna puatio nuō. Sed per pductionēz nō accipit nisi exīstā. g. per annihilationē nihil plus pñt. ¶ 3º sic. Forma corrupta a seipsa ante qz crearet si nō distīn. igit si tñc est z mō. si p aliqd positū. g. i for- ma corrupta est aliqd positū. ¶ 4º sic. nō pñt idem nuō repari per nām: salte corpus organicū. g. qñ corri- pit non remanet in suis causis. ¶ Dico igit q ad eūdē terminū ad quē deducit creatura per annihilationē: ad eūdē terminū deducit per corruptionē. ¶ Sciendū tñ est: vt saluent dicta doctorū: q destructio puenit ex cessatione

Creatura per instas annuat dare pole et. Declatio ipol sibilis 4º.

Declatio 6a.

Obijctur 2º. K

Dubium.

Libro. x. L

Fieri ex nihilo 4º. Et. l. aliquid post. Et. l. 3º mō. Et. l. vñtas. Et. l. qñto mō

Et. l. Sco. pº diffinitio. z. q. z. vñ ibi nōū.

M

Declatio rñstua Et. l. cō nōū quātr cōuenit creatiōi.

N

Creatio qd

Considera i namam.

Lux: grā: et angelus: ut verimode m cunctur creat notatur.

O

Dubium. Hōibz vñbz

z. rōpicoz.

Postera bñ plura.

P

Op. alioz.

Et. l. annu- lare.

Et. l. effectº.

Impugnº 4º

Op. pñta.

Q

Annihilare quid?

Et. l. pñt.

zº de ge. ad i nem.

In quo cōue- niunt z. diffi- nit corruptio z annihilation

a: 2
ia p
ma
tem
tio/
b oī
lis.
igd
i q
an/
olū
. 2
deo
up/
gis
ne.
m.
cur
ie/
ne.
m/
ie/
re/
re
ue
X.
ni
io:
if.
e.
7. rēpicoas.
of/
Pōdera hē
plara.
P
Op. alioz.
Al. l. annib/
larc.
Al. l. effecta
g. 2.
Impugn^o 4.
a.
iq
in
al
lo
it
e/
p.
2
o p. p. p. a.
Q
Ampliat
quid?
Al. l. per ar.
2° de ge. ad f
nem.
In quo cōe
nunt e dō
rūt corruptio
e annihilatio?

A
Annib. lano
suplex.
Al. l. cedat.
Considera
stantiam.
Lux: g. r. a
e angelus u
uerimode m
cuntur creat
notanter.
B
In libro con
fessionis. 12.
C
Distantia 2.
D
Bicentus gra
dus omplex.
Al. l. effecta
infini.
et h. p. n. t.
Dubitum.
41
Op. alioz. 2.
Al. l. Seco. 1.
bi. 2. a. 4. 2. 5.
Impugnatio
Al. l. effecta
de
nihil.
Effecta nihil
duplex: et effe
de se nihil.

cessatione cause cōseruamus effectū: sed qñ definit cau
lare causa nālis: tūc nō est annihilatio: s; tēdat in nihil.
Secō put definit causare cā supnālis: tūc pprie dicit
annihilatio: s; sic sumit cōiter doctores annihilatio: nē
tū ytrobiq; res cadit in nihil rē. ¶ Questio. XI.

Ertia qñ est. Utz creatura distet a ni
bilo in infinitum. Et videtur q
sic. ga alterū extremū est infinitū. s; nubilei
tas. g. rē. Cōtra. ga alter termin^o ē finit^o. si g
distat est p extrema: seqt q nō sit infinita.

Hic dixerunt alig qñ aliqua duo hnt
propinquitatē opz hie cōformi
tate: vt que magis cōformia sunt magis sint ppinqua:
sed inter ens z nihil nulla est cōformitas. ergo nulla p
singtas. ¶ Sed 3° hoc arguit 4°. ¶ 1° pmo sic. Nulla
creatura tātū distat a nihilo: sicut deus: sed deus nō di
stat nisi per infinitū. g. creatura minus. ¶ 2° sic. Propor
tionalis effect^o nō est iter infinitas distatias. Sed Aug.
dicit q plus distat angelus a nihilo: q prima mā. ¶ 3°
sic. Tāntū distat alig ab aliquo quot modis ducit ad
illū: siue in quāitate itensua: siue extensua. Sed abla
tis infinitis gradib⁹ creatura deducit ad nihil. ergo rē.
¶ 4° Tāntū distat alig ab aliquo quot gradib⁹ exce
dit illud: sed nulla creatura bz infinitos gradus. ergo rē.
¶ Ideo dicit Seco. q inter immediate opposita non pōt
esse distatā nisi quāta est in extremo positio si alterū
nō sit positū. ¶ Sed 3° deus z creatura pueniunt in
ente: creatura autē z nihil cōueniunt in nullo. g. si deus
z creatura distent in infinitū: sequit q creatura in infini
tū distet a nihilo. ¶ 2° sic. Ad pūngedū ens z nihil re
quirit vms infinita. ergo inter ipsa est distatā infinita.
¶ 3° sic. Infinitis gradib⁹ ad infinitū succēdētib⁹ crea
tura nō deducit in nihil: sic qñ itelligo itellm angeli.
scōs actus est ignobilior p actu: q itelligo p mū: z sic pce
dit in infinitū: z ita nō venit ad nihil. ¶ 4° sic. Infiniti
gradus sunt gb⁹ in ascēdēdo nūq; inferius veniet ad nō
bilitatē superioris: sic in ascēdēdo in actib⁹ itelligendi:
sicut actus p mūs: quo itelligit albedo: deide p reflexio
nē itelligat aliud: z sic in infinitū: nūq; pueniet ad nō
bilitatē pōn^o. ¶ Ad p mū dico: q distatā pōt itelligi
vel positua: vel p uatiua. maior aut est distatā p uatio
nis ad formas: q iter formas disparatas. ¶ Cōcedo g
q maior est p uenietia iter creaturā z deus: q creatura
ad nihil: loquēdo de p uenietia positua: ga i rōne entis
cōueniunt: nō tū distatā maior est iter eas: si accipiat 3°
positiū quātitatis vntis. ¶ Ad aliud dico: q ascēsus
graduū pōt itelligi vl fm gradus eqūs quātitatis: sic
essent infiniti si poneret: sed si equalis pportionis: ex
b nō arguit infinitas quātitatis. Talis aut est in actib⁹ itel
ligēdi: ga nō tāntū excedit vms aliū: sic alter aliqūe alre
ru. ¶ S; pōt ne poni distatā iter ens z nihil: Dico q
nō: ga sunt immediata: s; pōt accipi 3° qūtitatē positui: z
ita angelus plus distat a nihilo: q p mā rē. ¶ Qd. XII.

Quarta qñ est. Utz oīs creatura quā
tū est de se sit de nihilo. Et vī
q sic. Ita. Ecce vos ex nihilo estis. ¶ Con
tra. rō nubileitatis nō est bona. ergo rē.

Hic dicunt alig q creatura quā
tū est de se sit de nihilo. sed p
cōparationē ad deū est aliquid. Alij dicunt 3°. ¶ Sed
cōtra. qd puenit alicui fm quidditatē cuiq; cōparet
est illud: z ita si esset nihil cuiq; cōparata esset nihil.
¶ Sed sciēdū q de se nihil pōt itelligi tripl^r. pmo
in pmo mō: z hoc nō pōt esse: ga si nō ens esset de addi
tate eius non posset fieri ens. Simil^r p uatiū nō est
de quidditate positui. Si itelligat in scō mō: hoc non

stat: ga qd cōuenit alicui in scō modo est demonstrabi
le de ipso. Et ita nēcio sibi cōuenit: z ita creatura habe
ret nēcio nō esse. nec per accēs: ga quicūq; inducit vnu
p uatiue oppositoz destruit aliū: z ita posset fieri q nō
esset de nihilo. ¶ Sed nūqd per accēs cū determina
tione: Dico q sic. sic itelligēdo q nō bz esse de se nisi
accipiat ab alio. ¶ Sed cōtra 4°. pmo sic. Illud qd
cōuenit alicui nō ab alio sed a se: puenit sibi per se: sed
creatura bz a se nō esse: ga non a deo. ergo rē. ¶ Secō
sic. Illud cōuenit alicui per se qd fm inclinationē natu
ralē sibi cōuenit: sed ita est de creatura: ga si dimittat
sibi cadit in nō ens: sicut graue qñ dimittit cadit deoz/
sum. ergo rē. ¶ 3° sic. Qd cōuenit alicui ab eterno: pue
nit sibi per se. Sed creature cōuenit ab eterno nō esse.
ergo per se. ¶ 4° Ad qd cōuenit alicui nēcio: puenit si
bi per se: sed nō esse cōuenit creature nēcio: ga non cō
tingenter. qd enī puenit alicui ptingēt^r: puenit sibi ab
aliquo pncipio cōtingēt^r. deus aut per voluntatē suam
nō produxit res in nō esse. ¶ Ad p mū dico: q iste regu
le note non vident^r tenere in p uatiuis: vera est ergo ma
ior. si illud sit positū: sed vbi est p uatiū nō videt
vera: z ita est in ppositio. ¶ Ad 2° dico: q nō habz ad
annihilationē inclinationē nālem: sicut graue q bz p m
sui motus positū: sed creatura nō bz p m sue nō entī
tatis positū: sed defectiū vel p uatiū. ¶ Ad aliud
dico q positū q cōuenit ab eterno: cōuenit per se. in
p uatiuis nō tenet. ¶ Ad aliud videt^r per hoc probari:
q mundus fuerit ab eterno: ga p uatio q p accēs test
pro eo tpe pro quo per accēs mēst: pōt nō inesse. si nō
ergo nēcio ab eterno fuit sub non esse: per qd ergo p m
cōtingens amouebat^r. Si aut cōtingenter non fuit ab
eterno. ergo potuit eā de^r expellere ab eterno. Sed di
ces q pro eo signo pro quo aptū natū est nō inesse non
inesse: sicut homo nō est rēibile pro p signo: ga pro illo
signo nō est aptū nātū inesse: sed pro alio signo rē.
¶ Distinctio. II. ¶ Questio. I.

De angelica itaq; natura rē.

Circa distinctiones scōam. que hic
incipit. Quero quatuor qñ
nes. pma est. Utrum eūm sit mensu
ra successiua vl pmanēs. Et videt q sit
permanēs: ga Diony. de diu. nō dicit q
est mensura inuariabilis. ¶ Sed 3° q sit
successiua patet: ga Hierony. in eplā ad
Marcellā. Solus deus nō trāsit de pterito in futurū.
Oīs aut creatura nouit pns ips pteritū z futurū.

Hic est itelligendū q quadruplex mensura inue
nitur. Una incommutabiliū z necessariorū
oīno. Alia eoz que sunt icōmutabilia sed non oīno ne
cessaria. Alia successiuoz. Alia raptim transeuntū. Et
fm hoc sunt quatuor mensure. pma est eternitas. 2^a
eūi. 3ª tps. 4ª instans. De 2ª est qd pns. ¶ Unde vna
opinio dicit q esse angeli quāntū ad suū intrinsecū z
extrinsecū est pmanēs z nō successiū. Esse enī ange
li est inuariabile. ¶ Alij dicunt opp^o q esse angeli est
totū successiū per cōtinuā inouationē. Et isti fundant
se super dictū Aug. super Beñ. Ubi dicit q nō dicit p
prie q sunt facta: sed p mne sunt. ¶ Alij dicunt q in
trinsecē est pmanēs: sed extrinsecē z in esse duratiuo
bz successiōnē. ¶ Sed cōtra primā: ga Aug. r. ciul. dei
dicit. Qd oēs creature ex futuro in pteritū transeunt:
z ideo suo creatori coeternē esse non pnt. ¶ Cōtra 2^a:
ga tunc esset angelus eque successiū sicut tēpus z mo
tus. ¶ 3ª opinio videt^r implicare 3° dictionē: ga in omni
successiōne videt^r esse pns z posterius. ergo. ¶ Teneo
2^m s. r. a. n. d. S 4

E
Rado qñ
Dubium.
Solutio.
Obijciat 4^r
F
Dicat ut bz
Seco. l. bi.
2. q. 2. exponē
do Auicē.
Quat^r z qre
creatura tēda
in nihil?
Vide Seco. l.
bi. 2. q. 3.
G
De mensura
angelorum.
c. 4. 5. 2. 10.
Vide in glo.
erodi. 3. r. 3. f.
cipimo. li. 7.
H
De mensura z
mēsurati 4^r.
Triplex of.
aliorum.
Henricus
Bonsauentura
L. d. 4. r. 3.
Seco. l. 3. nō
expesse.
Impugnatio
L. d. 3. f.

I igitur 4ta opione q^{ue} intrinsece sunt pmanetes quatu^r ad oia intrinseca: sed extrinsece sunt successiuu. Hoc aut declarat quadruplici rone. Prima ro applicando ad opposita relative. Imposse est q^{ue} eiusde ad seipsum sit relo realis. Sed si fin duratione angelus refert ad seipsum sub rone poris et posterioris. q^{ue} ops q^{ue} super alia et alia parte durationis fundet poritas et posterioritas: que sunt respectus oppositi. minor p^{er} euidenter. Si eniz angelus creet et annibilet: et iteru reparet: in creatione est ratio p^{er}mit^{er} in reparatione ro scdi. Igit^r et alia pars durationis. Ips eni in quo fuit creatus coexistebat sibi reali: et alius angelus postea no coexistit: et iteru postea coexistit. Et 2^a ratio fundat in na contrarior^{um}. Imposse est q^{ue} duo 3^{ia} sint in eode susceptiuo sine successione. Sed 3^{ia} insunt angelo: angeli eni oes fuerunt creati in pfectionib^{us} naliibus in iustitia nali. Modo vo alig sunt iniusti iniustitia opposita: et hnt habitus diuos illis. ergo 2^a. Si dicas q^{ue} successio est iter extrema 3^{ie} tatis. Dico q^{ue} suba no est successiuu intrinsece sed extrinsece: et hoc sufficit. Et 3^a ex parte p^{er}uatiue oppositor^{um}. Imposse eni est q^{ue} p^{er}uatiue opposita sint alicui sine successione. fuerunt aut oes angeli creati sine gra: et postea cu gra: ista successio no est ex parte extremor^{um}: ga alteru est p^{er}uatiuu. q^{ue} ex na fundameti. Et 4^a ratio per 3^{ia} dictoria ga nuc existit nuc no existit. et alius angelus nuc sibi coexistit. nuc no: ide manens. Ccedo ergo p^{er}nem.

K

Regia suple

L Exclutio r^{ati}o
fina pncipal.
Exclutio 4^a.

In 3^a Boni.
declinat. vide
bene.

Ead format^r
successiuu a
cidetale respe
ctiuu extrinse
cas adueniens
limitati fori.

M Dubium.
Triplex op.
aliozum.

Al. i. ad p. se.

In q^{ue} fundat^r
causitas?

Sed in quo fundatur ille respectus: Dicit alig q^{ue} illud prius et posterius sumit per coparatione ad tps. Sed hoc nubit est: ga anteq^{ue} te pus esset: angeli erant creati: et si omne tepus circumscriberet: adhuc esset in eis successio. Alij dicunt q^{ue} pus et posterius sumunt per coparatione ad tps in poteria. Sed 3^a relo actualis no pot inesse actuali alicui ad terminu qui no est. Sed tps no est p. te. g. 2^a. Alterius si esset respectus aptitudinalis no esset p. te. Inest autez per accis. g. 2^a. Alij dicunt q^{ue} p. coparatione ad imaginationes. Sed 3^a ga circumscrip^{er} a omni imaginatione adhuc eentia angeli crearet^r vna post alia. Sciendu est q^{ue} sicut in retonibus alijs o^{mn} deus talis extrinsece per relatione qui est in creaturis: sicut in equalis et non filis dicat denotatione extrinseca. Eodem modo nulla creatura pot esse cui no coexistat deus per respectum reale existentie ad deuz in creatura. Unde angelus bz

respectu reale coexistentie ad deuz: ita semp est in fluxu. Sed quo: Sciendu q^{ue} creatura deo coexistit necessario q^{ue} diu est no adequate. T^uc sic. q^{ue} sunt due coexistentie: quaz vna magis distat ab aliquo coexistere q^{ue} alia: ille no sunt eed^e sic coexistia qua nuc bz quo ad eternitate magis distat ab eternitate q^{ue} alia pcedes. In infinitis eni ex pre qua sunt finita pot ee coparatio 3^a magis et minus: ita no ex pre eternitatis: sed ex parte sui esset excessus. Sed hic sunt 4^a dif. Prima est: si iste respect^{us} est ide cu pseruatione: Dico q^{ue} no: ga ostensum est pus q^{ue} ide est pseruatio cu creatura reali: eius aut no: sed fuit eade na pmanete. 2^a dif. ga ois respectus creature ad deuz videt intrinsecus adueniens. Dico q^{ue} hoc no op^{er} 3^a sunt alig raptim trasfuentes: nec sunt oes trascedentes: sed alig in determinato gne. Et 3^a dif. quo noua relo aduenit no adueniente nouo fundameto: nec termino. Dico q^{ue} in extrinsec^{us} aduenientib^{us} no tenet regula: sic in vbi. 4^a est. si pres istius cui sunt eiusde ronis: Dico q^{ue} oes dnt sp^{er} Simultas quide est in gne relonis: sic similitudo in gne q^{ue} ritatis. v^{er} yez est q^{ue} q^{ue} ali qua sunt in eode tpe: tuc hnt q^{ue} eiusde ronis: sed q^{ue} posterius est alter^{us} sp^{er} a p^{er} ga hnt relone disquparatie. Et ita dico de istis coexistentiis. Sed quo manete fundameto et termino eiusde ronis variant respectus: Dico q^{ue} in relone extrinsecus adueniente pot ab extrinsecis cari talis relo: et no a termino vel fundameto. Ad arg^{um} pcedo q^{ue} esse angelicu est inuariabile intrinsece: extrinsece est variatio: vt dictu est 2^a. Q^{ue} 26. II.

Secunda questio est. Utrum eum differat realiter ab eu iter: nis. Et videt q^{ue} non ga si sic eum mensuraretur: et sic in infinitis. Contra. eum fuit substantia angeli manente. ergo 2^a.

Hic patet

3^a p. se. f. q^{ue} pus et posterius in euo differunt reali iter se: et p^{er} 3^a suba angel^{is} li que est simplex. 3^a p^{er} 3^aia: exntia angeli est pmanens: eum est successiuu. g. 2^a. 3^a p^{er} p^{er}uatiua: ga cu p^{er}uatiue alicuius pris cui stat exntia angeli. 3^a p^{er} 3^a dictoria: ga q^{ue} repat angelus no repat eum. 3^a p^{er} neo igit q^{ue} reali dnt. Sed hic est dif. ga in essentia: liter ordinatis et reali distinctis pus pot esse sine posterio: sed suba angeli est pus suo euo. ergo pot esse sine euo. Dicit q^{ue} ita est de facto: ga vna pars cui transit alia adueniente vel accidete. Sed 3^a ga si ab illo et ab illo pot deus separe. g. ab oibus fil. Dicit q^{ue} de^{us} pot fac^{er} sine euo: et erit in instanti cui exntia angeli. 3^a p^{er} cotra. si instas eui reali differt remanet eade dif. si no: eade rone nec eui. Uel ergo op^{er} negare regulam in relationis: vel dicere q^{ue} substantia angeli et eui sunt simul natura sicut relatiua. Questio. III.

Tertia questio est. Utrum vnum eum sit oium euiternoru. Et sic ga no ponunt nisi tres mesure a b^o Dion. 3^a p^{er} tra. ide accis eet in diuersis subys. g. 2^a.

Hic volunt

alig q^{ue} p^{er}mi angeli duratio sit eum lucifer esset misura ois alioz. Sed 3^a hoc: ga tuc rarcha. Sed hoc no est pole: ga talis est bo vel aia ch^{ri}: et ga lucifer est nobilior in suba aia ch^{ri}. Ideo dic^{er} aliter: q^{ue} no est pone nisi vnu sp^{er} nec op^{er} q^{ue} accitia sint nobiliora in nobiliori specie de acedentibus no per se. Dion. aut ponit vnu sp^{er} no vnu na. Q^{ue} 26. III.

Quarta questio est. Utrum sola sp^{er}ualia mensurent eum. Et videtur q^{ue} sic ga sola sunt inuariabilia. Contra. quia Aug. videt dicere contrarium sup^{er} Ben. Hic dicunt

N Dubium.

Ecc^e q^{ue} q^{ue} 3^a Lab aliq causa.

3^a q^{ue} 4^a p^{er} 3^aia.

O

Dubium.
3^a p^{er} 3^aia: id^e tate fundam^{en}ti et termino riat respectus nouatur.

P Exclutio r^{ati}o
fina pncipal.
Exclutio 4^a.

Eum ab em^{en}to realit^r dⁱstinguⁱ.
Dub^{ium} nobili.

3^a p^{er} 3^aia: id^e tate fundam^{en}ti et termino riat respectus nouatur.

Q Dubium.

3^a p^{er} 3^aia: id^e tate fundam^{en}ti et termino riat respectus nouatur.

3^a p^{er} 3^aia: id^e tate fundam^{en}ti et termino riat respectus nouatur.

A **Hic dicunt** aliqui qd sole sube spuales mēsurantur euo:ga sunt inuariabiles. **C** Alij dicunt qd sube qdūqz mēsurat euo. **C** Alij dicunt qd oia pmanētia mēsurant euo. **C** Dic dico qd bñ vep est qd factio successiua albedinis nō mēsurat euo: sed existētia eius intrinseca: que est pmanēs: nō appet rō qre non mēsuret euo: sic r alta. **C** Sed hic est dif. qd est eui: Dico qd est fluxus forme. spūalitatē r coepitue creaturē cū deo. **C** 2° dif. si est successiua vel successio: Dico qd est successio mera sic tps. **C** 3° dif. si eui ē eiusdē rōnis cū tpe: Dico qd sic formalit: sed māl r nō: imo dif. runt: qd tps mēsurat res in fluxu: vt in fluxu: sed eum mēsurat permanentia: vt pmanētia. Sed in hoc cōuenit cū tpe: qd bz pū r poster^o in successioe. **C** Qd. V.

B **Arca** scōbz distōne lēp qro vna qōnē icidētalē: r est ista. Vtrū celū fue rit pductū a trib^o psonis f3 ordinē aliqū. Et videt qd nō: qd persone inquantū produciue oimodā habēt idētitatē: nō est ibi aliquis ordo. **C** Cōtra. Dyl. 4. de tri. Nihil habet fili^o nisi per natiuitatē a patre: r ita creationēz habet a patre: hic est ordo originis: ergo.

C **Hic sunt** octo puncti declaradi. Prim^o est de diuina eētia: r ei^o notitia inuitia. **C** Circa quē dicit qdā reuerēdus doc. qd ipole est videre eētia: qn videat psona. Rō sua est bec. Quicūqz aliqd qd per cōparationē seu respectū ad aliqd est neciū: r per respectū ad aliud est voluntariū: quīs possit se suspēdere in cōparatione ad voluntariū: nō tñ in cōparatione ad illū ad qd est neciū: sed diuina essentia est speculū voluntariū ad ostendēdū seipfam: r oia que sunt in ea: sed ex quo pstantur se nō pōt nō pferentare personas. **C** Sed ista ratio peccat quadrupl. Primo: quia perit pñ in maiori. Querimus enī si vīa essentia necessario videat persona: r ipse accipit qd ipsa vīa. s. essentia diuina est habitudo necia ad diuinas psonas. **C** 2° assūmit fallum: qd bz pductio psonaz est opatio ad intratū manifestatio qua psona manifestat est opatio ad eē. **C** 3° dirimit ppositū. accipit enī in minozi qd diuina eētia ostēdit se ptingenter. **C** 4° pcludit ipole manifeste qñ dicit qd repñitio psonarū est necia si itelligat formaliter: nūc habitudo est necia: si itelligat terminatiue. ita ois opatio nra terminat ad deū: r ita est habitudo eterna r necia. Accipio g rōnē suā. cum igit eque necio repñentat essentia creaturā: qd est exēplar nāle creaturariū: quātā necessitate repñat tres psonas: tāta necessitate repñentat creaturas. **C** Dico ergo ad rōnē qd non ponimus ptingentiā ex pte essentie: sed ex parte voluntatis pcurrentis. Unde ad minozi dico: qd vtrazqz repñentatio est necia in se: sed tñ gavalūtas diuina pcurrit ad vtrūqz: ideo pōt reuelare vñū nō reuelando aliud. **C** 2° ponit exēplū de vīl r pnculari: qd pcurrente boie: aliat necio pcurrit: r ita in pposito. **C** Silt ex quo repñentat speculū: necio repñat imaginē. Primū exēplūz nō r3: qd rō boīs est limitata r determinata: sed rō alailis est indeterminata r cōis. Sed ecōuerso in pposito: qd essentia est cōis: r persona est sicut quid determinatus: r ita nō licet ifere negatiue: nō videt persona: ergo non videt essentiā: nec affirmatiue videt essentiā: ergo personas. **C** Scdm exēplū etiā nō valet: qd ita pcludit de creatura sicut de persona. Deus enī poterit pcurrere ad causandū imutationē de speculo: r non ad causandū imutationē de imagine rē. **C** Scda rō eius est bec. Quicūqz aliqd negat rōnē contingētie illa sublatā non debet plus negari: sed diuina essentia pferentat

ausertur cōtingentiā ista: qd nō pōt non repñari perso na. **C** Ista rō petit pñ sicut prima in minozi. **C** 2° ex illo medio nō cōcludit ppositum. illa enim regula. qd qd est qñ est rē. tenet in sensu cōpōnis. ita enīz fessio ne necio federet in sensu durationis nō est neciū: nō pōt aut maior necitas inferri in dñe qd accipiamur in pmissis: sed in illa pmissa nō accipit necessitas nisi in sensu cōpōtionis: qñ videt essentia r psona nō pōt nō videri. **C** 3° cōcludit ppositum qd est necessariū tñ in sensu cōpōnis: r est ptingēs in sensu diuisionis: r ita poterit deus facere qd videat eētia nō vīa psona in sensu diuisionis. **C** 4° falsus assūmit. Nos enīz accipim^o vñā ptingentiā de diuina eētia: r aliā de psona: r ipse solū de psona pcedit. **C** 3° rō ei^o est bec. Aut essentia videt vt exīstans: vt subsistēs: qd pfectior est vīso rei: vt in supposito nō in absoluto. g in relatiuo: dicitur aut qd vī essentia vt subsistens a se: r a se exīstēs. **C** Ista ratio militat cōtra facm altaris. vident enim accidētia post transubstantiationē non in supposito: r tñ eque pfecte est vīso post separationē. **C** Itē d mysterio incarnationis: per te perfectior est vīso: vt in supposito. Sed fm Diony. z. c. de di. no. Angeli pfecte vident humanitatē Christi: nō tñ vt in supposito: r ita imperfecte cognouerunt humanitatē Christi. **C** 3° cōtra mysterium trinitatis. qd Aug. docet. qd tāta est perfectio in vna psona: sicut in tribus fil. Eadē aut potētia non pōt esse alijs pfectior: nisi ex pfectiori obo. r ita essentia diuina est pfectior in tribus suppositis qd in vno: r obm vt in psona est nobilius obo simplr sumptio. **C** 4° 3 facm vnitatis. ita est infinite pfectionis eētia: qd nūhil pfectionis pōt sibi addi. r ita pcedēdo ad psonam maior pfectio nō est. g rē. **C** 4° rō bui^o est bec. Subm habens ppietates impole est videri nisi videri pto: ppietates. s. essentia diuina est subm habēs ppietates relatiuas. g. **C** Ista rō nō valet: qd angelus de facto non cognouit aptitudinē nature humane ad suppositū diuinū: que est eius ppietas: qd pō diffinit per actū: per se enīz natura est vniūilis supposito: sed humanitas mouet ad cognitionē sui: dato qd non moueat vniūiqz sunt oba distincta: r deus pōt cōcurrere ad motionē vniūis r nō alterius. **C** Sz 3. Aug. 1. de tri. c. 8. Si vī pñe nēcio vī vilius: qd sunt vñū. Dico sicut dixi. qd hoc pōt itelligi de pō absoluta vel ordinata. Si itelligit de pō ordinata: nō absoluta. **C** Itēz de argumēto relatiuo: dixi: qd non cōcludit nisi de p se relatiuis. pñ aut r filū: nō bñt respectū ad. spiritūscm. **C** Aliter soluit ad dcm Aug. dūcitur sic. nulla psona pōt videri sine aliā: qd vñū sunt. reducat ad formā: r sumat aliqua vīis. quicūqz aliqua sic se habent qd sunt vñū: vīo vno vī alēz. Sz psonē diuine sunt vñū in essentia. ergo rē. **C** Ad maiorē vep est in eo qd sunt vñū: r ita cōcludat. pte vīo vī essentia filij: qd quicūqz sunt aliqua que non sunt idēz in eo qd non sunt idem: nō potest cōcludi qd vīo vno videatur aliud per modū idētitatis: sic est de pō ergo rē.

Secundus pñctus de diuina essentia. dixi: qd si cur diuina essentia puenit psonas: ita exīstia. Dion. in. c. de vnica r dīscreta theologia dīc. ea que pñent ad vnica theologia pueniūt ea que ad dīscreta rē. **C** Itēz Aug. prius facta est mā sic sonus puenit cantū. vñ ordine rōnis dīffinitū est ista pñentia. pñmo. ego ostēdo qd ipse cōcedit ppo: qd quicūqz aliqd puenit alicui per aliud: pñ pñent illi: rōne cuius pñent illi: r diuine psonē puenit bñmido p diuinā eētia. g prius puenit eētie qd psonē. **C** 2° cōcedit qdādam annexū. dicit enīz qd nō sunt idē pñent: biliter: ita nec fil pñent: r per pñis si aufertur similitas.

E Impugnatio 1. pper. ad fl.

3. rō op.

A. l. dico.

Impugnatio 2.

A. l. psona.

4. rō op.

Impugnatio 3.

H

2° pñctus. A. l. c. r. r. r.

Exīstētia f. ent eētia psona pñe.

N Dubium. Ecce qd dñs A. l. ab aliq causa.

D qd dñs

D Dubium. An ista idētitatē fūdamētiā r terminatiua respectus notantur.

P Cōtra rōnē Consideram scōtūz.

E Enīz ab interno realitū distinguit.

D Dub^o nōdile

M Modū solū vbiqz pōndū randa.

Q De vñūit enī. vide Scō. h. Op. alioz.

3. op. pñia. Tollit istā.

3. rō op.

I concludit oido inter ista. ¶ 3° q^o cōcedit aliqd magis q^o intentū: q^o diuina essentia iuenit pmo in aliquo pōi signo q^o sit in psonis. Tu cōcedis p^o 2° 3°. In primo igit^r signo existit realr ad se ante q^o in psonis sit. ¶ 4° cōcedit vnu absurdū: sicut enī distinctio maior: ita 2° or do: sed maior est distinctio fm oēs iter essentialia 2° pso nalia q^o inter essentialia. Sed tu ponis inter essentialia ordinē. g^o 2°. ¶ Dicis q^o pro icōueniēti habes q^o eo mō quo pcedit essentia pcedit 2° existētia. Sed 3° hoc q^o tu ponis existētia pcedere psonā ordine diffōnis. pmo sic. Illud q^o nō est pro eo pro quo nō est nō pōt bificare. Sed pater elicit actū itelligēdi: 2° pro illo signo non ter minat. ¶ 3° 2° q^o talia signa sunt pmanētia nō successi ua: actus itelligēdi angelā nō terminat ad eū pro illo signo pfectionis pro quo pcedit. ¶ Itē arguit q^o crea tura creatur a tota trinitate: ergo terminat ad totā tri nitatē. hoc nō est: q^o visio causat a trinitate: 2° nō non terminat ad eā. ¶ Itē in isto pōi est essentia incōmu nicabilr existens. ¶ Illā nego: 2° dico q^o eius existētia est cōicabilis sicut 2° essentia. Itē arguit q^o tūc profi ceret in beatitudine illud iam probatū est: nō enī pro ficat in obiecto meliori cognoscendo personam.

K

3° punctus.
Hic dicitur
personas obli
cine pcedere.

Tertius punctus est de operatione beatifica. dixi q^o l^o existens essentia in tribus personis beatificat: nō tū vt in tribus existens: 2° hoc pbaui. q^o pater vidēs essentia in seipso est beatus. In patre autē est a se essentia. ergo beatificat in aliquo: vt a se. ¶ Di citur q^o si accipio signū durationis muto medium. Si originis: tūc facio fallaciā pōis. Non enī sequit^r. filius nō beatificat a se. g^o nō beatificat. ¶ Cōtra hoc arguo sic. Diuina essentia vt a se beatificat patrem: q^o a se est beatus: 2° in illo signo a se nō est beatus in tribus. g^o 2°. ¶ 3° 2° rō. angelus beatificat in essentia a se in pte. ergo pro aliquo signo in persona pīs beatificat: nō in filio. ¶ Sed 2° 2° arguit focius: angelus non est a se. ergo nō bificat a se. ¶ 3° 2° q^o illa signa sunt ex parte obri. ¶ 3° 2° rō. eadē est ratio in mouēdo 2° in terminādo: s^o p^o pmo causat: q^o a se. ergo a simili terminat. ¶ 4° illud nō cōuenit subreduplicatiue: quo sublato adhuc cōpe teret: sed circūscripta trinitate personaz adhuc beati ficat: fm illū: si per impole non esset nisi vna psona pp plenitudinē pfectionis. ¶ Arguit ille. spūscus est a fi lior: fili^o nō a se. ergo nō est ibi ordo originis. ¶ 3° 2° vnu pmiū est inuenire in quolibet ordine: 2° hic est in pa tre: q^o a se. Et hoc pmiū signū dictū est primus a quo aliud. est ergo primitas originis in patre: sed pū est in filio. ¶ 2° arguit sic. Prius ordine originis est pductio verbi q^o creaturarū productio in esse cognitor: tamen non est ibi ordo originis. ¶ 3° 2° q^o est ibi ordo signo rum nature non originis.

M

4° punctus.
De quo 2° q^o
notanter obli
citur de or
dine eorū ob
ue bene pon
dando.

Quartus punctus est de qdā regula. dicebat enī q^o diuina essentia est quo, 2° persona est q^o. 2° per hoc voluit ostēdere. ppositum. hoc est pīs q^o redurū ad formā. aīs est ppō particularis: 2° opz sumi vlez affirmatiua: q^o a est 3° affirmatiua. Quicūq^o aliq^o sic se hnt q^o vnu est quo, 2° aliud q^o: a quocūq^o attingitur quo, attingit q^o. Cōtra istā arguit per actū credēdi: 2° p actū vidēdi p cognē nālē. 3° addidit qnq^o pditiones qn est notitia intuitua 2°. Quibus pcessis pbaui opz positi de creatura eminēter pnta in oeo: 2° nō in ppo genere: 2° arguo duplr. Primo sic. In quocūq^o est quo, ibi est q^o sed diuina eētia est quo. in beatitudine vbi 2° est in supposito spūscanti euz istis qnq^o cōditionib^o: 2° persone hnt illas quinq^o pditiones. g^o 2°. 2° in suppo sito spūscanti est pncipiū quo. productiū vbi: in quo cūq^o aut est quo, illud est q^o. s. ergo eris q^o.

Quintus

punctus est de rōnibus formalib^o sic. Tu remoues identitatē cōuertibiles. g^o ponis 3° dictionē. s. carentiam illius modi. ¶ Rñ: lo cus a 3° dictione per te. tenet cū omni modo. idem 2° di uersum sunt 3° dictione imediata circa ens. segur g^o. illa sunt nō idēz. g^o diuersa. Si ergo sunt idem nō pueribi liter tūc 3° opposita distinctione illi idēitati. ¶ Itē arguit si 3° 2° vel specie: vel numero: vel genere. ¶ Di co q^o Arist. diuidit ens in pdicamēta: sed de trāscēden tibus nō intēdit. vñ pater 2° filius nō distingunt illis modis: sed numero nūmerositate formali. ¶ Sed isti dicūt q^o nō segur: carent modo idētitatis cōuertibiles. ergo nō sunt idēz oibus modis: sicut eētia est idē sibi ipst^o. nō idētitate cōpōnis. ¶ Cōtra p^o eqpollentiaz. Itē per 3° dictionē. aliquo modo nō idēz: 2° oibus idē sunt 3° dictione: nec valet dictū. ex carētia enim alicu ius fm qd nō sequit^r carentia simplr: sicut nō sequitur: nō est homo niger. g^o nō est homo simpliciter. Idētitas autē cōpōsitionis est idētitas fm quid: sed idētitas con uertibilis est vera idētitas. ergo carētia istius identita tis inducit sim^o non idētitatem.

N
3° punctus.
De distinctio
ne psonaz ab
alijs in diuis
2° ite se nō

2° 1° carens
oculo: nō seg
tur qn sic be
simpliciter.

O

Sextus

punctus est de 3° dictione. pmo voluit eā vitare pp 3° in mō significādi. ¶ Scie dum q^o in ppōne modificata sunt quatuor. termini in tali modo positi. qn enī nega^o ponit ad subm: vel ad predicant: vel ad modū nō est 3° dictione. Dicit ille q^o est fictio 3° dictionē incōplexā ponere. ¶ Cōtra. in lib. pre dicamentoz trac. Arist. de terminis incōplexis: 2° ibi ponit 3° dictionē illor terminoz: quoz nulla est oratio. sicut sedere nō sedere cōtradicit. Itē in libro piber menias nō sunt cōtradictoriaeque sunt de 3° dictione: s^o de modo. Itē p^o topicoz. quor modis dicit vnu opposi toz tot 2° reliquū. Cōtrarietas aut inuenitur cōplexa 2° incōplexa: ergo 2° bec. ¶ Itē oēs theologi dicūt q^o cō tradictio includit in impo^o fieri a deo. Itē vbi est inuenire puationē: 2° cōtradictionē: q^o per additionē se habet. Itē album 2° nō album sunt opposita: 2° nullo modo nisi cōtradictorie. Itē de tri. querit Aug. si affir matio 2° negatio sunt in eodem predicamēto.

6° punctus.
De ppositio
modificata 2°
paradictoe.

Hic in co
plexa 3° 1°
plexa 3°
cauent eā
probat.

Cap. 12.

P

Septimus

punctus est de syllo simplr. dixi q^o non tenet in terminis modificatis: quēcūq^o enim vni 2° eadē sunt eadē 2°. simplr verū est: sed tū cū modo nō opz: sicut materia 2° forma sunt idē cōposito in pmo modo. nō tamē inter se.

7° punctus.

Ecce q^o q^o
sed cōsidera.

Ultimo

de pmo p^o cōplexo. pono 4° preambu la. pmiū est q^o est vna ppō hypotheti ca. ¶ 2° q^o est ppositio cō^o 2° per hoc verbū est. ¶ 3° est q^o in pma ppōne est p^o diffinictū de quolibet af firmatio vel negatio. 2° ppō est de copulato p^o idē affirmare 2° negare. ¶ 4° est q^o pma est vlis affirma tiua. 2° vniuersalis negatiua. subm istius pncipij est ens: p^o affirmatio vel negatio: q^o dicit de subto sub ditione in pma. sub cō^o in scōa: subintelligit autē cō^o de quolibet ente dī 2°. ¶ Questio. VI.

8° punctus.
De preambu
li 4° de pmo
p^o 2° dicit
2° additionē
ipst^o nouit.

Q

2° 1° q^o dicit

Irca eandē distinctionē. adhuc que ro quatuor questiones. Prima est. Utrum angelus sit in loco per essentia. Et videtur q^o non: quia Damasc. dicit. q^o est vbi operatur. ¶ Contra. Aug. dicit. q^o illud quod est bonū: non potest esse nusq^o.

De locutione
angelorum.
Cap. 16.

Hic dicunt

alij q^o angelus est in loco p eētia. ¶ Alij dicūt q^o p opationē. nō per essentia: q^o quedā est simplicitas sita alicubi: sicut pun ctus: alia nō est sita sicut vnitas: 2° hoc modo substantia angeli est simplex: 2° per pīs nō est in loco per essentia: sed p opationē. ¶ Alij dicunt q^o nec sic nec fiesed per

2° 5° alior 4°

2° 1° veritas.
Simpler vel
idmibile 2°

I hoc qd plures angeli pnt esse in eodem loco. pbat qd vnus possit esse in pluribus locis. C. Dicit autem qd non. C. Alia difficult. est. si ex hoc qd ponunt fil vn' vider qd videt alter. Dico qd no vnde similitudo: qd ex hoc non variat perfectio intells ex qua prouenit qd vnus intelli gat aliquid perfectius qd alius. C. Questio. VIII.

Angelos fil
existantes no
eadē nēcio vi
dere.

Esti nō potē
tia sui: det in
vnde eundē
angelū plib'
in locis citam
adequatis sit
esse possē.

R Et i extrema
sui loci adeq
ri dimisso me
dio: sic ē ecō
tra. angelum
posse secus ē
d aia respectu
corporis.

Angelū in ce
lo 7 in terra sit
esse possē.

L

De motu an
gelorum.

Alia. I. possit
moueri.

Loco nō sit
Angelū loca
liter moueri
posse.

M
Regula scō
ci.

Eritus pōt esse difficul. de vi
uina po' si hoc pōt: vi
co sim' qd sic. 7 in infinitis locis. Si enī hoc
pōt de corpe vno: vt pbatū est in 4.º iniarū. multo ma
gis de nā spūali. C. Scōdo pōt ee diff. de potētia creatar
7 de locis adequatis: 7 dicit simplr qd non: qd ex quo bz
locū adequatū nō pōt se facē in alio pmanēte. C. S3
maior diffi. pōt esse si pōt esse in tribus distantibus sui
loci adeqti: 7 non in medio. Et dicit qd sic: qd angelus est
totus in qualibet parte sui loci: sed pōt dimittere exire:
ma: 7 manere in medio. qd eadē rōne pōt dimittere me
diū 7 manere in extrema sine medio sicut e3. C. Con
firmat: qd vniformiter 7 per respectū eiusdē rōnis re
spicit mediū 7 extrema: ergo eadem rōne pōt manere
in extremis sine medio sic e3. Probat aut aliter idem:
qd quicūqz respectus sunt eiusdē rōnis: qua rōne pōt
vn' dimittere: 7 alius. C. Sed hic remanet diff. quare aia
nō est in extremis partib' corpis eodē mō 7 nō in me
dio. C. Dicit qd hoc est: qd informat corpus mediante
aia. I. sensitiua: que est extensa cū corpe: 7 ideo non pōt
discontinuari corpus: sed tunc videt qd angelus simul
possit esse in celo 7 in terra: dico qd ita pōt esse qd dimi
so medio simul sit in celo 7 in terra: nec video cōtradic
tionē. 7 ita pōt intelligi dicitur Raphaelis archāgeli in
Thobia: qui dixit. Ego (inquit) sum q in cōspectu oīi
semper existo. 7 tamē erat in terra mysterium suū in
plenis: 7 simul astabat deo. C. Questio. IX.

Quarta questio est. Vnus eodem mo
do sit de anima rationali. Dicit
tur qd sic. Sicut enī duo angeli possunt esse
in eodem loco: sic 7 duo anime esse pos
sunt. C. Questio. X.

Artia questio est. Vnus eodem mo
do sit de anima rationali. Dicit
tur qd sic. Sicut enī duo angeli possunt esse
in eodem loco: sic 7 duo anime esse pos
sunt. C. Questio. X.

Ircā eandē diffōne ad huc quero qua
mor qōnes de motu angeli. Pri
ma est. vtrū angelus moueat ab aliquo lo
caliter. Qd nō. bñs Aug. sup. Gen. ostendit
de motu: qd aliqua creatura. I. spūalem mo
uet per ips 7 nō per locū: corporalia aut mouent tempo
ralr 7 fm locū. ergo. C. Cōtra. Grego. sup. Job. So
la nā incōprehensibilis a statu suo nescit moueri.

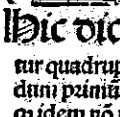

Hic est veritas determinata per scripturas: qd mo
uent. I. tam angeli boni qd etiā mali: 7 arti
culis fidei est de aia chit: qd descendit ad iferos. Decla
rat aut Scō. sic. per vnā ppōne que bz quatuor parres:
7 est bec. Quicūqz aliqd est susceptiuū formaz: differen
tiū specie 7 eiusdē gñis: nō est determinatū ad aliquā
illarū: nec est illimitatū ad oēs: tale pōt moueri: sic autē
est in pposito. qd. C. Maior pz: 7 pmo apparet pma cō
ditio. I. susceptiuū formaz: differentiuū specie: qd motus
nō est iter formas eiusdē rōnis: sed semper est aliq cō
trarietas iter terminos motus. C. Ex hoc apparet scōa
cōditio: qd opz esse iter formas eiusdē gñis: qd cōtraria
sūt in eodē genere. C. Similit apparet tertia cōditio: qd
nō determinat sibi alterū. C. 4.º requirit qd non sit illi
mitatū: sicut essentia diuina est illimitata ad tres ppe
tates: qd simul in actu habz oēs. Nunc aut oia vbi sunt
specie differentia: vt als patebit: 7 sunt oia eiusdē gñis.
Angelus autē nō est magis determinatus ad vnū: vbi

q ad aliud: nec est illimitatus ad illa: qd non bz oia vbi
actu. ergo segtur incēus: qd possit moueri. C. Sed 3.
mor' icludit successione ex quadruplici cā. I. ex debili
tate agētis: ex contrarietate patiētis: ex diuibilitate mo
bilis: 7 ex resistentia medij: sed nullus istoz est in ange
lo. nō pūmū. I. debilitas vel defectus in agēdo: qd ange
lus est virtuosior in mouēdo se: qd sol in pducendo ra
dium. nec est ibi cōtrarietas ex parte patiētis: qd ange
lus nullaz inclinationē naturalez bz ad aliquē locū. nec
ex parte medij: qd corpus non resistit spiritui: nec diui
dit spiritus corpus: nec est diuibilitas mobilis: qd an
gelus est indiuisibilis. C. Ad ista dico: qd ex nullo isto
rum pōt argui successio. est ergo hic ex vltatā medij:
dato enī qd nulla eēt resistentia medij: tñ successio eēt
rōne distantie: sicut qñ inducū forma: que nō bz ptra
rūm: sicut lux in aere: nō est ibi successio ex aliqua con
trarietate: sed solum ex diuibilitate termini ad quē.
Similiter angelus accipit totū illud spātū pro termi
no ad quem. C. Sed hic est diff. quid acquirit angelus
per motū talem: Dico qd nullam formā absolūtē: quia
nullam talez pōt producere. fm Aug. Sed acquirit for
mam re^{nam} ph^{nam}. C. Scōda diff. cuius predicti est. Dicit
qd reducit ad predicamētū vbi. nec opz qd oia que sunt
in predicamēto recipiāt predicationē illius fm: sed re
ductiue sunt in illo. C. Tertia diffi. si possit moueri in
vacuo. Dicit qd si corpus caderet in vacuo nulla eēt re
sistentia ex parte medij: sed tamē aliunde moueret suc
cessio. C. Quarta diff. si possit moueri in nullo si non
esset nisi angelus 7 deus. pbi dicunt qd nō. sed theolo
gi habet dicere opz. vnde nō video quin moueret si
celum destrueretur: sicut modo. C. Quid autem tunc
acquireret. C. Dico qd alium 7 alium respectum prin
cipalitatis ad deum. qd. C. Questio. XI.

Ecunda qd est. Vtrū angelus pos
sit mouere seipsum. Et v
qd nō. Aug. De agens prestātus est patien
te. C. Cōtra. b. An. in lib. de concordia libe
ri arbitrii dicit. qd voluntas mouet se.

Hic dicunt aliqui qd nulla res pōt seipsam mo
uere: s3 opz distingui. C. Et b. pba
tur quadrupliciter. Primo via qua procedit ad pba
dūm pūmū mouēs esse: 7 hoc probat per regulaz pbi.
qd idem nō mouet se: 7 est via demonstratiua: sicut pce
ditur ad primā cām. omne qd causat ab alio causatur:
vel ergo est pcessus in infinitū. C. Et ita in pposito. si
dicatur qd aliquid mouet se in terminis: nō est vera re
gula pbi. C. 2.º rō est. Quādo aliqd mouet se: opz qd vi
uidat in per se mouens 7 per se motum. Dēs aut cause
coincidunt preter mālēs: sed si moueret se coincideret
materia cū aly. I. forma: qd motū vt tale susceptiuū
est: 7 bz rōnez materie. C. 3.º rō est. actus 7 potētia sunt
prime differentie entis: s3 omne mouēs vt sic est in actu
7 qd mouet est in potētia. qd. C. 4.º rō: qd oē qd mo
uetur ad aliquā perfectionē caret ea: sed qd bz aliqua
perfectionē virtualiter: habet eam nobiliori modo qd
formaliter. qd. C. Ideo dicunt isti qd impole est idēz
mouere se. C. Sed tra hoc arguit de angelo. Primo
de actu intelligēdi. Angelus ex puris naturalibus potest
cognoscere omne limitatū: ergo 7 essentia suaz: 7 actus
causatur ab obiecto fm eos. qd idem mouet se. C. Si vi
catur qd nō habet actū nouum. Hoc est cōtra fidem qd
intelligat per substantiā suā. C. 2.º rō est: qd angelus pōt
mereri ois aut actus merēdi est in pte merentis: sed
ille actus ad quē se bz aliquis passiuē tñ: nō est in pote
state eius. ergo oportet qd causet actiue actū meritorū
in seipso. C. 3.º de peccato. qd angelus peccant: 7 illud

N
Obiect nō
Successio qd
i motu ex
quadruplici.

An in motu
angeli oīū
successio: sed
qre Scōm.
Ecce qd qñ
d illuminat.

D. qd duplēt
Termin' mō
7 angeli qd
7 cū gñis.

Angeli in va
cuo 7 in nullo
moueri possē.

P
Ergo angelus
pōt ee abiqz
quocūqz cor
pe creato. cū
lūo opz. p
x. 5. q. 1. de
loco angeli.
s3 pōderābi
lība docet. cñ
crit pōderābi
li. 12. c. 29.
Idē. 3. de ai
t. c. 19.
Op. alioz pz
re. 2. de. 7 al
oīde via cō.
7. 2. 8. pby.
Al. lūc. tra
processus b.
pby.

Q

Impos' 4.

Eandē.

N
victi non
recessio est
solum et ca
adraplic.

in motu
pelt omni
cessio sed
Secundus
et qd qria
umando.

3 dupli
min mo
ingeli qd
n gnis.

geli in ve
et nullo
teri posse

o agelas
te abas
alq cor
reco cor
pp di
q. t. de
angelu
tera bi
oct. et
roiffa.
c. 29.
de aia
liozg
o. et
vra csi.
pby.
cz erit
lusa. 5.

4.

A

1. op.
Impugn 4.

En idem se
moue possit
no in pntia
adfinctum.
v ostendu.

Op. ppia.
Locutio 4.

B
B. l. q. in sum
vnum suppo
sio.

Acc suppo
to nec subro:
nec rctz tota
lio. mouens
a motu est ne
cessit differre.

C

Obiecti on
biat sepepli
cur.

1. pby. c. 30.

B. l. passioa.

D
B. l. vbiqz.

B. l. mouere.

peccatu no potuit causari a deo: qz in hoc angelus nihil demerisset. ¶ 4. de mobili: qz no pot saluari quomo moueat nisi moueat se. ¶ Ideo dicitur isti qz idem inde oino mouet se. ¶ Sed ptra hoc arguit 4. Et pmo sic. Imposse est qz idem relone reali referat ad se: ga relo de rone sua formali est ad aliud. ¶ Secdo sic. Quicqz aliqz bnt dicitare ex na reit: opz qz distinguant ex na reit: sed sic est hga mouens cadit sub poteria actiua: et mobile sub passiu: sed poteria actiua et passiu sunt 3ia. g. ¶ 2. ¶ Tertio sic. Per nam puationis. Quicqz aliqz sunt idex oino: ipse est qz ratio vnius maneat sub puatione alterius: quia tunc maneret sub puatione sue ronis: sz in deo est mouere: in quo non est nec esse pot moueri. ergo ¶ 2. ¶ Quarto sic. Per pnu pn coplex: poteria actiua fm sua ronez formale dicit perfectione simplr. non autem potentia passiu. ergo.

Pono igit qtuor pnes. Quaz pma est qz non opz qz moues et motus sint de 2 supposita: vt pz in corpe organico hois: qd bz pres eterogeneas: quaz vna mouet alia: quatuorqz sint in vno supposito. ¶ 2. qz qz no opz qz distin subro: ga aia est idem subro cu cor: poze: et tñ mouet corpus. ¶ Sed dicitur isti qz aia exis in vna pte mouet alia: et sic est deuenire ad parte imo: bile. ¶ Corra. qro si aia vt exis in brachio differt aliq ab ab ipsamet: vt in manu. pz qz no: sed solo respectu: sed ille respectus no pot esse pn mouedi. ergo per idem absolutu mouet in manu et in brachio. ¶ 3. qz est qz idem re inde mouet se. Pono eni qz aia est reali idisticta a potetis: nec est coposita ex ma et forma: et tñ mouet se. Dicitur ergo aliqui qz mouet se idirecte mediate corpe. Sed hoc nihil valet. certu est eni qz istu motu aie non causat corpus: quis eni pmo motu corpis mouet se: tñ ille effectus causat ab aia. ¶ 4. qz est qz moues et motu distinguunt formalr. Probat aut bec 2 sic. Per oes il las via qbus probat distinctio formalis: pmo pbat per via diuisionis. Quicqz vniuidit aliqd formalr per aliquas diias formales: qd cadit sub vna differt for maliter ab omni eo qd cadit sub alia. Poteria aut diui dit per actu et potetia. Ergo eodem mo pvia diuisionis: p via puationis et demstrationis. ¶ Sed 3. pmo: ga plu talitas no est ponenda sine necessitate: sed sufficit dicē aliqd in po formali et in actu vniuidit: vt videt. Dico hic qz no de po obiectiua et de actu sibi opposito: sz accipio po subiectiua et actu virtuale: quoz vnu cadit sub po tentia actiua. aliud sub passiu. ¶ 2. diffi. est ga fm B angelus fm se totu no mouet: nec se toto mouet. ¶ Di co qz per hac rone formale totu mouet: et totu mouet per alia: et eodem mo dico qz si aliqd est pductiu et pdu cabile de 2 sunt rones formalr. ¶ Alia est difficul. nuqz fuit dubitatu quin possit aliud mouere: et alio moueri. quare ergo idem pot mouere se: Dico qz vbiqz cōcludit nēcio di formalis: sed etiā pducēs et pductu di realis. ¶ Sed hic est dubiu. si vnus est angelus pot aliu mouere: Dico qz sic. ga angelus potēs aliqd imprimere in aliquo susceptiuo: pot etiā in oē qd est eiusdē ronis idē imprimere: nihil autē pbiat gn po intē et potetia mo tua sint eiusdē ronis in angelis: quis differētibus. spē. ¶ Alia diff. est. si vnus angelus 3 voluntate alteri pos set eum mouere: Dico qz si sint equalis virtutis qz non potest: sed si sit maioris virtutis vnus qz alius: tunc di co qz sic. vnde lucifer forsan pot alios angelos malos mouere ptra sua voluntate. ¶ Alia difficul. si angelus pot portare aiam. Dico qz sic: et de facto portare in sinu habzabe. ¶ Alia difficul. si aia pot portare angelum. Dicit qz sic. ga pot habere potentia motiua eiusdē rō nis cu ipso. ¶ Alia difficul. si homo posset mouere an

gelum. Videtur Sco. dicere qz non qz non vtiur aia aliqua potetia nisi organica in corpore existens: et hoc oportet fieri per contactu: et ita angelus adhaerens lapidi non moueret a mouente lapide. sicut dicitur est in qro. ¶ Rationes aut vtriusqz partis possunt solui. pmo concludit pmo mouens esse omnino immobile fm ra tionem qua mouet. non plus pbat: additur qz no po test habere imperfectionē: et sic omnino apparet imo bile. ¶ Ad 2. paret. qd est di fm rationē formalem. ¶ Ad aliud concedo contrarietatem fm rones forma les: nec plus cōcludunt rones ille. ¶ Qd. XII.

Ertia qd est. Vnu angelus possit mo ueri in puncto. Videt qz no: qz 6. pby. demōstrat qz indiuisibile no potest moueri. ¶ Contra. in 4. pby. ponit qz in stans fuit: et hoc tñ est sicut moueri.

Hic dicunt

quidā qz nullu indiuisibile pot mo ueri localiter. ¶ Hoc pbat Arist. quadruplici rone. pmo sic. Qd qd mouet partim est in termino a quo: et partim in termino ad quē: hoc aut non cōuenit indiuisibili. g. ¶ 2. sic. Qd mouet pus ptransit spatiū equale qz maius: et minus qz equale: sed non potest dari spatiū minus pucto. et si equalē nō trā sit nisi per puncta. ¶ 3. ratio. Qu mobile pertrāsit per tempus spatiū sibi equalē: in minori tēpoze pertrāsit min de spatio. ¶ 4. rō. Lōn tēpoze et mobilis sunt ordinata: qz cōtinuitas tps est a cōtinuitate motus: et cōtinuitas motus a mobili. Indiuisibile aut nō est ali quid cōtinuu. ¶ Sed 3 hoc arguit. pmo in exem plo super planū de spbera: que cōtingit in puncto: et nō facit ad ppositum qñ voluitur: qz nō est motus pucti: sed si attingit super planū tunc idem puctus transit de vna parte ad aliam. Indiuisibile ergo mouet sicut puctus super planum. ¶ Dic dicit qz non est dare omni no corpus spbericum: sed hoc nō valet. Ertu est enim qz corpora celestia sunt spberica: et quare nō posset de facere vntim planū corpus: super qd mouetur celus. ¶ Alij dicunt qz nō sit contactus in pucto mathemati co: sed nāli quod nō est indiuisibile simplr: sed hoc nō valet: qz tunc esset applicatio curui ad rectu: quod est impossibile. ¶ 2. exemplū de triangulo: cum mouet triangulus: tunc angulus triaguli terminatus in pucto diuidit aerē. ¶ 3. exemplū de quadrangulo si transit per lineā diuidit eam: corpus cubū non potest moueri quin pueniat superficies in diuidēdo aerē. g. ¶ 2. Di citur hic qz puctus nunq mouet separatus: sed per ac cidens mouet. ¶ Sed hoc nō impedit: qz certu est qz successiue trāsit per totū spatiū: siue per se: siue per acci dens. ¶ 3. Dico qz indiuisibile pot moueri. Hoc con firmatur qdrupliciter. Et pmo sic. Quādoqz diuidi tur corpus: securis ppertrāsit superficiē qz attingat cor pus: sicut aut totu cōtinuu trāsit sup indiuisibile: ita indiuisibile pot trāfire totū cōtinuu. ¶ 2. puctus in me dio circuli in toto medio acgrit sibi alium et aliu respe ctu: et sic mouet formaliter. ¶ 3. aia mutatur in aliquā partū corpore que sempaliter se habent sicut pater in augmento. ¶ 4. substantia solis in quolibet instāti co epistit totū tēpozi. ¶ Sed 3. qz fm hoc essent infinita puncta pertrāstia. ¶ 2. Lōn cōpositū sit erit ex indi uisibilibus: qz indiuisibile cōmēturat se spatio. ¶ 3. qz motus est cōtinuu. ergo nō recipitur in indiuisibi li. ¶ 4. Imposse est qz indiuisibile coexistat quisiubi li. ¶ Ad pnu idem probatur de corpore: qz in quoli bet moueri sunt infinita mutata esse: et ita corpus per transit infinita. Non est ergo incōueniens pertransire infinita non d: sed quēcumqz in potentia: et ita est in

E

1. c. 7. 32. e
87. et scqnd.
1. c. 90. et idē
Lōgēs i pa
ncionib alter
gat Arist. 3.
franciscus.
Op. aliorum
cōis.
Bis Sco. pif.
pñ. q. 9.

F

Impugnato

Eualo app

G

B. l. c. 30.

Eualo.

Op. ppia.
Indiuisibile
moueri posse
probat.

H

Obiecti 4.

pertransire
infinita qñ
conungit.

¶ Post hec consideratio adducit 7c.

Lib. 5.27.

ruerūt tā in ob

Quere Sco.
h. s. iste satis
resoluitur pro/
cedit.

L

angelorum signum
et mortis sex
cuplex.

Signa dupli-
cia.
Dubii triplic

M
*Al. l. pforma-
 ti immerituz.
 Al. l. distans.
 Dilectio dei
 respectu crea-
 ture intellectua-
 lis duplex.*

Quē Sco. h.

ibic est

ita neugit ang. angelus ad inuito non peccauit. fuit. n. in uitate: s. in ea non fuit. ¶ De poli ar. sūt 4.º modi dōi. Un.^o modus est q. nō potuit mereri nec o.^o in p. i. s. i. t. q. tūc nō potuit deliberare. ¶ Alij dicūt q. potuit demereri: r. nō mereri: q. p. i. a. regunt ad merēdus: q. ad demerēdū. ¶ Alij dicūt q. vtrūq. potuit: q. po.^{am} habuit volūtātē: aqua in i. s. t. i. potuit elicere actū volēdi r. nolēdi. ¶ Dic. ar. est 3.º modus. nec alij hnt rō. nē sufficiēt. v. i. in hūano itellu q. itellr cū p. h. a. s. m. t. i. r. tpe regit deliberatio: talis aut nō ē i. angelico itellu: q. in i. s. t. i. itellr. ¶ Silr. s. i. d. e. creator vni. actū i. anglo nō cēt meritor.^o ¶ Silr. tota p. sideratio circūstanz est i. angelo in i. s. t. i. ¶ Dico igit. cū 3.º via. r. b. 4.º firmat. ¶ P. r. i. o. sic. Q. n. c. q. s. est aliq. p. o. q. p. o. r. elicere actū in i. s. t. i. h. a. b. i. b. o. i. o. i. s. illis q. regunt ad q. p. o. r. i. p. s. sic aut est in p. p. o. s. i. t. o. o. b. m. r. p. o. s. i. t. u. r. i. b. i. s. e. e. n. t. i. a. s. u. a. r. volūtās. Et cognouit e. e. n. t. i. a. s. u. a. s. i. s. t. i. a. n. i. p. r. i. o. q. p. o. t. u. i. t. ea frui vel nō frui. ¶ 2.º sic. In illo i. s. t. i. potuit peccare: q. i. c. o. ē. q. e. g. d. regit ad b. e. r. i. t. a. p. o. t. u. i. t. i. l. l. o. i. s. t. i. a. n. i. ¶ 3.º q. s. i. l. r. n. o. s. p. e. c. c. a. u. i. m. u. s. i. n. i. s. t. i. a. n. i. ¶ 4.º q. nō ē. d. a. r. e. m. o. r. a. m. i. l. l. a. Q. u. e. r. i. t. n. s. i. i. m. e. d. i. t. a. t. e. i. l. l. i. t. p. i. s. p. o. t. u. i. t. p. e. c. c. a. r. e. c. e. r. t. u. m. e. s. t. q. s. i. c. r. s. i. c. i. n. i. f. i. n. i. t. u. m. s. i. f. i. c. i. n. o. v. i. q. n. p. o. t. u. i. t. i. n. i. s. t. i. a. n. i. p. e. c. c. a. r. e. ¶ 2.º s. i. c. i. l. l. u. d. o. b. y. a. t. ¶ 3.º p. e. r. p. r. e. s. u. m. i. p. o. l. e. e. s. t. q. a. l. i. g. s. s. i. t. m. a. l. u. s. n. a. t. u. r. s. i. c. u. r. e. t. p. i. s. p. e. c. c. a. s. s. e. t. i. p. i. n. i. s. t. i. a. n. i. : q. t. o. t. u. q. p. u. e. n. i. t. r. e. i. n. i. p. i. s. t. i. a. n. i. e. s. t. a. g. i. a. n. t. e. v. e. l. c. r. e. a. t. e. ¶ D. i. c. v. i. c. o. q. nō fuit n. a. t. u. r. m. a. l. u. s. : s. i. c. n. e. c. n. u. c. ē. n. a. t. u. r. m. a. l. u. s. : s. i. c. m. o. r. a. l. i. ¶ 2.º Silr. in i. s. t. i. q. g. n. a. t. a. t. a. p. o. s. i. l. l. u. m. i. n. a. t. r. s. o. l. i. l. l. u. m. i. a. t. ¶ 3.º q. i. p. e. m. i. t. e. l. l. e. x. i. t. r. u. s. s. p. e. c. u. l. a. t. i. u. e. q. p. r. a. c. t. i. c. e. D. i. c. o. q. i. e. o. d. e. s. i. s. t. i. a. n. i. c. o. g. n. o. s. c. i. t. p. n. r. p. n. e. s. f. i. c. p. o. n. i. t. ¶ 3.º arguit p. d. i. c. t. i. a. n. s. d. e. c. a. s. u. d. i. a. b. o. l. i. n. i. s. p. o. t. u. i. t. e. s. t. a. b. a. g. e. n. d. o. : s. i. a. d. a. l. i. a. s. t. h. a. b. u. i. t. e. u. i. v. o. l. e. s. r. s. i. c. a. l. i. g. s. a. t. t. r. i. p. e. c. s. i. t. ¶ D. i. c. o. q. h. y. h. u. i. c. c. a. s. t. u. m. a. v. o. l. u. n. t. a. t. e. v. t. a. c. ā. s. e. d. nō v. t. v. o. l. u. n. t. a. s. v. o. l. e. s. v. e. l. n. o. l. e. s. : s. e. d. v. t. p. e. r. s. i. n. o. v. o. l. e. s. ¶ 4.º i. s. t. i. a. n. i. s. i. p. e. c. c. a. u. i. t. i. l. l. o. i. s. t. i. a. n. i. : p. o. t. u. i. t. nō p. e. c. c. a. r. e. p. s. q. nō e. x. q. p. e. c. c. a. u. i. t. n. e. c. i. e. o. d. e. i. n. i. s. t. i. a. n. i. : q. s. i. l. e. e. t. p. e. c. c. a. r. e. r. nō p. e. c. c. a. r. e. g. a. n. t. e. h. a. b. u. i. t. p. r. a. t. e. p. e. c. c. a. d. i. q. p. e. c. c. a. u. e. r. i. t. ¶ 2.º i. d. e. a. r. g. u. i. t. d. e. n. o. b. i. s. d. i. c. i. t. n. i. c. o. q. s. e. m. p. o. p. s. i. t. e. l. l. i. g. e. r. e. p. o. p. e. c. c. e. d. e. r. e. i. d. i. a. s. i. d. i. c. t. i. o. n. i. s. i. f. i. g. n. o. n. a. e. nō t. p. i. s. Q. n. n. q. s. m. o. u. e. t. a. l. i. q. u. e. c. o. i. n. g. e. t. e. r. nō p. s. u. m. o. u. e. t. p. i. n. g. e. t. e. r. q. e. s. t. i. p. o. s. i. t. q. e. s. t. i. n. a. c. t. u. m. o. n. e. t. ¶ 3.º h. r. e. m. a. e. t. d. u. m. v. i. n. i. b. i. c. ē. m. u. t. a. t. i. o. i. b. o. n. o. i. m. a. l. u. i. : q. u. o. i. e. o. d. e. i. s. t. i. a. n. i. p. o. t. b. f. i. e. r. i. D. i. c. S. c. o. p. n. o. p. o. s. b. p. o. n. e. r. e. m. u. t. a. t. i. o. n. e. : n. u. q. n. f. u. i. t. f. i. n. e. c. u. l. p. a. : s. i. n. p. i. f. i. g. n. o. n. a. e. f. u. i. t. f. i. n. e. c. u. l. p. a. : r. i. n. a. l. i. o. s. u. b. c. u. l. p. a. ¶ 2.º i. f. Q. u. o. v. i. r. c. r. e. a. t. e. n. a. e. p. o. t. a. g. e. r. e. i. n. i. s. t. i. a. n. i. s. i. n. t. a. n. t. a. t. u. s. i. n. t. a. t. o. t. p. e. r. c. i. s. t. a. r. e. g. u. l. a. s. u. p. p. o. n. i. t. p. r. i. m. i. t. a. t. e. : s. i. d. e. b. o. c. m. a. g. i. s. p. a. t. e. b. i. t. f. i. r. a. ¶ Q. d. o. III. ¶ **E**rtia appetere equitate dī. U. q. sic. I. f. y. sup. illo vbo apostoli. Qui extollit supra se qd est deo. ¶ C. Lōtra illud est ipole. alig qd nō potuit. p. q. electio nō est de ipolib. i. s. appetere. s. i. t. h. u. i. s. p. e. c. c. a. t. i. o. n. e. s. t. a. e. l. e. c. t. i. o. n. e. ¶ 2.º q. i. p. e. c. c. a. s. s. e. t. p. e. c. c. o. i. g. n. o. r. a. n. t. e. : r. e. r. a. s. s. e. t. i. n. a. n. t. e. c. u. l. p. a. E. r. r. o. r. a. u. t. nō p. e. c. c. i. t. c. u. l. p. a. ¶ 3.º q. i. d. i. c. i. o. i. c. l. u. d. i. t. q. a. l. i. g. d. i. c. i. t. e. q. l. e. d. e. o. : r. p. n. s. nō e. s. t. a. p. p. e. t. i. t. i. l. e. ¶ 4.º q. u. i. a. t. u. c. a. p. p. e. t. i. s. s. e. t. nō e. n. t. i. t. a. t. e. s. u. a. ¶ D. i. c. i. t. S. c. o. q. i. s. t. e. r. o. n. e. s. nō v. a. l. e. t. a. p. p. e. t. i. t. n. p. t. e. e. i. p. o. l. i. u. s. v. o. l. u. n. t. a. t. i. o. n. e. c. i. r. c. a. p. r. a. c. t. i. c. a. p. o. r. a. l. i. g. s. v. e. l. l. e. q. e. e. t. d. e. ¶ N. e. c. v. a. l. e. t. q. nō c. r. e. d. e. b. a. t. b. c. e. p. o. l. e. : s. i. t. i. l. l. u. d. i. p. o. l. e. p. o. s. s. e. t. a. p. p. e. t. e. r. e.

N
28.
I. Joan. 3. ab
initio diabo-
lus peccauit.
p^a cōclusio.
De facto.
De possibili.
Op. 4^a.

O
Cœlo ppriū
Angelū ip̃
istāi sue crea
tionis meriti
et demeriti
posse.

Obiect 4.
H. l. ex parte
obici.

P

dec volens
 ec nolceba
 ut primum
 m angelos.
 crio imma
 e cornage
 no fu p mo
 m vel nima
 onem.
 onplex.

①

File 10.3.

5. b⁹. q. 1.
p. l. c. 5.
certa.

I Casus angelorum variat respectu termini ad quem.

Alto 2°.
Supra ill. 4. c. 23. et inde vide ad 26. II. c. 7.

Ally in aere isto caliginoso. **Ally** autem iter nos. **C 8°** diffi. Si magis perfecti magis ceciderunt. **C Dico** qd sic sicut est de bonis magis meruerunt perfectiores nā. **C 9°** diffi. Si oēs fuerunt perfecti casus sui. **C Dico** qd nō qz eis fuisset pena ante culpā. **C 10°** diffi. Si boni perfecti fuerunt suā beatitudine. **C Pōt** dici qd sic sed non fuit necia. **C 11°** diffi. Si viderūt deū anteq̃ mererent. **C Dico** qd nō visione intuitiva qz tūc nō ruerunt sed de abstractiva vī Aug. dicē qd habuerūt notitiā matutinā virtutis angelī. Et ita p spēs habebāt notitiā de deo. **C 12°** diffi. Si recordātur eo mō quo viderūt. **C Dicit** Aug. qd in Adā remāsit notitiā quāz habuit in paradiso terrestri. Ita pōt dici de lucifero: et de alijs angelis. **C 26. II.**

Secunda qd est. Utrum beatus Michael habuit bellū reale cū diabolo. Et vī qd sic qz illa que sunt in sacra scriptura vīr intelligi ad līz nī aliō obstat. **C S3 3. Diony.** de angelica hierarchia de ducit talia ad mīlticā dīspūtionē et expōitionem.

K

Bellū 2°.
hōz 2° et 4° in nobis: 3° in angelis 3° pōt ēē: 3° tū vīr in ppositio.

Colofn 3.
vbi ibi qd. Ad hoc pōt ex scriptura et dicit scōz et moralib⁹ pōt loqz pōt dīcatō cariof.

L

Applica^o dīctoz.

Al. supponē
hōz qz et. Quale bellū erat angeloz

M
Actus bellici angeloz 4°.

Al. triplex cū
alys iadēz. Eliaoz mī chadēz suo rū in q̃ intelli gōz.

Hic dicit qd opz tenere qd aliquo mō bellū fuit: nō tū sicut in agonistis: vbi p fortitudinē vīr alīū superat. **C Dicit** aut qd vīr imālis qd qd est sibi difficile est ipole: cū nō habeat dīctatē aīz aliq̃ sed vbi hz obm adequatū nō pōt vīr tūc intelligi oīz quasi p vulnera et scissionē: qz scindī nō pōt. **C Sicut** ergo qd pter ea qd pīnēt ad pōm executiūz experimur 4° gna bellōz pīnētū ad opōnes imāntes. Unum iter appetitū sensitū et intellectū: sicut Paulus deducit de veteri hōie et. Appetitus n. istī inclinat ad opposita: sensitū pōt imitit sagittas: qd vult aīz inclinat ad pōnes imāntes. Volūtas aut aliq̃ talibus passionib⁹ repugnat et trahit eā ad se: sicut duo hōies in ferunt sibi plagas: et vnus aliq̃ vincit alīū: et ē. **C Alia** est pugna inter intellm et volūtatē: sicut qd rō iudicat aliqd faciendū et volūtas renuit. **Rō** imitit sagittas volūtatē: et volūtas inuitata a sensu ipedit: ne pīderet de hoc pueredo se ad alia. **C Alia** est pugna 3° in volūtatē ad volūtatē nō eīsdē ad se: sed diuersoz hōīz. vīr suadet alteri habēti volūtatē dīctatē: et cōuerfor vīr alteri supat. **C 4°** pugna est in intellectu: ex dīz opōnib⁹ per rōnes oppositas vulnerat: sed tū demeratio vincit. **C Ad** ppositū pma pugna pīz qd ibi non fuit: qz in eis nō est appetitū sensitū. **C 2°** nūq̃ est nīst in eoz dē supposito. **Rō** n. mea pugnat 3° volūtatē meā: nō alteri. vel gilla pugna fuit fm intellectu: ita qd fuerit diuersaz opōtionum passionē: vel dīz affectio. **Primus** modus nō vīz error pīssit culpā. fuerūt g dīe volūtatē: qz istī boni angeli habebāt volūtatē cōuerfor ad deū: illi mali aduersaz. **C S3** quō opponebant: opz hic dīcere qd angelus vnus pōt in alīū ipīmē dīspōnē inclinantē ad aliqd volēdū. Sic multo magis qd sensus possit inclinare intellectu. **C Sicut** aut fm istū modū quatuor actus belli. vnus quo alter pcurit alteri: et alius quo resistit. alius quo repercutit alius quo resistit. **C Primus** aut cōgressus exercitūz michaelis fuit: qz erat puerfor ad bonū: istī voluerūt ipīmēre dīspōitionē de bono oībus angelis ad obtēperandū deo. **C 2°** alij mali statim illis dīspōnib⁹ resistērunt. **C 3°** mali voluerūt istā malā locietatē: et ipīssērūt alijs malā dīspōitionē quantum erat ex se ad malū inclinantē. **C 4°** illi statim cōtradīcentes resistērūt sibi.

Sed hic

est diffi. Uidet qd fm hoc michael nō habuit victoriā: qz nō subiecit volūtatē illorū ad intēnū suū: et p pīs nō habuit ex hoc triumphū. **C Dico** qd isto mō nō habuit victoriā: sed dī bīz: qz sufficīter annīdīlauit et redegit in nībīl dīspōitionē eoz.

C 2° diffi. Uidet enīz qd angeli boni aliq̃ mō peccauerunt: sicut n. pīnēt fm dīz. suggestione delectationē et cōsensu. In p nullū est pīnēt: qz fuit in chō. Scdm est peccatū veniale: dīspō aut nō pōt ēē in volūtatē sine aliqua inclinationē. **C Dico** qd dīspō nō ipūat ad pīnēt nīst act⁹ scōs liber fm eā elīciat. Illi aut nullū actū 2° fm illā dīspōnē exercērunt. **C 3°** vī qd angeli mali opposito mō meruerūt. **C Dico** qd sīr illi resistērūt dīspōnē inclinantē ad bonū. **C S3** qd fuit factum: dī qd in pīnē sue creationis in eodē die dīctatē. **S3** Joānes pīlīt de pīr. rito. **C Ex** hoc pīnēt qd bīz Michael est pīnē pīnē: qz oēs angeli fuerūt in illo cōfīctū. **C S3** fuit ne aliq̃ pugna f3 potētā executiūz. **C Dico** qd sicut angelus pōt se intelligere: ita pōt alīū angelū intelligere. Consumato aut peccato posuit se Michael ad expellendū Luciferū de celo empyreo aīz angelis suis. Et fuerunt quatuor act⁹ bellici. **C Pīo** boni applicuerūt se ad nō expellēdū se: ad expellendū malos localr. 2° act⁹ qd illi resistērūt: et tūc opz qd boni adiūti a deo pīualitē rīnt et expulerūt eos. **C Sed** querit si vīte nālī poterant eos expellere: qz certū est qd cū vīna pōt poterant. **C Dico** qd sic: qz in aliquo exercitū multītudo pīualitē ceteris parib⁹ sicut duo angeli pīnt mouere celū opposito motu vel sicut qd mouet angelus ipm: maior aut multītudo remāsit. **C 2°** diffi. Cū lucifer plus habuerit de pfectionib⁹ oībus: et p pīs de fortitudine plus oīb⁹ alijs vī habuīssē. Et vī hoc tangi in Job. nō est pīas qd ei pos sit cōparari et. **C Dico** qd forsan nālī poterat oēs eos trahere. Sed deus nō cōarrebāt sibi: ita fuit ex pīe alioz: sed dimīssī sibi nō apper gn excederet eos. **C 3°** diffi. Quō pōt esse difficile cū dīctū sit qd nībīl est eis difficile. **C Dico** qd nō fuit ibi conat⁹ maior vel minor. Sed in instātī fuit expletū bellū. **C S3** quō cūz fuerit in loco: et bēat vīte determinatā ad locū: pōt alīum ex locū mouere. **C Dico** qd f3 pīe conat⁹ declīnauit se ad locū nō adequate vō: ex alio aut pugnabat. **C Sed** nūqd pma pugna pōt esse in instātī: **C Dico** qd ita: cū in instātī potuerint sibi mutuo dīspōnē ipīmēre. 2° aut pugna de necessitate fuit in instātī: qz vīus imālis vbi hz dīffī cultatē: ibi hz impossibilitatē: et iō casus statiz accepit post applicatōnē illaz virtutū. **C Dico** ergo qd bellūz fuit reale pedibus et manibus affectionum et potentiarum executiarum.

Tertia qd est. Utr artes magice hēant efficacīā a demonib⁹. Et videt qd non: qz nībīl possunt facere nīst sicut hōmies mali applicādo actiua passiua. **C Cō** trarium videtur de facto.

Hic sunt

4° snes. **C Prima** est qd nullā hīr vīr tūte ad pducendū formā subālē: qz nūllus sube pōt ēē pīnē pductiū nīst suba. Angelus autē qd pducit p intellm et volūtatē pducit: p pōm executiūz vō nō facit nīst localr mouere. **C 2°** qd nō foras accitantes absolutas: qz 3. de trīnī. dīct Aug. qd nībīl faciunt nīst adhibēdo cās forinsecus: qd latebat ex adducit. **C 3°** qd pīr facere appetitias pīatalticas falsas. Ex qd appetit illa qd nō sūt. **C 4°** qd pīr pducē formas respectiua adhibēdo forinsecus cās: vī qd est interī erupat exteri. **C Sed** pīa sñe magi pīarao nis pduxerūt colubres. **C Dicit** Aug. qd ex subtilitate sensus sui nouerūt vtutes elītoz: et ita dīspōnerūt talia qd vīte corpōz celestīz et agētiū nālīū adducunt: tales forme: nō imēdiate ab eis. **C Cōtra** 2° vī de qītatib⁹ de colore sanguis. **C Rīdeo** eodē mō sicut dīctū est.

C Contra

N
Pīnēt fm 3°.

De qd sīz
geloz.

Epoc. 1°.
Excellētia mī chaelis.

Pōtētā
et bellū angēloz duplici.

O
Actus belli: cūz potētē executiue angēloz 4°.

Angeloz
mī geloz expīlīt pīnētū: Excellētia luciferi.

4°.

Tāge
hic pīa ex scō. et alijs.

P

Al. casus
tū incept. Loīdē 2° rō pīnētū.

Cōlo 4°.
Eīd scō. 4. 4. talib⁹ loc.

Quid pīr
qd non opīr demones. Obīcī 4°. Exo. 7. Uīde vī. 2. 3. trī. 2. alibi.

Quid pñr
d non opal
mones.
objct 4^r.
xo. 7.
Idc vbi. 5. 5
zalibi.

loci
pme
con
fimi
nsta
co
br
mo

Secundo videndum est si celum moueat a se motore. Et dicunt aliqui quod sic. Et est in-
tento philosophorum. Et Aristoteles quodalis est ordo in mobilibus. Talis
est in mouentibus. Primum ergo mobile a se mouetur. Et hoc
illud arguitur. 4. Et primo sic. quod est proportio inter
uens et mobile. Et philosophus inquit. Sed iterum celum et deum non est
oportet. cum sit infinite perfectionis. sine vitiis. Et 2. sic.
Ratio maior est virtutis. Ratio citius mouetur. Virtus autem
est infinita. ergo opus quod in infinitum excedat veloci-
tatis velocitatis aliorum. Et 3. quod frustra poneretur viti-
tatis. ubi sufficit finita. Sed sic est in proposito. ergo 2.
1. quia secundum Dionysium. de diuinis nominibus. angeli sunt medij in
terribus que deus facit. Alii extrema non reducerent in
per media. Et hoc dicunt sancti. quod celum immediate mo-
uetur ab angelo. Et Sed hic est diffinitio. Si deus posset time-
re mouere sicut caelestiales. Et deus sic apud theo-
sophos non autem apud philosophos. Et 2. diffinitio. Si velocius potest ce-
lere deus quod moueat nunc. Et deus autem quod sic. quod quilibet
aliquis sunt eiusdem rationis. possunt eis peruenire effectus
eiusdem rationis. Et deus partes celi sunt eiusdem rationis. Tardius
mouentur partes celi prope poli. et distantes velocius.
autem potentia actus considerare isti potentie passive.
diffinitio. Si potest mouere in infinitum velocius. Et dico
quod non est dare statum velocius mouetur partes distantes
et prope. et ille sunt eiusdem rationis nature recipere
occurrit. et per primum deus natus est imprimere. Et 4.
aliter. Si in instanti potest celum mouere. Et Ratio. ubi quod
dicta Aristoteles. Instanti enim aliqua virtus in aliquo
mouetur. dupla virtus potest mouere in medio illius
et sic excessus velocitatis est et excessus virtutis.

Certius punctus: si pōt celum moueri a motoze
cōmota: Dicunt aliq q̄ fm opōne cō-
mūgī tñ. ¶ Cōtra: q̄ fm opōne p̄is est toti celo: sic
fēt in toto celo. ¶ 2°. q̄ videm⁹ q̄ aliqd opaf vbi nō
ē localē sed virtualē: sicut sol in gnādo formā subalē
vilcerib⁹ terre: sic angelus: sed angelus de facto est in
co localē r virtualē. ¶ Sed hic est dubium: si mouet
celū trabendo vel pellendo: Dico q̄ tractio vel pulsio
ē nisi in momento organice: vñ aia immediate causat
otū nō trabēdo vel pellēdo: sic angelus immediate cāt
otū celi totū r eque immediate in oib⁹ p̄tib⁹ q̄ effect⁹
ē nouus est in oib⁹ p̄tib⁹: r in qualibet p̄e. ¶ 2° diffi.
a angelus posset mouere celū opposito mō: Dico q̄
q̄ receptiui natū est recipere talē motū: q̄n est in
o vbi est in po⁹ ad aliud p̄us vbi: q̄ aīr nō posuisset
celū ip̄imere: que natū est ip̄imere. pbat⁹ q̄n
dū ip̄imit ibi talē motū. ¶ 3ª diffi. Si angelus pos-
set sic: Dico q̄ nō video quī angelus posset moue-
re sicut placet sibi. ¶ Sed nunq̄ pōt mouere motu
toro: ¶ Rñ. cum virtualē cōtineat talē vbi nō vi-
dē nō: si de⁹ faceret vñū magnū planum. ¶ Sed
nūq̄ posset angelus frangere celū: ¶ Dico q̄ q̄n vñ
uentis excedit vñrē cōtinentis: videmus q̄ diuidit
2^m Fran⁹. 20. 2^m diuidit

i
 vegeta
 s.
 moueri
 ore pū
 calr nō
 do.
 de iouis
 moueri
 ito mō
 celo nō
 nare.
 r non
 feraci
 ngclus
 rus est
 nert.
 cedit.
 ū mo
 ū mo
 d:z ipz
 re nor
 are.

I illud. Si ergo angelus excedit virtutem continentis celi non apparet quare non possit eum diuidere non prohibitus.

4° punctus.
Vide. 1. 2. 2.
celi. 2. 8. pbr.
2. 12. m. qre
Eius.
Impugn^o 4°
Aristo.

Quartus punctus est: si celum mouet a motore intrinseco. Videtur Aristoteli dicere quod sic ita nalis motus vi motus celi: sicut mor^o gravis deorsum: ita a forma nali. Contra illud arguitur 4°. Et sic. Quia aliqua forma inclinat aliquod mobile ad aliquem terminum: ita nali determinat eam in illo qui est ibi: sed forma celi non determinat se in illo ubi. 2°. Sic. Forma eiusdem rationis nali non inclinat ad motum p^otrarios: sicut pres celi mouent motib^o 3°. Accedere. n. r. recedere non est sine aliqua p^oietate. 3°. Impole est quod aliquod p^oductum corrumpat illud cuius est p^oductum sed sola forma ista corrumpit suum ubi. ergo 2°. 4°. Producentis formali effectum eodem modo conseruat ita faceret celum stare. Dico ergo quod mouetur a forma extrinseca. Hoc autem sic confirmat. quandoque aliquod mobile mouet a forma intrinseca: quanto mai^o est: tanto velocius mouet. Sed stelle que sunt in circiferentia celi sunt minores quam ille qui sunt circa poli. non mouetur velocius quam sint ap^oenate moueri. si sic violentantur quod est inconueniens in corporibus celestibus. 2°. sequere: tur quod stelle minores mouerent tardius: quod est falsum. Si dicas quod stelle differunt specie: valeat de partibus celi non potest negari quin alie pres sint eiusdem rationis in scripto. Et ita pres medie moueri possent ad ubi alia: rur vel si esset ibi resistencia: esset ibi violentia. Sed hic est diffi. Quare non ita bene mouet nali sicut graue: dico quod hoc est: quod mouet ad pres oppositas: perdit ubi: quod acquirit: quod non est contrarium. Sed nonne sic mouetur sicut homo mouet se per animas: Dico quod celi non sunt animati: de hoc als.

K
Celus a forma extrinseca et non intrinseca moueri.

Dubium.

Quare mor^o celi non est nali?

5° punctus.
Vide. 8. pbr.
2. 12. m. qre
4. pbr. 2. in de
et. 2. mudo 2
alibi.

10. c.
Vide. 8. 48.
dis. 4.
21. p^otionu.
Vide. arti^o p^o
fines. 17. c.
13. ad b.
Eius. celi
non est cas alio
ru motu: 23
du alioz effe
ctu: quod dicit
et corrupt^o.

M
Quare mor^o celi est cas effe
ctu alioz in
ferior. vob no
tante.
Al. 1. 3. q. v. 6
aut. 2. p^oter
no. i. v. p.

Op. alioz de
entitate mor^o.

Impugn^o 4°

5. pbr.

Quintus punctus est: si motus celi est cas aliorum motuum. Et vi dicere Aristoteli quod sic p^o in genere motuum: per p^ois est motuum: et cas aliorum motuum. Sed per fide op^o oppositum tenere: quod tempore Josue sol stetit 1 luna: et p^ois firmamentum: et t^o fiebat alij motus. Post die et iudicij stabit mor^o celi: et non alij motus. 3°. Aug. si non esset motus celi posset moueri rota figuli. Nec valet rō: quod ex hoc quod albedo est mensura coloris: non t^o est cas. Sed quod de causalitate alioz effectuum: Dicunt autem aliqui quod sic. Sed p^ora. quod non sit causa effectus permanentis. p^oio de luce. Illud quod non est: qui non est non causat: sed in isto instanti quo causat radius motus non est. ergo 2°. 2°. terminus augmenti non habet nisi in ultimo mutato esse illius motus. Non dicitur autem illud esse nisi p^o illud quod est in illo instanti. Si arguitur tertio idē de termino alterationis. 4°. de forma substantiali que p^oducit in instanti qui motus non est. Unde quilibet res p^omanens cum sit in instanti non potest causari a motu. Sed quo dicit motus cas effectus: Dico quod est: quod effectus prior dicitur causa posterioris: approximationem autem actui ad passuum sit per motum: et ita est de motu celi. Patet ergo questio 2^a. Questio. II. q^o est. Utz mor^o sit forma absoluta vel respectiva. Et vi quod non respectiva: quod ad respectum non est mor^o nec mutatio. Contra: quod ubi est respectus.

hic dicunt aliqui: quod motus est forma absoluta: quod est res que non est alicuius determinati generis. Contra: nullus motus est absolutior suo termino: absolutum enim non est p^oter respectum cum sit nobilius: motus autem est p^oter terminum: ubi autem est terminus motus localis. 2° sic. De absolutum est a se: et non ad terminum. Motus autem non potest intelligi sine termino. 3°. quod in ratione formali motus

cadit respectus. spūs et posterius. 4°. quod motus vel est successio: vel quod successio: sicut quod succedit alicui succedit. ergo 2°. Dico igitur quod est forma respectiva. Sed p^ora: quod motus arguit perfectionem. non est respectus: quod respectus non dicit perfectionem. Dico quod illud quod non est perfectio potest esse argumentum perfectionis: sicut gnatio diuina arguit perfectionem infinitam in deo: nec t^o perfectio: ne aliqua dicitur. Alia diffi. quod motus est causa absoluta: t^o. Dico quod non est causa termini: sicut approximationem. 3°. quod motus vi. relatio autem videri non potest. Aliqui dicunt concedendo quod motus videtur. Sed ego dico quod motus non videtur: quod visio perficit in instanti. Motus autem non est in instanti: ubi hoc est iudicium phantasiae. Sed hic est difficultas. Quis respectus est motus? Dico quod est respectus perfectissimus qui est in partibus continui: quod enim acquiritur successione illarum partium: intelligo quod sit motus. Sed quod est eius fundamentum: Dico quod immediate partes continentur: quod ille succedunt. Sed ad quod terminatur: Dico quod illa que fundant in vna p^ote: terminant ad aliam. 4°. diffi. est. quod ex hoc sequitur quod motus est posterior termino: quod respectus posterior est suo fundamento. Dic. dico quod sicut p^oductio posterior est p^oducto ordine natiuitatis: dico de motu. Sed dubium est hic: si motus sit forma fluxus vel fluxus forme: Dico quod si accipiatur entitas forme: illa tota habetur sine motu. Dico tunc quod non est forma: sed est fluxus forme. De quarta autem questione. Utz sit ens in anima patebit als.

Questio. I.
Distinctio. IX. X. XI.
Post predicta autem 2^a.
Hoc etiam inuestigandum est 2^a.
Illud quoque sciendum 2^a.

Arca distinctione 9^a: et circa duas alias sequentes: quero 4° quod nes. Prima est. vtrum angelus possit loqui alteri angelo intellectuali. Et videtur quod non: quod ubi est intellectualis locutio: sup^o fluit sensibilis. Sed in angelis ponitur locutio sensibilis: p^o in ista. Lamabatur alter ad alterum. Sed contra. non exire corpe non vi posse fieri locutio sensibilis: quod mediatur organis: sensus fit.

hic sciendum est: quod duplex est locutio: vocalis. s. et intellectualis. De prima non est dubium: quod angelus non potest loqui nisi in corpe exis. Sed de 2^a est dubium: certum est autem quod de facto loquuntur ad inuicem. De modo autem sciendum: quod v^o modus dicendi est: quod exis in p^omo actu potest elicere 2°. spūs est p^omus actus. 2° est locutio. Alij dicunt: quod per characteres quosdam ipresos in medio. Alij dicunt: quod sit per expressionem: sicut intellectu noster intelligit: non imprimendo aliquid per expressionem. Sed 3° p^o arguit per hoc quod deducit ad actum 2°: non hi quod vnus angelus alium audiat. Contra 2°. esset fictio. si sint signa nalia vbi fiant non appetit sed ad placitum: op^o quod illud placitum notum sit alteri angelo. Contra 3°. obm nali representant: id quod dicitur nali vnica de ratione rep^oaret alteri. Contra 4°. Angelus p^ois alteri non potest sibi occultare substantiam suam: que est sibi magis intrinseca: nec actu intelligendi poterit. Ut igitur videamus intentionem. Sco. p^omo op^o videre quod sit locutio. vbi sciendum quod memoria secunda est p^o p^oductum ubi. s. ob^o et intellectu. sic igitur sit quod angelus h^ois p^o p^oductum ubi: potest imprimere in altero angelo. 2° vi pambulans: quo alter potest audire: et hoc est: quod alter angelus h^ois sufficientem intellim ad recipiendum: sicut alter ad imprimendum. 3° quod intelligimus noie locutionis: dico quod non actu intelligendi

N
Op. p^oter de
entitate mor^o.
2. 8. pbr.
2. 12. m. qre
Eius.
Impugn^o 4°
Aristo.

Alind est effe
p^oter de
alioz locos for
malz. 2. 8. ad
Eius. celi
vbi mouetur
videtur.

Sic addunt
alibi.
Sicut totum
vbi mouetur
ad 2°.
O
Bomus rir
min^o et
cant singula
rillime b^o.
Bomus et po
teriore rir
no. 2. et sum
foie no. ipso
Vide. 8. 12.

P
Obiact^o o
p^o.
Al. v. 2.

6. c.
Apoc. 7. do
mauit vocem
magna. 2^a.
Locutio 2^a.

Op. alioz 4°
de mo locu
tionis intelle
ctualis angelo
lozant.
Al. 1. 3. q. v. 6
aut. 2. p^oter
clit^o est 2^a.

Impugn^o 4°

Abodes d^o
p^oter de
de 2. declar
do scoti no
tante.
Locutio est
ipso sicut
audito r^oce
p^oio.

Alc m
scis ne
filiis n
no limit
vbi. 2^a
de 8. ac
gdi. 2^a
2. p^oter
receptu

I Aliam. Inuitina r abstractiua notia de co de obiecto hi in patria. Quasi r gre vni r no alteri etia qd pnt pot log ange lus fm sco. que fatis non ter instat. vide eude. i. di. p. q. 2. ar. 3. de de m vbiqz hoc. Hicet coimci dere co sco. finaliter. Ali. i. eodem.

K Quor r de de r de qd pot log si angelo

De obo bini co vt tali non est locutio.

A. 1. 7. diffi. Esti falsum exprimere: no m meari pot angelus bon? loquedo.

Dia intel/ ctus r voluta tis q ad ipse/ sione vel rece ptione: r qir act? deformat in volutate no sibi ipuraret in casu.

M Angelu loqu re nre spsz: acti nre dnta xat alce: nre do neutru in audiente ipu/ mere.

Superiore in ferioze ange/ lu violenter de terminare nec m doroze for/ maru recte oi ci angeluz lo/ quentem.

tio: r ita est de facto no cōcurrit ibi voluntas diuina ad causandū illū actū cū obiecto. Sed si dimittat in puris naturalibus. Dico q acgrit notitiā istaz in pprio gie in patria nō obstatē intuitiua q pter illā intuitiua quā bz aliis iprimt sibi abstractiua de eodē obo. Sed ad qd: Nūqd nō sufficit intuitiua: dico q et? pfectio est: q vtroqz mō cognoscat. ¶ 3^a diffi. quo loquit vni r nō alteri. Scotus dicit: q qncūqz est vni actiua q in sua pte bz p^m actiua: eodē mō bz actiua. sicut intellect? acti dicendi r intelligēdi. Angelus aut sicut bz in pte sua loqui vel nō loquit bz in pte sua iprimere vel nō im/ primere alteri. Illud nō sufficit: bz enim in pte voluta tis sit pducere actū vel nō: nō tñ est in pte sua: ex quo pduc? est: qn recipiat actū suū. Et posset dici: q loque do vni loquit oib? eque distatib? Alr pōr dicit: q sicut videmus q ignis eiūsdē rōnis effectū bz cāre in diuer/ sis aquis: nō tñ pōt eundē nūero: sic angelus in d^m nūo pōt causare vni effectū in vno nūo distincto: r determi nat se ad pducendū vni nūo: r nō alium. ¶ 4ª diffi. si pōt vni log qncūqz multi^{us}. Vider? q nō: qz pō nō pōt pducē nisi determinatā multitudinē sic sol. ¶ Sed cōtra. qz nō pōt tñ multiplicari angeli: qn possent cog/ scere subam vni? r hoc puenit cāe piculari. g. v. q magis cāe vli. et aut nō pōt fieri: qz nō pōt quātācūqz multitudinē recipere. Dico tūc q angelus nō pōt loqui nisi de illis quoz bz notitiā habimales r actualē. pzo enim memoria causat actū suū in suo intellectu quē bz magis apporimatur: r postea in aliū. ¶ 5ª diffi. si pōt loqui de eo qd alter actū cogitat. v. q nō: qz sūt eiūsdē rōnis. ¶ 6ª diffi. si pōt sibi log de obiecto beatifico: Di co q si bñtudo esset p spēm intelligibiles esset dicere q sic sed tūc vni beatificaret aliū. Dico ergo q ab eēn/ tia imediate causat act? beatificus. Istū nō cōtinet an/ gelus virtualr: r tō nō pōt alteri iprimere. De obiecto igit beatifico nō pōt loqui in quāū tale: nisi p speciem. ¶ Alia diffi. si vni angelus pōt alteri falluz dicē: Dī q sic. si esset deceptus: sed nō mentiri: qz nō pōt ipri me re vni: nisi qd cōtinet formalr. ¶ 8^a diffi. qz rōnes q occludit de voluntate sicut de intellectu: poterit vni iprimere actū volēdi in altero. Dī hic q nō est idē de intellectu r volutate: qz volūtas est pōt cōtingēt agēs: nō aut intellect? Sed pira. nullā cōtingētiam bz in rōne pncipij passiu: sed in rōne pductiui. Et quo q vni p/ ducit actū: nō v. in pte alteri? qn illū recipi. ¶ Sed tūc sequeret q lucifer posset facere q oēs peccaret: r michael q nullus. Dīc pōt dici: q sicut si de actū volē di cū deformitate iprimeret nō eēt ptiū mibi: ita et si vni angelus alteri iprimeret illē in hoc non mereret: nec demereret. Alius aut pōt audire cōuertendo se ad bonū: r ita non posset actus malus in eo recipi ab alio. Sciendū aut q aliqui cōtingit q angelus q loquit ipri mit alteri spēm r actū: vtpote si loquat ei de eo qd co/ gitat: cuius alter nō bz spēm: tūc enī pmo iprimt spēs. scdo causat actū. Aliqñ nō iprimt spēm nec actū: sicut si angelus inferior vult log supiori: illi nō iprimt spēs: qz iste ptebaret. nec actū: qz atentis est circa alia supe riora. Aliqñ spēm nō actū: sicut si inferior est determi nat? ab aliquo supiori ad aliqñ actū alius iprimt sibi spēm r nō actū. Aliqñ actū r nō spēs: qñ. i. spēm ptebaret r actū nō. ¶ Sed nūqd angelus est dator formaz: ex quo iprimt actū: Dico q nō: qz nāl generat illū me moria. Sciendū ē q angelus superior pōt determinā re aliū inferiorē cōtra volūtatē suā. ¶ Sed nūqd pōt vni clamare altius q alter? Dico q sic intellectuālr: si magis r fortius iprimt sicut actū r graue sensibillr in vocibus: r fm hoc pōt dici q armonia est in patria.

¶ Sed nūqd loquit angelus sibi ipsi? Dico q non: qz tūc intellect? agens loqueret possibilib? nō pōt esse: cū intellect? agēs nō recipiat act? intelligēdi: r ita nō pōt loqui. ¶ Sed nūqd log pōt deo? Dico q nō pprie: qz nūqd deo imprimit: sed de totum intuitiua videt. Sed ecouerso pōt fieri. ¶ Sed nūqd potest deus mentiri? Non video qualiter non possit imprimere quemcūqz actum: sed nō esset deo peccatum.

¶ 2^a diffi. ¶ **¶ 3^a diffi.** ¶ **¶ 4^a diffi.** ¶ **¶ 5^a diffi.** ¶ **¶ 6^a diffi.** ¶ **¶ 7^a diffi.** ¶ **¶ 8^a diffi.** ¶ **¶ 9^a diffi.** ¶ **¶ 10^a diffi.** ¶ **¶ 11^a diffi.** ¶ **¶ 12^a diffi.** ¶ **¶ 13^a diffi.** ¶ **¶ 14^a diffi.** ¶ **¶ 15^a diffi.** ¶ **¶ 16^a diffi.** ¶ **¶ 17^a diffi.** ¶ **¶ 18^a diffi.** ¶ **¶ 19^a diffi.** ¶ **¶ 20^a diffi.** ¶ **¶ 21^a diffi.** ¶ **¶ 22^a diffi.** ¶ **¶ 23^a diffi.** ¶ **¶ 24^a diffi.** ¶ **¶ 25^a diffi.** ¶ **¶ 26^a diffi.** ¶ **¶ 27^a diffi.** ¶ **¶ 28^a diffi.** ¶ **¶ 29^a diffi.** ¶ **¶ 30^a diffi.** ¶ **¶ 31^a diffi.** ¶ **¶ 32^a diffi.** ¶ **¶ 33^a diffi.** ¶ **¶ 34^a diffi.** ¶ **¶ 35^a diffi.** ¶ **¶ 36^a diffi.** ¶ **¶ 37^a diffi.** ¶ **¶ 38^a diffi.** ¶ **¶ 39^a diffi.** ¶ **¶ 40^a diffi.** ¶ **¶ 41^a diffi.** ¶ **¶ 42^a diffi.** ¶ **¶ 43^a diffi.** ¶ **¶ 44^a diffi.** ¶ **¶ 45^a diffi.** ¶ **¶ 46^a diffi.** ¶ **¶ 47^a diffi.** ¶ **¶ 48^a diffi.** ¶ **¶ 49^a diffi.** ¶ **¶ 50^a diffi.** ¶ **¶ 51^a diffi.** ¶ **¶ 52^a diffi.** ¶ **¶ 53^a diffi.** ¶ **¶ 54^a diffi.** ¶ **¶ 55^a diffi.** ¶ **¶ 56^a diffi.** ¶ **¶ 57^a diffi.** ¶ **¶ 58^a diffi.** ¶ **¶ 59^a diffi.** ¶ **¶ 60^a diffi.** ¶ **¶ 61^a diffi.** ¶ **¶ 62^a diffi.** ¶ **¶ 63^a diffi.** ¶ **¶ 64^a diffi.** ¶ **¶ 65^a diffi.** ¶ **¶ 66^a diffi.** ¶ **¶ 67^a diffi.** ¶ **¶ 68^a diffi.** ¶ **¶ 69^a diffi.** ¶ **¶ 70^a diffi.** ¶ **¶ 71^a diffi.** ¶ **¶ 72^a diffi.** ¶ **¶ 73^a diffi.** ¶ **¶ 74^a diffi.** ¶ **¶ 75^a diffi.** ¶ **¶ 76^a diffi.** ¶ **¶ 77^a diffi.** ¶ **¶ 78^a diffi.** ¶ **¶ 79^a diffi.** ¶ **¶ 80^a diffi.** ¶ **¶ 81^a diffi.** ¶ **¶ 82^a diffi.** ¶ **¶ 83^a diffi.** ¶ **¶ 84^a diffi.** ¶ **¶ 85^a diffi.** ¶ **¶ 86^a diffi.** ¶ **¶ 87^a diffi.** ¶ **¶ 88^a diffi.** ¶ **¶ 89^a diffi.** ¶ **¶ 90^a diffi.** ¶ **¶ 91^a diffi.** ¶ **¶ 92^a diffi.** ¶ **¶ 93^a diffi.** ¶ **¶ 94^a diffi.** ¶ **¶ 95^a diffi.** ¶ **¶ 96^a diffi.** ¶ **¶ 97^a diffi.** ¶ **¶ 98^a diffi.** ¶ **¶ 99^a diffi.** ¶ **¶ 100^a diffi.**

¶ 2^a diffi. ¶ **¶ 3^a diffi.** ¶ **¶ 4^a diffi.** ¶ **¶ 5^a diffi.** ¶ **¶ 6^a diffi.** ¶ **¶ 7^a diffi.** ¶ **¶ 8^a diffi.** ¶ **¶ 9^a diffi.** ¶ **¶ 10^a diffi.** ¶ **¶ 11^a diffi.** ¶ **¶ 12^a diffi.** ¶ **¶ 13^a diffi.** ¶ **¶ 14^a diffi.** ¶ **¶ 15^a diffi.** ¶ **¶ 16^a diffi.** ¶ **¶ 17^a diffi.** ¶ **¶ 18^a diffi.** ¶ **¶ 19^a diffi.** ¶ **¶ 20^a diffi.** ¶ **¶ 21^a diffi.** ¶ **¶ 22^a diffi.** ¶ **¶ 23^a diffi.** ¶ **¶ 24^a diffi.** ¶ **¶ 25^a diffi.** ¶ **¶ 26^a diffi.** ¶ **¶ 27^a diffi.** ¶ **¶ 28^a diffi.** ¶ **¶ 29^a diffi.** ¶ **¶ 30^a diffi.** ¶ **¶ 31^a diffi.** ¶ **¶ 32^a diffi.** ¶ **¶ 33^a diffi.** ¶ **¶ 34^a diffi.** ¶ **¶ 35^a diffi.** ¶ **¶ 36^a diffi.** ¶ **¶ 37^a diffi.** ¶ **¶ 38^a diffi.** ¶ **¶ 39^a diffi.** ¶ **¶ 40^a diffi.** ¶ **¶ 41^a diffi.** ¶ **¶ 42^a diffi.** ¶ **¶ 43^a diffi.** ¶ **¶ 44^a diffi.** ¶ **¶ 45^a diffi.** ¶ **¶ 46^a diffi.** ¶ **¶ 47^a diffi.** ¶ **¶ 48^a diffi.** ¶ **¶ 49^a diffi.** ¶ **¶ 50^a diffi.** ¶ **¶ 51^a diffi.** ¶ **¶ 52^a diffi.** ¶ **¶ 53^a diffi.** ¶ **¶ 54^a diffi.** ¶ **¶ 55^a diffi.** ¶ **¶ 56^a diffi.** ¶ **¶ 57^a diffi.** ¶ **¶ 58^a diffi.** ¶ **¶ 59^a diffi.** ¶ **¶ 60^a diffi.** ¶ **¶ 61^a diffi.** ¶ **¶ 62^a diffi.** ¶ **¶ 63^a diffi.** ¶ **¶ 64^a diffi.** ¶ **¶ 65^a diffi.** ¶ **¶ 66^a diffi.** ¶ **¶ 67^a diffi.** ¶ **¶ 68^a diffi.** ¶ **¶ 69^a diffi.** ¶ **¶ 70^a diffi.** ¶ **¶ 71^a diffi.** ¶ **¶ 72^a diffi.** ¶ **¶ 73^a diffi.** ¶ **¶ 74^a diffi.** ¶ **¶ 75^a diffi.** ¶ **¶ 76^a diffi.** ¶ **¶ 77^a diffi.** ¶ **¶ 78^a diffi.** ¶ **¶ 79^a diffi.** ¶ **¶ 80^a diffi.** ¶ **¶ 81^a diffi.** ¶ **¶ 82^a diffi.** ¶ **¶ 83^a diffi.** ¶ **¶ 84^a diffi.** ¶ **¶ 85^a diffi.** ¶ **¶ 86^a diffi.** ¶ **¶ 87^a diffi.** ¶ **¶ 88^a diffi.** ¶ **¶ 89^a diffi.** ¶ **¶ 90^a diffi.** ¶ **¶ 91^a diffi.** ¶ **¶ 92^a diffi.** ¶ **¶ 93^a diffi.** ¶ **¶ 94^a diffi.** ¶ **¶ 95^a diffi.** ¶ **¶ 96^a diffi.** ¶ **¶ 97^a diffi.** ¶ **¶ 98^a diffi.** ¶ **¶ 99^a diffi.** ¶ **¶ 100^a diffi.**

¶ 2^a diffi. ¶ **¶ 3^a diffi.** ¶ **¶ 4^a diffi.** ¶ **¶ 5^a diffi.** ¶ **¶ 6^a diffi.** ¶ **¶ 7^a diffi.** ¶ **¶ 8^a diffi.** ¶ **¶ 9^a diffi.** ¶ **¶ 10^a diffi.** ¶ **¶ 11^a diffi.** ¶ **¶ 12^a diffi.** ¶ **¶ 13^a diffi.** ¶ **¶ 14^a diffi.** ¶ **¶ 15^a diffi.** ¶ **¶ 16^a diffi.** ¶ **¶ 17^a diffi.** ¶ **¶ 18^a diffi.** ¶ **¶ 19^a diffi.** ¶ **¶ 20^a diffi.** ¶ **¶ 21^a diffi.** ¶ **¶ 22^a diffi.** ¶ **¶ 23^a diffi.** ¶ **¶ 24^a diffi.** ¶ **¶ 25^a diffi.** ¶ **¶ 26^a diffi.** ¶ **¶ 27^a diffi.** ¶ **¶ 28^a diffi.** ¶ **¶ 29^a diffi.** ¶ **¶ 30^a diffi.** ¶ **¶ 31^a diffi.** ¶ **¶ 32^a diffi.** ¶ **¶ 33^a diffi.** ¶ **¶ 34^a diffi.** ¶ **¶ 35^a diffi.** ¶ **¶ 36^a diffi.** ¶ **¶ 37^a diffi.** ¶ **¶ 38^a diffi.** ¶ **¶ 39^a diffi.** ¶ **¶ 40^a diffi.** ¶ **¶ 41^a diffi.** ¶ **¶ 42^a diffi.** ¶ **¶ 43^a diffi.** ¶ **¶ 44^a diffi.** ¶ **¶ 45^a diffi.** ¶ **¶ 46^a diffi.** ¶ **¶ 47^a diffi.** ¶ **¶ 48^a diffi.** ¶ **¶ 49^a diffi.** ¶ **¶ 50^a diffi.** ¶ **¶ 51^a diffi.** ¶ **¶ 52^a diffi.** ¶ **¶ 53^a diffi.** ¶ **¶ 54^a diffi.** ¶ **¶ 55^a diffi.** ¶ **¶ 56^a diffi.** ¶ **¶ 57^a diffi.** ¶ **¶ 58^a diffi.** ¶ **¶ 59^a diffi.** ¶ **¶ 60^a diffi.** ¶ **¶ 61^a diffi.** ¶ **¶ 62^a diffi.** ¶ **¶ 63^a diffi.** ¶ **¶ 64^a diffi.** ¶ **¶ 65^a diffi.** ¶ **¶ 66^a diffi.** ¶ **¶ 67^a diffi.** ¶ **¶ 68^a diffi.** ¶ **¶ 69^a diffi.** ¶ **¶ 70^a diffi.** ¶ **¶ 71^a diffi.** ¶ **¶ 72^a diffi.** ¶ **¶ 73^a diffi.** ¶ **¶ 74^a diffi.** ¶ **¶ 75^a diffi.** ¶ **¶ 76^a diffi.** ¶ **¶ 77^a diffi.** ¶ **¶ 78^a diffi.** ¶ **¶ 79^a diffi.** ¶ **¶ 80^a diffi.** ¶ **¶ 81^a diffi.** ¶ **¶ 82^a diffi.** ¶ **¶ 83^a diffi.** ¶ **¶ 84^a diffi.** ¶ **¶ 85^a diffi.** ¶ **¶ 86^a diffi.** ¶ **¶ 87^a diffi.** ¶ **¶ 88^a diffi.** ¶ **¶ 89^a diffi.** ¶ **¶ 90^a diffi.** ¶ **¶ 91^a diffi.** ¶ **¶ 92^a diffi.** ¶ **¶ 93^a diffi.** ¶ **¶ 94^a diffi.** ¶ **¶ 95^a diffi.** ¶ **¶ 96^a diffi.** ¶ **¶ 97^a diffi.** ¶ **¶ 98^a diffi.** ¶ **¶ 99^a diffi.** ¶ **¶ 100^a diffi.**

¶ 2^a diffi. ¶ **¶ 3^a diffi.** ¶ **¶ 4^a diffi.** ¶ **¶ 5^a diffi.** ¶ **¶ 6^a diffi.** ¶ **¶ 7^a diffi.** ¶ **¶ 8^a diffi.** ¶ **¶ 9^a diffi.** ¶ **¶ 10^a diffi.** ¶ **¶ 11^a diffi.** ¶ **¶ 12^a diffi.** ¶ **¶ 13^a diffi.** ¶ **¶ 14^a diffi.** ¶ **¶ 15^a diffi.** ¶ **¶ 16^a diffi.** ¶ **¶ 17^a diffi.** ¶ **¶ 18^a diffi.** ¶ **¶ 19^a diffi.** ¶ **¶ 20^a diffi.** ¶ **¶ 21^a diffi.** ¶ **¶ 22^a diffi.** ¶ **¶ 23^a diffi.** ¶ **¶ 24^a diffi.** ¶ **¶ 25^a diffi.** ¶ **¶ 26^a diffi.** ¶ **¶ 27^a diffi.** ¶ **¶ 28^a diffi.** ¶ **¶ 29^a diffi.** ¶ **¶ 30^a diffi.** ¶ **¶ 31^a diffi.** ¶ **¶ 32^a diffi.** ¶ **¶ 33^a diffi.** ¶ **¶ 34^a diffi.** ¶ **¶ 35^a diffi.** ¶ **¶ 36^a diffi.** ¶ **¶ 37^a diffi.** ¶ **¶ 38^a diffi.** ¶ **¶ 39^a diffi.** ¶ **¶ 40^a diffi.** ¶ **¶ 41^a diffi.** ¶ **¶ 42^a diffi.** ¶ **¶ 43^a diffi.** ¶ **¶ 44^a diffi.** ¶ **¶ 45^a diffi.** ¶ **¶ 46^a diffi.** ¶ **¶ 47^a diffi.** ¶ **¶ 48^a diffi.** ¶ **¶ 49^a diffi.** ¶ **¶ 50^a diffi.** ¶ **¶ 51^a diffi.** ¶ **¶ 52^a diffi.** ¶ **¶ 53^a diffi.** ¶ **¶ 54^a diffi.** ¶ **¶ 55^a diffi.** ¶ **¶ 56^a diffi.** ¶ **¶ 57^a diffi.** ¶ **¶ 58^a diffi.** ¶ **¶ 59^a diffi.** ¶ **¶ 60^a diffi.** ¶ **¶ 61^a diffi.** ¶ **¶ 62^a diffi.** ¶ **¶ 63^a diffi.** ¶ **¶ 64^a diffi.** ¶ **¶ 65^a diffi.** ¶ **¶ 66^a diffi.** ¶ **¶ 67^a diffi.** ¶ **¶ 68^a diffi.** ¶ **¶ 69^a diffi.** ¶ **¶ 70^a diffi.** ¶ **¶ 71^a diffi.** ¶ **¶ 72^a diffi.** ¶ **¶ 73^a diffi.** ¶ **¶ 74^a diffi.** ¶ **¶ 75^a diffi.** ¶ **¶ 76^a diffi.** ¶ **¶ 77^a diffi.** ¶ **¶ 78^a diffi.** ¶ **¶ 79^a diffi.** ¶ **¶ 80^a diffi.** ¶ **¶ 81^a diffi.** ¶ **¶ 82^a diffi.** ¶ **¶ 83^a diffi.** ¶ **¶ 84^a diffi.** ¶ **¶ 85^a diffi.** ¶ **¶ 86^a diffi.** ¶ **¶ 87^a diffi.** ¶ **¶ 88^a diffi.** ¶ **¶ 89^a diffi.** ¶ **¶ 90^a diffi.** ¶ **¶ 91^a diffi.** ¶ **¶ 92^a diffi.** ¶ **¶ 93^a diffi.** ¶ **¶ 94^a diffi.** ¶ **¶ 95^a diffi.** ¶ **¶ 96^a diffi.** ¶ **¶ 97^a diffi.** ¶ **¶ 98^a diffi.** ¶ **¶ 99^a diffi.** ¶ **¶ 100^a diffi.**

¶ 2^a diffi. ¶ **¶ 3^a diffi.** ¶ **¶ 4^a diffi.** ¶ **¶ 5^a diffi.** ¶ **¶ 6^a diffi.** ¶ **¶ 7^a diffi.** ¶ **¶ 8^a diffi.** ¶ **¶ 9^a diffi.** ¶ **¶ 10^a diffi.** ¶ **¶ 11^a diffi.** ¶ **¶ 12^a diffi.** ¶ **¶ 13^a diffi.** ¶ **¶ 14^a diffi.** ¶ **¶ 15^a diffi.** ¶ **¶ 16^a diffi.** ¶ **¶ 17^a diffi.** ¶ **¶ 18^a diffi.** ¶ **¶ 19^a diffi.** ¶ **¶ 20^a diffi.** ¶ **¶ 21^a diffi.** ¶ **¶ 22^a diffi.** ¶ **¶ 23^a diffi.** ¶ **¶ 24^a diffi.** ¶ **¶ 25^a diffi.** ¶ **¶ 26^a diffi.** ¶ **¶ 27^a diffi.** ¶ **¶ 28^a diffi.** ¶ **¶ 29^a diffi.** ¶ **¶ 30^a diffi.** ¶ **¶ 31^a diffi.** ¶ **¶ 32^a diffi.** ¶ **¶ 33^a diffi.** ¶ **¶ 34^a diffi.** ¶ **¶ 35^a diffi.** ¶ **¶ 36^a diffi.** ¶ **¶ 37^a diffi.** ¶ **¶ 38^a diffi.** ¶ **¶ 39^a diffi.** ¶ **¶ 40^a diffi.** ¶ **¶ 41^a diffi.** ¶ **¶ 42^a diffi.** ¶ **¶ 43^a diffi.** ¶ **¶ 44^a diffi.** ¶ **¶ 45^a diffi.** ¶ **¶ 46^a diffi.** ¶ **¶ 47^a diffi.** ¶ **¶ 48^a diffi.** ¶ **¶ 49^a diffi.** ¶ **¶ 50^a diffi.** ¶ **¶ 51^a diffi.** ¶ **¶ 52^a diffi.** ¶ **¶ 53^a diffi.** ¶ **¶ 54^a diffi.** ¶ **¶ 55^a diffi.** ¶ **¶ 56^a diffi.** ¶ **¶ 57^a diffi.** ¶ **¶ 58^a diffi.** ¶ **¶ 59^a diffi.** ¶ **¶ 60^a diffi.** ¶ **¶ 61^a diffi.** ¶ **¶ 62^a diffi.** ¶ **¶ 63^a diffi.** ¶ **¶ 64^a diffi.** ¶ **¶ 65^a diffi.** ¶ **¶ 66^a diffi.** ¶ **¶ 67^a diffi.** ¶ **¶ 68^a diffi.** ¶ **¶ 69^a diffi.** ¶ **¶ 70^a diffi.** ¶ **¶ 71^a diffi.** ¶ **¶ 72^a diffi.** ¶ **¶ 73^a diffi.** ¶ **¶ 74^a diffi.** ¶ **¶ 75^a diffi.** ¶ **¶ 76^a diffi.** ¶ **¶ 77^a diffi.** ¶ **¶ 78^a diffi.** ¶ **¶ 79^a diffi.** ¶ **¶ 80^a diffi.** ¶ **¶ 81^a diffi.** ¶ **¶ 82^a diffi.** ¶ **¶ 83^a diffi.** ¶ **¶ 84^a diffi.** ¶ **¶ 85^a diffi.** ¶ **¶ 86^a diffi.** ¶ **¶ 87^a diffi.** ¶ **¶ 88^a diffi.** ¶ **¶ 89^a diffi.** ¶ **¶ 90^a diffi.** ¶ **¶ 91^a diffi.** ¶ **¶ 92^a diffi.** ¶ **¶ 93^a diffi.** ¶ **¶ 94^a diffi.** ¶ **¶ 95^a diffi.** ¶ **¶ 96^a diffi.** ¶ **¶ 97^a diffi.** ¶ **¶ 98^a diffi.** ¶ **¶ 99^a diffi.** ¶ **¶ 100^a diffi.**

¶ 2^a diffi. ¶ **¶ 3^a diffi.** ¶ **¶ 4^a diffi.** ¶ **¶ 5^a diffi.** ¶ **¶ 6^a diffi.** ¶ **¶ 7^a diffi.** ¶ **¶ 8^a diffi.** ¶ **¶ 9^a diffi.** ¶ **¶ 10^a diffi.** ¶ **¶ 11ª diffi.** ¶ **¶ 12ª diffi.** ¶ **¶ 13ª diffi.** ¶ **¶ 14ª diffi.** ¶ **¶ 15ª diffi.** ¶ **¶ 16ª diffi.** ¶ **¶ 17ª diffi.** ¶ **¶ 18ª diffi.** ¶ **¶ 19ª diffi.** ¶ **¶ 20ª diffi.** ¶ **¶ 21ª diffi.** ¶ **¶ 22ª diffi.** ¶ **¶ 23ª diffi.** ¶ **¶ 24^a**

Obūcī 4!

duplex.

I
Tilla qñtas
materies: talis
forme.
Z. met. t. c. 49

Op. aliorum.
Impugn^o. r.

Sp. ppua
Eām nuō i
diuersis varia
ri ⁊ diuidi in
partes eiusdē
rōnis.

Ertia qđ est. Utrū mā sit eadē in oibz.

Ertia qđ est. Utrū mā sit eadē in oib⁹.
Et vñ qđ sic: qđ forma est pñ^m di-
stinguēdi. Cōtra. qđ differunt realiter.
Aliqui dicunt qđ est eadē nūm.

Aliqui dicunt qd est eadē numero in
oib⁹. **C**ōtra. qz tūc puatūre
ent in eodē. s. forma z eius puatio. Nec de
cōpositū creare. **D**ico igit qd sua ma-

Dico q^d sicq^{ue} aliter differret spe. ¶ S^{ed} nūquid mā
sub unitate trinitatis posset esse in diuersis. ¶ C^{on}tr^{ari}o
sicq^{ue} in boie qui h^{ab}et p^{er}tinuū corpus sub diuersis nar.
tibus. cum omni p^{er}tinuū corp^{us} sub diuersis nar.

Questio. III.
Questio est. Utrius mā sit idem
qđ sua potētia. Et videt qđ nō:
qđ est accidēs eius. Cōtra. potētia nō est
forma: qđ est in potētia ad eā. Nec compo-
situm: qđ precedit ipsum. ergo rē.

Dicunt aliqui

quod realiter differt sicut accidens

Op. aliorum.
Impugn^o 3^a.

Op. pprla.
Lôcio 4^a.

L
 Rex nā re
 z format: nō
 tū realr distin
 guif po^e mae
 ab ipsa cu^z sit
 ei^o ppria pas^o
 Obijci^z.

**Exalte decia-
ra hic,**

Potentia sub-
 iectina que,
 Respectus &
 termin⁹ ci⁹ 2⁵

D. triplex.
M

Potentia ma-
 terie plurifica-
 ri et respectu
 quorum.
 Considera bñ
 omnia.
 Potentia pas-
 siva differt a
 receptiva,

Deia aut distinctio opatio 7c. Questio. I.

In distinctionem. 13. quero quæ
mor gones. ¶ Quarū pma
est. Utrū lux sensibilis sit forma substā
tialis. Et videt q sic qz. ¶ Beni. pmo ca.
q fuit inter pmas creaturas. tales sunt
substantes. ¶ Cōtra. qz per alterationē
per corpora celestia. vnde Jo. in Apoç.
sicut saccus cilicinus.

B.C.

Hic dicunt

aliqui q̄ sicq̄ est nobilissima cor-
poraliū formaz. ¶ Sed in cor-

Secunda questio est. Utrum lux sit
p^{ri}m^o obiectu visus nostri. Et
videt^r q^{uod} sic. Nam omne q^{uod} manifestat^r in
luce manifestat^r. **Contra.** Diony. in q^{uod}da
epistola dicit. q^{uod} eclisⁱe est.

epulto
hic dicuntur

la vicit: q̄ eclipsis est.
 t̄ aliqui q̄ lux est. s̄m̄ obm̄ visus: qz
 q̄cquid v̄i sub rōne lucis viderur.
 color: quia abs color videri nō potest.
 t̄ lux nūq̄ est in medio nisi rōne ter-
 minati.

Др. алимент
2^й кв. 3^й обш.

Impressos:

I des depedet a subo: in genere cāe mālīs: tāq; a mā in q.
 ¶ 3° q; nō pducit a sole: sic q; p̄fuerit in sole foia:
 liter: q; accidetia nō migrant de subo in subm. ¶ 4° q;
 q; nō sic q; aliqd aeris cōuertat in lucē: q; quanto plus
 illuminaret tanto plus diminueret. ¶ Sed 3° p̄mā cō-
 clusione: q; fm hoc eius potētia multū expendit de sua
 virtute. ¶ R̄ideo: q; nō d; sic intelligi q; aliqd de sole
 cōuertat in dictū effectū: sed p̄ virtutē suāz causat illum.
 ¶ Cōtra 2^{am}: quō educit de potētia medij cū nihil ei⁹
 transeat in ipsū. ¶ D; q; mālī causat ab eo. ¶ 3° quō
 p̄creat: Dico q; v̄tūalr. ¶ Sed quō fit de potētia sub-
 iecti: Dico q; q; est eius cāmō q; trāseat in illud. ¶ S; 3°
 hic est diffi. si due lucēs eiusdem rōnis p̄t esse in aerē.
 ¶ Dicunt aliq; q; sic ex diuersitate v̄mbraz hoc p̄bat.
 ¶ Sed cōtra: lux est forma intētibilis r̄ realis. Qñ aut
 gradus homogenei cōiungunt: cedūt in eandē formāz.
 ¶ Dicit ergo q; eadē lux fm q; diuersis originib; ori-
 ginat: eadē facit diuersas v̄mbraz. ¶ Sed quō intelli-
 git q; est in medio intentionalr: ¶ D; q; q; inducit in
 cognitionē obi. ¶ Alia diffi. q; lux nō remanet absen-
 te agēte: ¶ D; q; aliq; forme semp depedet ab agē-
 te: hoc erigit nā talium. ¶ S; p̄fuerit lux in vacuo
 multiplicari: ¶ Aliq; dicūt q; si cōsed nō v̄tūalr: cū sit ac-
 cidēs q; possit esse in vacuo nisi p̄ potētia diuina: sepa-
 ratio. ¶ Sed que necessitas est ponēdi lucē in medio?
 ¶ Dico q; nō apparet necessitas vidēdi radiū: nō vidē-
 do aliqd in medio. Sed v̄i in aliquo terminato. ¶ S; 3°
 de coloribus v̄tūalr esse habeāt in medio tñ ad presen-
 tia lucis. ¶ Videl; 3° sentire q; color permanet sicut
 superficies. Quicūq; tenet oppositū: q; tñ ad presen-
 tia cor-
 poris luminosi. Et ex hoc v̄i q; color est immediate in cor-
 pore: sicut superficies. Rō est ad hoc: q; posito sufficienti
 actiū r̄ passiuo r̄ appropinquatē ponit effectū: sed color
 est obi visus. q; si sit in tenebris videret. ¶ S; dicas
 q; nō est illuminatus. ¶ Contra: oculus in tenebris vi-
 det colorē. ¶ 2° sic. Aliquocūq; causat diuersitas specifi-
 ca colorū: r̄ ipsi colores: sed a corporib; luminosis cau-
 sas hēc d;. Videl; emz q; radio cadente directe sup si-
 perficiē disgregat: visus: reflexe cōgregat. ¶ 3° sic. Qñ
 radius transit in vitru vbi est rubedo: illa que ibi v̄i in-
 tuitiue nō est nisi vbi v̄i. ¶ Videl; de colore: colūbe ex
 diuersa oppōne solis v̄i nūc rubēū: nūc viridē: nūc luci-
 dū. ¶ Sed 3° in nocte est ignis coloratus. ¶ R̄nō non
 est incōueniēs: q; qñ diuidit corp; statim albedo appa-
 ret etiaz in pfundo. ¶ Sed 3° tunc oia erunt eiusdem
 coloris. ¶ R̄ideo: sicut in stellis causat diuersas lucēs
 fm dispositiones patientiū: sic r̄ in pposito.

¶ Distinctio XIII.

¶ Questio I.

Dixit quoq; deus &c.

Circa distinctionē. 1. 4. quero qua-
 tuor questiones. Prima est.
 Vtrū corpora celestia sint animata: r̄
 videntur q; sic: q; hēc fuit opinio cōmu-
 nissima p̄hoz: quoz inquisitio fuit sub-
 tilissima. ¶ Contrariū dicūt theologi.
 ¶ p̄hi dicūt cōiter q; sic: q; fm cōm opinionem
 p̄hoz mōis celi est nālīs: r̄ per cōsequēs a mo-
 tore iurātisco. ¶ Sed 3° illud arguit 4°. ¶ 1° p̄mo: q;
 aia est actus corporis p̄physici potētia v̄itaz b̄nīs. Cor-
 pora aut illa nō h̄nt organizationē q; sunt homogenea.
 ergo &c. ¶ Itē nec aia vegetatiua cū sit corporalis: nec
 sensitua: q; illa h̄z potētiās organicas: que ibi esse non
 p̄t. nec aia intellectua: q; illa h̄z potētiās que se h̄nt
 ad opposita: motus aut celi est vniformis. Item vbi nō
 ponit nec vegetatiua: nec sensitua: nec intellectua nō

ponit aia. ¶ Cōfirmat: q; nobilior esset aia celi q; bo-
 minis: q; esset corporis incorruptibilis. ¶ Cōfirmat etiā
 q; intellectua aia est nobilior creatura. Cōpositū aut est
 nobilius foia. ¶ 3° q; tūc essent in eodē gñe cūz hōie.
 Corruptibilia aut r̄ incorruptibilia nō sunt eiusdē gñis.
 Itē nō ēēt finis nālīs. ¶ S; 3° dē corp; aiatū est no-
 bili⁹ inaiato. Inferiora q; corpora cū sint aiatā erūt nobi-
 liora illis si sint inaiata. Itē illa sunt incorruptibilia: r̄ p
 p̄ns nobiliora istis. ¶ 3° q; v̄itētia sunt nobiliora non
 v̄itētib; 15. de tri. ¶ 4° q; erit ibi forma corporalis nā-
 lis grā sui. In hōie aut forma organica nō grā sui: perfe-
 ctiores q; tñ sunt in aliquo grā alteri⁹ sunt nobiliori mō
 q; vbi sunt grā sui. ¶ Ad p̄mā instantiā dicūt aliq; q; 3°
 corp; aiatū excedat nō aiatū: nō tñ simplr. 3° hoc nihil
 est: q; non loquimur hic de his que p̄ accis infundit: sed de
 p̄fectionib; essentialib;. Qdūq; aut indiuiduū sub no-
 biliori spe: est nobilius quocūq; sub ignobiliori. ¶ Qp;
 q; dicere q; oia corpora aiatā sunt nobiliora inaiatis cēn-
 tialr: 3° in accidētib; sit aliter. ¶ Ad aliud opz negare
 q; hō est nobilior celo. ¶ Sed 3° gen⁹ corruptibile ex-
 cedit incorruptibile vel ecōuerfo: si sedo mō. Dē incor-
 ruptibile est nobilius corruptibilis. ¶ 3° Dico q;
 incorruptibilitas p̄ se nō facit differre gñē: sed sunt pas-
 siones p̄sequētes. Vñ bñ opz q; vñ gen⁹ excedat aliū.
 ¶ Sed nō opz de passionibus: aiatū aut r̄ inaiatū sunt
 p̄iora: ideo de essentia. Itē aut sunt posteriores: r̄ in
 fra eandē spēm: videmus corruptibile r̄ incorruptibile
 sicut spherica figura celi r̄ cupi. Et hoc concedo q; dē
 v̄itens est nobili⁹ nō v̄itēte. ¶ Ad aliud p̄cedo: qñ sūt
 eiusdem rōnis sicut aia sensitua in hōie r̄ asino: ita r̄
 ceteris parib;. Nō aut qñ nō sunt eiusdē rōnis. ¶ S; 3°
 hic est diffi. quō tūc corpora celestia pducūt vegetabilia:
 cū nō cōtineant ipsa: nec formā: nec ēēt v̄tūalr. ¶ 2°
 diffi. in generatione buntōz: q; fm oēs equitōce gene-
 rant a celo. opz q; q; ibi cōtineant vel formāl vel v̄i-
 tūalr. ¶ 3° diffi. q; ponit cōmuniter q; aia sensitua in
 hōie est a generante. ¶ 4° diffi. q; cōpositū hōis grāa
 a sole gēqd sit de aia. Et est nobilius q; aia. q; opz q; sol
 p̄tineat ista v̄tūalr: per p̄ns nobilior est eius forma.
 ¶ Dico enadit vno mō dicēdo: q; corpora celestia sunt no-
 biliora oib; istis corpib;. ¶ S; hoc nō p̄t stare si ista
 diuisio cōcedat. corpus aliud aiatū: aliud inaiatū: cū sit
 diuisio essentialis: r̄ aiatū sit p̄fectius simplr: 3° in acci-
 dentibus nō oporteat. ¶ 2° soluit q; aliqd p̄t ēēt nobi-
 lius v̄tūalr q; foialr: q; cā equoca p̄t esse ita nobilior.
 ¶ Sed hoc nihil est. q; certa est nobis regula: q; causa
 nobilior est suo effectū: v̄i in 4° visus fuit. Itē quare est
 aptū natū pducere: q; est tale ens: passio aut nō excedit
 subm. ¶ 3° dicunt aliq; q; ista generatio fit v̄itue aier:
 ita derelinquit ab aia in semine. ¶ Sed hoc nō valet:
 q; illa virtus nō est corporalis: r̄ tūc nō p̄t. ¶ Alij di-
 cunt q; in cōtēxtura elntōz oia creatā sunt: r̄ postea in
 esse p̄dent. ¶ Cōtra. si in actū: tūc oia fuerunt pducta
 sūt. Si in potētia: de hoc querim⁹. ¶ Dicit S. 3° opz
 recurrere ad deū: nec p̄t esse recursus ad intelligētiās
 q; nullā formā absolutā pducūt fm sanctos. Supplet
 ergo deus defectū nāc. ¶ Sed contra: q; tūc gnatio
 v̄nūscūq;q; viri erit supernālīs: erunt et forme super-
 nālēs. Itē ita bene dicemus de foia buntō: q; est a crea-
 te sicut intellectua. Itē nec gnatio v̄nūscūq; erit in istis.
 Sed istud p̄t intelligi sic: q; fm 2^obo. angelus erigit
 sic: q; sibi infundant spēs supnāliter: r̄ postea intelligit
 nālī. Itā deus disposuit q; facta dispositione tali: pdu-
 cat tales formas: r̄ sic nō est nouū miraculū. ¶ S; 3° sūt
 ne due forme supnālēs: ¶ Dico q; nō: q; infundunt 3°
 dispōnes inatas. ¶ S; 3° supnālitas nō est a pte fulci-

Obiect nota
bilit.

D. multiplex
Exceq; qñ
vbiq; d grad
bus hōgenais

R. Varietate v̄m-
braz cū latē-
tate lucis stat:
r̄ qñ h̄z esse
frōnāles: cū
r̄i real i me⁹
fuit: q; v̄i sic lu-
men recit d;
Videl; 3° di. 1.
r̄ 2. r̄ alibi ad
hoc.

D. multiplex
ratione lucis
i vacuo: r̄ me-
dij necitae.

L. Aliterca nōbi-
lis inter 3°.
r̄ Alit. de co-
loribus r̄ cāis
corp; p̄manē-
tia in me⁹. qñ
copiose in p-
speciā r̄ p-
blemābus r̄
nālīb; v̄tūalr
q; v̄tūalr.

Et l. p. mediet
De colorib;
varijs in col-
lo colūbe ap-
parentibus: r̄
causis cor.

M

Ob. p̄hoz de
aiatōe corpū
celi⁹ greico.
h̄ d mēz 3°.
determinat.
Impugn⁹ 4°.
2. de aia. c. 6.
Al. 1. 2. qñ ē
ibi aia vegeta-
tiua &c.

N. Per idē p̄-
ref q; nō ēēt
forma b̄nā
dic p̄ter.
10. mēz. c. 1.
r̄ c. 2. op⁹ d;
p̄bē. 2. p̄bē.
t. c. 24.
Arguit ad op
pō⁹ p̄bē: r̄
foliū nōm.
c. 4. vel. 5. qñ
c. 1. dē. 1. 1. r̄
16. v̄ide. 2. p-
ge. aiatū. 1.
2. mēz.

O

Mobilis doc-
trina de cō-
stitū aiatū r̄ v̄i-
tis supnālīs:
sua aia q; cor-
ruptibilis r̄ in-
corruptibilis
inter se: et
singulari q; d;
sp. quā dōm.
Mobilis corp;
v̄i dē. 1. 1. 1.
b. 2. m. 1. 1.
p̄ari r̄ p̄ari
co i p̄lo: v̄i
nōm ibi in q;
fo r̄ in istis.

P

Mobilis doc-
trina de cō-
stitū aiatū r̄ v̄i-
tis supnālīs:
sua aia q; cor-
ruptibilis r̄ in-
corruptibilis
inter se: et
singulari q; d;
sp. quā dōm.
Mobilis corp;
v̄i dē. 1. 1. 1.
b. 2. m. 1. 1.
p̄ari r̄ p̄ari
co i p̄lo: v̄i
nōm ibi in q;
fo r̄ in istis.

Q

Videl; 3° di.
r̄ 15. di. b̄nā.

Al. 1. p̄mā r̄
logos.

Al. 1. 3. c. 1.
ā dūpōm.

Ex
Ho
mel
r̄ q;
pur
p̄-
pon
in ce
lū. m
Eid
b. 2.
Ea
Al.

I
Al. I. omir.

Al. I. co. 2.
Al. I. q. 5.

De eternitate
motus celi
q. 2. c. 1.
De eternitate
motus celi
q. 2. c. 1.

Al. I. accedat
et
recedat.

R

Errores phi
losophor de
influen. celoz

De theolo
gor de influ
tia celoz.
De multiplex
curiose.
Celum empy
reū influere.

Al. I. influen
tia distinctas

Influentia va
riari p. 3. rēpa.
Cōtra vulga
rē op. de cur
sa planetarū
quod diano.
De nobilitate
sphaeraz et cor
porū celestū.

Al. I. carent.
Al. I. incedere
Al. I. qualitas

M
De sigillis in
pila sub loco

Al. I. Daniel.
p. 5. 148.
Humer' spha
raz vniū. 14

De multiplex
notantur.

le vni p rōne formalē et alteri: ex quo p rōne formalem
causat incōpossibilitas: sed mobile exis in termino q q
bz puationē incōpossibile termino motus. g. z cuiuscūqz
vbi eiusdē rōnis erit incōpossibilis: sic si p mū vbi est
eiusdē rōnis. segt. 22. Nec valet instantia: qz puatio
est termin' a quo in motu colorū qñ intendit: tepiditas
aut nō est terminus a quo. Sed dices eodem mō qz
puatio illius vbi est termin' a quo: z nō illud vbi. Dico
q accipiendo terminos positivos ita opz dicere qz disse
rūt spe. Alia difficul. est si mouet sempiterno motu:
C Di q sic de lege cōl: quienerūt tpe Josue p spātiū
vniū diei. C 2. inuenimus in libro palipp. de illo eli
melech. qui fecit stare solē in dieb' suis. C 3. tempore
Ezechie. z qz sol antecessit z introcessit opz qz iteruener
rit ges media per Az. C 4. dicit Diony. de eclipsi sol
is in morte chū. Augu. dicit q luna mota ab aquilone
cucurrit cōtrario motu versus solem. C De die iudicij
certum est qz nunc stabit.

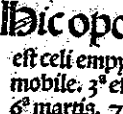

Quarta questio est. Utrū corpus cele
stia influat in ista infē.

hic fuerunt errores phoz. aliqui
ad liberū arbitriū necessitudinē. C Sed B
est ipote: qz hoc tollit liberū arbitriū. C Alij dicunt qz
ad futurā ptingētia. C Alij dicunt qz in his reducit ca
sus z fortuna. C Sed ista sunt incōueniētia. Theologi
ergo tenent qz influunt in dispōnib' corporalibus z ad
formas nales. C Sz bz ne celū empyreū influentiam:
C Di q sic qz est maximū virtute z pus recipit in cor
porib' alijs intermedijs. C Sz habet ne aliqua mala
influentia: C Dico qz non simplr nisi ex applicatione
mala. C Alia diffi. si habent regi' distincta in tēporib'
distinctis. C Dico qz tūc de annis est rōnabile qñ plus
appropinquat nobis: tūc plus influat: ita in mensib'
in qb' currūt p godiacū. Sed qz singulis diebus corru
deant singuli planete: erroneū est. C De aut aliq dicunt
qz in vna hora agunt: z in alia nō. nō valet qz nāl agūt:
z iō ipsi appropinquatis in oī hora agunt. C Sed nūq
quāto altiora sunt: tanto ē nobiliora: C Di z rōnabilr
qz sic de sphaeris: sz de corpib' que sunt infra sphaeras nō
oportet: sicut nobiliora sunt in terra qz in aere: ita sol
ō nobilior saturno. Sed de cōstellationib' dicunt aliq
qz sunt in puncto. C Sed quō nisi essent appropinquata
causarent: appropinquatio aut maior nō facit nisi induce
re effectū: quē nō haberet separatim. C Sed nō vī cū
nulla quātitas absoluta causet in ipsis: sz sit sola appro
pimatio: nisi dicat qz in effectū causat per ipsoz appro
pimatiōē aliqd. C Sed qd est de ipressione sigillorū
qñ sol est in leone: C Dicit aliq qz bz aliqua efficacia
quā nō haberet figura capre. C Sed hoc est supstitutio
fuz: qz figurā nō est fōza actiua. C Jō dicunt aliq qz fa
cta impressione vniū solis imprimat aliqd in auro. pmo
mō effectū: z hoc est rōnabilr dicunt. C Questio. V.

Ircā predictā distinctionē ad huc qro
quatuor qōnes. C Prima questio
est. Utrū sint quatuor sphaere elemētōz. Et
videt qz nō: qz Hesi. pmo ca. nō nominatur
nisi terra z aqua. C Contra. David inuitan.
do creaturas interfert ignem: z aquam.

Hic oportet preintelligere fm phos z sanctos
q i vniuerso sūt. 1. 4. sphaere. Prima
est celi empyrei imobilis. 2. celi crystallini qd est p mū
mobile. 3. est firmamētū. 4. est saturni. 5. est ionis.
6. martis. 7. solis. 8. veneris. 9. mercurij. 10. lune.
11. ignis. 12. aeris. 13. aque. 14. terre. C Sz hic est
diffi. quare celū empyreū dī sic: C Dōm qz dī a pyr qd

est ignis: qz fulget sicut ignis: imo icōpabilr plus. C 2.
diffi. de celo crystallino. C Dico qz est non qz sit de nā
crystallus: sed qz ita clarū est ad modū crystalli. C 3. diffi.
de firmamēto. Dī qz sic dī: nō eo qz solidū: qz ē alia sūt
bz. sed sic dī ppter opacitatē. Alia enī vel sunt lucida
vel perua. C 4. diffi. de sphaera saturni. C Dicit qz est
planeta malinolus: siccus z melancholicus: z sic dī noīe
cuiusdā qui sic vocatus fuit. C 5. diffi. de ioue. Dī qz est
beniuolus calidus z humidus: fuit fil' saturni. C 6.
diffi. de sphaera martis. C Di qz est roboratiū cordis:
z iō dictus est a mare illo. C 7. diffi. de sole. C Di qz
est pater oīum repz. C 8. diffi. de venere. C Sciendū
est qz est beniuolus in calore z humore: z gnātus ami
citie. Et dī ēt hesperus nobilissimū corpus inter stellas
preter soles. C 9. diffi. de mercurio. C Di qz est humi
dus. C 10. diffi. de luna. C Di qz est malinolus plane
ta: sed variat eius effectū: qz multū discurrit in godiaco.
C 11. diffi. de igne: que necessitas cōpellit ignē ponere
in sphaera: nō apparet rō. C Sz p influentiā corpoz cele
stia pōt saluari. vñ qz leuia ascēdūt sursum: iō ponit ibi
aliq corp' actiū: z in hoc cōcordat sancti z phi. C 12.
diffi. de sphaera aeris: dī qz excedit in qūitate decupla
ignis aeris: qz positio mae in eis fuit cōl: raritas aut in
decuplo. C 13. diffi. de aqua: quō nō circūit terrā cum
debeat esse sphaerica. C Di qz nāl ita esset: sed pp bifa
tione aīaliū deus dicit. Cōgregent aīe oēs in vñ lo
cū 22. C 14. diffi. de terra que est imobilis: cū ignis z
alia sint mobilia. C Dicit tñ qdā doctor qz si terra mo
ueret z celū gesseret: hic esset melior dispō. Sz hoc
ipugnat pp diuersitatē motū in celo que non possent
saluari. Sunt aut due qūitates actiue. s. frigiditas z cali
ditas: z due passiue. s. siccitas z humiditas. C Sz sunt
ne per se passiones elmoz: C Dico qz nō: qz frigiditas
separat ab aqua: sunt tñ cōuertibiles. C Alia diffi. aīz
maior sit siccitas terre qz ignis: quare non magis desic
cat: z eodēz mō de humiditate aeris. C Dico qz hoc est:
qz caliditas z frigiditas sunt qūitates actiue: ignis autē
est pmo calidus: siccitas de se non est qualitas actiua.
C Alia diffi. qñ aqua diuidit redit ad sphaericitatē. Di
co qz hoc attestat tñ eius nāl. C Alia diffi. qñ ignis
bz figurā pyramidalē. Dī qz hoc est: qz appetit eē sursum:
iō bz talē figurā quādū mouet: sed qñ est in loco suo i
magna qūitate bz tñ figurā sphaericam. C Sed qd de
flama: est ne purū elnū. Dī qz vapor z flama sunt cor
pora mixta. In sola aut sphaera est inuenire purū elnū.
C Alia diffi. qñ nō vī: z dī qz est diapbanus magis qz
aer: in aliena aut mā terminat z vī. C Alia diffi. qñ in
suis finib' nō se cōsumunt. Dī qz hīc qūitates ita remis
sas in extremitatibus qz nō corrūpūt se. C Sed est ne
dare antipodas: certū est de possibili: qz deus posset fa
cere: sed de facto nō est qz scriptura nihil de hoc dicit.
Sed si esset dare plures mundos esset ne sicut Aristo.
dicit. C De terra vniū moueret ad terram alteri' vel ad
centrū eius. Dī qz nō: qz in alio mūdo esset sufficien
ter gerata. iō nō appeteret aliū. C Alia diffi. si de crea
tū aīalia que sunt in qūbet elno de nā illi' elnti. Dico
qz aīalia terrestria de terra. aīes tñ z pīces de mā aq.
C Alia diffi. Si ignis est corpus rarissimū. Dī qz sic qz
inter simplicia est maxime rarus: vñ z videmus qz de
modico corpe fumus egredit qñ in improporcionabili
quātitate. C Alia diffi. si ignis posset nāliter perpetua
ri alicui intrinsecus. Dico qz sic qz nulla forma incor
possibilis posset introduci. que enim esset: nō forma mi
xta: quia illud esset depressius z densius igne z sic cōdē
fando esset ibi vacuū. Sed quid dicemus quādo vniū
in vase corrūpit z est rarius alio corpore mixto: si itro.

N
De nobis
z additionib'
ctaz sphaeraz
ac corpoz co
tenoz.

O

Al. I. ppter.

De sphaera.

Al. I. dī qñ

sa imobil.

De qūitabz

elmoz z qñ

se hnt ad ipa.

P

Quare ignis

desiccat z qñ

hntat plus

qz terra in p'

z aer in scdo.

Q

Cur elna se

fat: ē ex eln'

nō cōsumit.

An dent am

podas.

1. ex. rex. co.

Argumentū

Ar. de vniū

re mūdo non

commūcare.

Alia et qñ

elntis: qñ dī

cōdē crābz.

Ignē rariss

mū corpoz.

I bit semper. primus enim actus est qui dividit medium. scilicet clausio a parte posteriori. tertius pulsio. quartus iterata divisio. medium non potest dividi a parte ante quin claudat a parte post. non potest claudari quin pellat. non potest pelli quin dividat. sic in infinitum. **¶** Ulterius aliqui sunt partes medij pellentes et non pulse medie viroque modo. sic si sit deuenire ad pulsas tamen erunt duo corpora in eodem loco. Iste rationes currunt sicut rationes Zenonis. si esset dare ultimam partem motus rationes demonstrarentur. fit igitur circulatorio usque ad partem que non est mobilis. ita fit conditio moderata. tamen secundum partes eiusdem proportionis non est dare partem quin pellat et pellatur. non tamen secundum partes eiusdem quantitatis. sicut dicimus est frequenter de divisione ipsius continui.

Qualiter pos-
sus in infinitum in
motu pectio-
nis et quoniam.

6. phys. ad si-
ne partes di-
plices.

K

Questio est. Utrum inter duos motus contrarios intercidat necessario quies. Et videtur quod sic quia intellectus hoc indicat. **¶** Contra. quia sensus dicit oppositum.

8. phys. c. 6. 5.
Op. 2. quod
impugnatur 4.

21. 1. volui.

L

21. 1. eiusdem
rationis.
21. 1. monen-
tia sibi.

M

Op. pp. 5
21. 1. intercidit
Inter motus 3
riones que inter
cidere non esse
necesse.
Declaratio
exemplaris.

21. 1. est.

motus sequens. Sed contra. tunc idem mouebit motibus contrariis. Ite idem erit in termino a quo et ad quem. ulterius motus non terminatur nisi in quiete vel in quiete. sicut motus contrarius non incipit nisi a quiete forme. Dico quod motus non sunt sicut motus prior mensurat tempore prior. et tempore posteriori motus sequens in termino aut non est motus nec ges. **¶** Ad aliud dico quod vix est eiusdem motus. vix qui est terminus a quo motus sequens. Ad aliud dico quod si priuatio motus est in illo instanti. Exemplum est de nauis mota ad orientem et tempore ad occidentem mouebatur primo ad orientem. Similiter de obuiate mole qui faciet motum. qui quiesceret mole nec per se nec per saluari

Circa ultimam partem istius distinctionis. 14. Quero iterum quatuor rationes. Prima questio est. vixrum celum sit in loco. Et videtur quod sic quod Augustinus de ciuitate dei. Sola bona alicubi esse possunt. mala autem nusquam. celum autem non est malum. **¶** Contra. et dicitur dei. Inaniter cogitant boies de loco extra mundum. quia nullus est.

Hic videndum est. Primo quid sit locus. Augustinus de ciuitate dei. tractat duas rationes. vna est de loco extra mundum. querit quare deus possit hic mundum et non ibi. non apparet ratio. Augustinus dicit quod aliquid certa ratione sibi cognita et nota hic posuit et non ibi. Secundo dicit quod aliqui antiqui dixerunt quod ante mundum infinita tempora fuerunt. et querebant quare deus non creauit mundum in illis. dicit similiter inaniter. **¶** Uideamus ergo primo quid sit locus. Aliqui dicunt quod est superficies corporis continentis. quod est de genere continuo. nulli autem potest appropriari nisi superficiei. Aliqui dicunt quod non est nisi spatium occupatum. locus enim commensuratur non superficiei. Alii dicunt quod est vacuum. nec est aliquid positiuum sed priuatiuum. quod priuatiuum implet locum. Nam illud quod ipse erat vacuum. Quartus modus dicendi est. quod non est nisi virtus et habitudo ad polos mundi immobili. Contra primo arguitur. quod remanere nauis in eodem loco defluit aqua. nec corpus locatum mouet localiter. Contra 2. si tale spatium esset separatius bene. esset possibile. sed tale infinitum positiuum non ponitur secundum fidem. nec quantitas separata. quod est ordo partium. Contra 3. quod motus localis esset ad nihil. nec videtur esse pura priuatio. Contra 4. si secundum fidem celum esset annihilabile. si enim poli essent annihilati adhuc alia remanerent in loco. Tercio dico quod locus formaliter est respectus cuiuscunque locati ad primum mouens immobile. cui attribuiamus duo predicata. scilicet quod est vbique et semper illud non est per respectum quod habet ad locum nec ad tempus. Sed per hoc quod omnis creatura habet respectum presentiauitatis ad primum. et alium respectum presentiauitatis secundum periodum. Sed contra. quod relationes creature sunt idem fundamento. locus autem corpori non. quod non remanet in eodem loco. Secundo. quod relationes habet sunt intrinsecas aduenientes ad deum. Tercio. quod ubi differunt specie quod non esset. quod sunt termini eiusdem rationis. Item quocunque vadat respectus dei est eadem principiauitas. Ad primo odium quod omnis respectus talis est. sicut passio in qua imprimi gratia. Ad 2. negandum est quod assumit. Ad 3. in respectibus intrinsecis aduenientibus non tenet ubi agens percurrat potens causare distinctionem. Ad aliud. omnis creatura non est vniformiter plenus deo. Dico ergo quod si deus faceret infinitos mundos esset vbique. ita est infinitus localiter potentialiter. quilibet autem istorum mundorum haberet aliam presentiauitatem ad deum. sic tunc esset in actu.

N

Resoluto non
obicitur nobis
liter et solui.
21. 1. ad per
quidem.
21. 1. In ter-
mino ad
quem motus
prioris est.

O

Op. 1. c. q
impugnatur 4.
in deinde
cia.
c. 5.
p. p. cula.
c. 5.

P

21. 1. Et quere-
bant aliquid.
21. 1. Augustinus
antiquos et
eis pupit.
Dei. q. d. d. m.
loci.
Op. 2. 1. 4.
P.

Q

21. 1. 3. d. d. d.
2. huius. q. 5.
ubi ibi dicitur.

R

21. 1. 3. d. d. d.
2. huius. q. 5.
ubi ibi dicitur.

S

21. 1. 3. d. d. d.
2. huius. q. 5.
ubi ibi dicitur.

T

21. 1. 3. d. d. d.
2. huius. q. 5.
ubi ibi dicitur.

V

21. 1. 3. d. d. d.
2. huius. q. 5.
ubi ibi dicitur.

X

21. 1. 3. d. d. d.
2. huius. q. 5.
ubi ibi dicitur.

Secunda particula videndū est: qualis locus est immobilis: nō pōt pōt q̄ ppter superfi-
ciem. Jō dicunt aliqui q̄ fm immobilitatem illius spaty
qđ est immobile. ¶ Alij autē q̄ fm immobilitatem vacui
qđ moveri nō pōt. ¶ Alij dicunt q̄ per comparationē
ad polos mundi. ¶ Alij dicunt q̄ per comparationē
ad centrum qđ est simpliciter immobile. ¶ Sed con-
tra p̄mū arguitur. Illud enim spatium est mobile: quia
partes eius sunt homogenee: ideo ad qđcūqz natū est
vnum: et reliquas. ¶ Cōtra 2°: illa enim est immobilitas
de qua nō querim³. ¶ Cōtra 3°: bñ staret fm phos³:
fm rei veritatē nō pōt stare: qz me stante bñ pōt deus
pōt totā terrā reuoluerē. Si intelligis centrū illud acci-
dens: illud monebit moto subito. Si punctus: illud est
imaginatū. Polus nō repugnat moueri alijs remanē-
tib³ in loco. Jō dicit Scotus q̄ est fm equalentiam ad
motū locale. ¶ Sed cōtra: qñ sit qđ de resone vltima
resolū nō stat ad respectū: sed ad aliqd absolutū: equa-
lentia autē est quedā res: ergo opz illā in aliā resoluerē
vñ venit illa immobilitas. ¶ 2°: qz negatio resoluit i a/
firmationē p̄iorē: qre aut equalēqz immobile: non autē
ecōuerso. ¶ 3°: qđ facit nos scire istud: quare enīz dī il-
lud equalēs motū locali. Dī immobile: qz tātū valz ac si
esset immobile: ita dicerē quare istd est factū: qz tātū va-
let sicut si esset factū. ¶ 4°: qz remanet tota difficultas
vñ puenit illa equalentia: nō possūz igit videre nisi im-
mobilitatē p̄mū mouētis: qz oīs creatura est mobilis.

Tertia particula: quid est terminus motus localis.
Aliqui dicunt q̄ locus. ¶ Cōtra: terminus
motus est in mobili: sed superficies corpis p̄tētis nō est
in mobili. ¶ Alij dicunt q̄ forma absoluta. Cōtra: esse
in loco nō est nisi habitudo. ¶ Alij dicūt q̄ p̄tialitas
ad polos mundi. ¶ Cōtra: hoc: qđ pōt esse p̄is polis si-
ne motu sui: sicut si de faceret polos descendere. ¶ Di-
co igit q̄ terminus est p̄mus mouens.

Quarta particula est de questo: vtrū scilz celum
est in loco. ¶ Quidā dicunt q̄ sic p̄ suas
pres. ¶ Dico q̄ māl nō est in loco: sed formalit³: to-
tū vniuersū bz respectū p̄tentialitatis ad deū: igit ima-
ginatū vñ q̄ deus crearet aliū mundū: posset eum
cōiungere istū: alio adlūco est distantia: et posset eum
mouere in infinitū: nec acgreret respectū nisi ad deū: qz
nihil aliud pōt dari: nec vacuū: nec spatū positū.

Secunda qđ est. Vtrū reuolutio celī
dicat aliqd respectūz vel
absolutū. Et vñ q̄ nō respectūz: qz motus.
¶ Cōtra: ille motus est ad vbi.

Hic dicunt aliqui q̄ motus localis est realitas
absoluta: qz si esset respectūz: esset
in puncto determinato. ¶ Cōtra: motus nō est terminus
absolutus: qz est eius. ¶ 2°: qz ex se bz terminū fm q̄
huius est respectūz. ¶ 3°: qz in eius rōne includitur
p̄us et postē. ¶ 4°: qz nulla pō³ executiua p̄tinet vir-
tuali formā absolutā. ¶ Dico igit q̄ est forma respec-
tūz. ¶ 5°: qz respectus: dico q̄ est respectus succes-
sivus: aliqz sibi inuicē succedentū. ¶ 2° diffi. In q̄
fundat illa successio: dico q̄ in vbi imēdiatē: pars n.
mobilis non est post p̄iē: sed sunt filz: sed est successio in
partibus terminū motus: sicut fundamentus diuisionis
sunt partes que diuidunt. ¶ 3° diffi. Ad qđ terminatur
ille motus: dico q̄ ad aliā partē que acgrit: ita q̄ fun-
datur in p̄iē: et terminat ad postēiorē. ¶ 4° diffi. Qđ
est eius oppositū: dico q̄ similitas: qñ enīz p̄es termi-
nū inducuntur simul: est simplex mutatio: qñ successiue
aut nunc est motus. ¶ Sed hic est diffi. Qñ videt q̄ re-

spectus nō percipit sensu. Dico q̄ falsus est: imo distan-
tia percipit sensu: tñ cōcedo q̄ motus nō vñ. ¶ 2° diffi.
Si motus est successio vel successiū: intelligimus autē
per successiū illud qđ acquiri: et est bec forma nō mo-
tus. ¶ Sed qđ est motus: dicit q̄ nō forma fluens: s̄
fluxus forme: qui nō est nisi successio forme: sed tūc mo-
tus est postēior termino: qz fundatur in partibus eius.
Dico q̄ sicut pductio est postēior termino: ita in ppo-
sito. Dico tamen q̄ terminus motus est duplex: intrin-
secus: et ille est p̄ior. et extrinsecus: et ille est postēior.

Questio. Utrum motus ha-
beat esse in anima vel in re. ¶
Hic dicit quidā doctor q̄ in aia: qz
sicut de tempore nō habet
mus nisi nūc: ita de motu nō nisi mutatiū esse. ¶ Sed
cōtra: p̄mo virtus pductiua realis est ad terminū rea-
lē: virtus autē executiua angeli est realis: et est ad motū:
ergo et. Silr qz vbi est terminus realis: ergo pductio/
ne reali acgrit. Similr 3°: qz bruta cognoscunt. Quarto
qz motus erat ante creationē hoīs. ¶ Dico ergo q̄ mo-
tus bz esse extra aia. ¶ Sed instat quadrupl³. et p̄mo:
qz p̄ius et postēius sunt respectus p̄tinentes motum
vel eius passionēs: sed ista sunt tñ in aia: qz relatio p̄i-
tatis in motu est ad nihil: qz ad partē que nō est: similr
qñ postēioritas est p̄iortas ad partē. ¶ 2°. Des p̄es mo-
tus sunt in aia: vel enim sunt coordinate: vel nō gnāte.
¶ 3°. Ens p̄hibitiū est illud qđ p̄stat ex partibus inco-
possibilibus: sic est de motu: qz ipole nō est ens: sic est de mo-
tu. ¶ 4°. qz cōpositū ex nō entib³ nō est ens: sic est de mo-
tu. ¶ Ad p̄mū dicunt aliqui: q̄ est sine termino. Sed cō-
tradictio est: quin habeat terminū: imo illud postēius
nō est simplr nihil: sed bz esse in potētia: sufficit autē hic
ponere relationē fundamētalē. ¶ Ad aliud dico q̄ est
presens tēporis: et acquiri p̄ presens tēporis: et presens
est cuius pars p̄teritū parqz futura est: et isto mō est
in actu. ¶ Sed si sumat hic cū dicit nūc p̄sens. Dico q̄
nihil est accipiendo p̄sens p̄mo mō. ¶ Cōtra: accipio
partē que p̄teritū ista fuit presens. Dico q̄ vez est ac-
cipiendo presens p̄mo mō. ¶ 2° diffi. est qz aliqui di-
cunt q̄ tēpus bz esse per instās in rerum nā: sed hoc est
falsum: qz qñ nūc est: impole est esse tēpus. Dico igit q̄
per suas partes habet esse non per nunc: sicut linea non
est in rerum natura per puncta.

Questio. Utrum motus et tps
differat reali. Et videt q̄ sic
qz p̄us fuit tps q̄ mō. ¶ Cōtra: destructo
vno destruit aliud: q̄ sunt idē. p̄ia patet.

Hic dicitur Et sic passio nō differt reali a sub-
iecto. ¶ Cōtra: dūc motus repugnant tēpori: circularē
enim et rectum sunt dūc motus. Item veloc et tardum:
nāle et violentū: sursum et deorsum: sicut dicunt aliqui q̄
tēpus est motus nō quicūqz sed p̄mus. ¶ Sed cōtra:
qz ostēsus est q̄ pōt esse velocior et tardior: nō autē tps.
Jste etiā motus est circularis. Similr vna pars citius
mouet alia: sicut magis distantes a polo. ¶ Pono ergo b
quatuor p̄tiones. ¶ 1^a p̄ma p̄tō est: qz tēpus est in re/
rū nā: qz motus nō est sine tēpore. ¶ 2^a p̄tō est: qz est
aliquid respectūz: qz successiōne includit. ¶ 3^a p̄tō est:
qz est respectus nō formalis sed fundamēntalis. Dico
ergo q̄ accipiendo tēpus formalr nō pōt esse respectus
ad aliquam creaturam: qz vna tñ existente est p̄ius
et postēius: pono ergo tempus fluxum p̄sentialitatis
ad deum: sicut dictum est de loco.

N Resolū nō
obicit nobi
liter et solū
A.I. Et dī
vñ: quicūqz
est A.I. In
vñ. In termino ad
quem motus
p̄iortis est.
A particula.
De loci imo-
bilitate.
Op. alior 4°
Impugn 4°
B Op. sco. qua
signat 4°: s̄
in deinde vt
sco.
C Op. p̄p̄ia fin
gularis.
4° particula.
Op. alior.
Op. p̄p̄ia fin
gularis satis
de locatione
reli.
Alidē in sco. et
alios qui alr
sentunt.
D Op. aliorum.
Impugn 4°
E Op. p̄p̄ia.
Resolū nō
est vñ oīs
motū locales
forma respec-
tūz.
D. multiplex
fundamēntalis
successiōne et
diuisione et ter-
minū variatūz
que.
Oppositū suc-
cessionis qđ.
F A.I. Et que
dant aliqui.
2° Augusti
antiquoz de
cis duplex.
De qđ dant
loca.
Op. alior 4°
P
Quare sco. a.
2. hū. a. 5. et
vbi dī motū.
A.I. Illud q̄
ip̄tū erat vñ
cir vacuum.
Impugn 4°
A.I. Jō dī
aliqui.
Op. p̄p̄ia.
Q
Op. aliorum.
Impugn 4°
Obiecto 4°
Op. p̄p̄ia.
Resolū nō
est vñ oīs
motū locales
forma respec-
tūz.
D. multiplex
fundamēntalis
successiōne et
diuisione et ter-
minū variatūz
que.
Oppositū suc-
cessionis qđ.
Creatura dī
formitūz oīs
p̄tiones est.

E Respectū sen-
sa sensu: imo
tū tñ nō vide-
riā bñ pōde-
ra.
Quomo qđ?
Bonū et po-
teriorē termi-
no suo.
Terminū mo-
tus duplex.
Op. alior.
Impugn 4°
Op. p̄p̄ia.
Quomo hīc
est extra aia
Obiectū 4°
Qualr termin-
nū mō bz ē
que resō mo-
tus.
A.I. Et acci-
piunt.
Quomo qñ
p̄is.
Presens 2°.
Dubium.
De creatūre
tēporis nōm-
bīz: sed plu-
ra addē.
H
Op. aliorum.
Cū fuit impu-
gnationibus.
Op. p̄p̄ia.
Loco 4°.
Tēpus et rea-
le respectū ad
solū dāt: sed
curiosus. lec-
tor plura ad-
dat p̄ter.

I Distinctio. XV.

Questio. I.

Vixit et deus producat aque &c.

In circa distinctiones. 15. que hic inci-
pit. Quero vtrius in corpibus
mixtis sunt quatuor elementa actualia. Et vtrius
sic. Augu. tercio de trinitate dicit acui-
liter in quadam textura elementa crea-
ta sunt. Sed contra. ibidem in elementis
omnia creata sunt in potentia.

Hic fuit opinio Avice. q. forme iste sunt pfecte in
mixto: q. lites aut eoz remisse. C. Alia

fuit opinio Comētatoris q. elementa sunt in mixto quantum
ad formas subales fractas & remissas. C. Contra pman
arguit: nā elnta quātū ad nām suā hnt q. lites in suis
pfectionib. C. 2. q. in quolibet elnto essent due pte q. l-
tates: nulla enī q. lites remittit nisi p inductionē gradus
incōpossibilib. C. Contra scōz opionē arguit: q. Aristo.
ponit q. foia gnat in instāti. Sūtr ponit q. hnt pte tātē
talē: q. sunt cōpossibiles in eodē susceptiuo. C. Et ideo
dico q. nō sunt in mixto actuali. C. Et pmo: q. nulla ne-
cessitas est hoc ponēdi: q. nec p trāsmutationē nec per
oponē aliquā: q. opōnes formaz accitūliū variantur
sine variatione substantie. C. Seco. ipole est duo corpa
esse in eodem loco: si ergo quelibet ps mixti est mixta: &
sunt corpa diuersa. q. 2. C. Tertio. forme elntoz sunt
incōpossibiles. Ex hoc enī forma aque corripit formā
ignis: q. sunt incōpossibiles. C. Sed si dicas q. remittit
tur: nō valz: q. ex rōnib. formalib. repugnat. C. 4. sic.
Ipole est q. idē indiuiduū sit sū in diuersis spēs. de
gñe sube. Sed hoc sequerē in pposito: quēq. enim
distingunt spe distinguunt nūd. C. Si dicas q. verū
est q. nō sunt pfecte. Cōtra. vbiq. est inuenire pfectam
rōnē spēs: ibi ēt. sed vbiq. est inuenire formā elnti
in quocūq. gradu sit: ibi saluat rō specificā illi. C. Po-
no igit quatuor pnes. C. Prima ē est q. elnta nō sunt in
mixto actuali s. pōtētiā: pbat: q. si actuali essent ba-
berent pprietas elntoz actiones & simplicitatē: pāt tū de
pōtētiā illius mae deduci. C. 2. q. nō sunt idē foialr
sed virtualr: nō enī dicunt in pmo mō dicēdi per se: s.
virtualr: tū: q. aliquo mō pntet illa. C. 3. q. nō sunt
ibi essentialr: q. tota essentia mixti cōstat ex mā & foia:
sunt tū ibi p. pprietates: q. experimur eas ibi eē. C. 4.
q. p. sunt idē: sicut in medio nō picipatē nām extremorū:
sed habētē cōueniētiā cū vnoquoq. sicut rubedo q.
est forma simplex. C. S. 3. pma pñe: q. eadē rōnē qdōz
elntū est mixtū: q. in pōtētiā eius sunt elnta. C. Cōtra
scōz: q. fm hoc sol esset mixtus ex elntis: q. pntet vir-
tualr. C. Cōtra tertiā: fm hoc hō hnt aliquas pprieta-
tes fois esset fm hoc mixtus vel cōpositus ex sole. vltē-
rius ignis esset mixtus saltē ex duob. elntis. C. Contra
quartā: q. fm hoc equus qui est mediū inter boiē &
asinū esset mixtus ex eis. C. Iste rōnes petūt qd regra-
tur ad mixtū. Dico igit q. id sit mixtū q. ex nā elntozū
pductum: q. mā pmo fuit posita sub elntis: deinde die-
gnā pduxit mixta de elntis: q. mā tota erat occupata
illis: q. igit pmo erat mā sub forma elntoz fm nām il-
loz: id ē. C. Sed hic est diffi. q. mixtū est miscibile: s.
alteratoz vno: ergo nō est ibi corruptio. Dico q. non
est solū alteratoz: s. ē corruptioz. C. 2. diffi. Q. illud
qd generat ex elntis: ex eisde cōstituit in esse. Vtrū est
tanq. ex mā trāseunte. C. 3. diffi. est: mixtū resoluū in
elnta: ergo cōstituit ex eis. Dic dī q. resolutio est aliq.
in parte sicut cōpositū in māz & formā vel sicut formā
in māz: & sic resoluū mixtū. C. 4. diffi. est: q. dī cōter

Op. Aut. &
Auer. Avice
sco. hic.

Impugnatio
vtriusq.
S. pby. & alibi
so. metaphysi-
ce & alibi.

K
Op. propria.
Elementa non
esse actū in mi-
xto.
A. l. ppter.
i. de gc.

Considera in
stantiam.

L

Lōco 4.

Nota expēdi-
re quāle elnta
sunt in mixto
& quāle non.

Obiectū 2.

Obiectū 4.

M

Quare & quō
mixtū ex ele-
mentis.

D. multiplex.
i. de gc. ad fi.
Dicitur ē cor-
ruptioz ne dī
alteratozant.

Obiectū duplex.

Resolū 2.

q. quatuor sunt elnta in boie. Dico q. vtrū est māl rōn:
q. ex mā quatuor elntoz. C. Sed generat ne mixtum
ex elntis: Dicit Scotus q. nō: s. aliq. ex mixto mixtū:
aliq. ex vno elnto. C. Sed nūq. quatuor elnta gnat
mixtū: Dī q. nō: q. in instāti gñōis sunt corrupta: sed
generat mixtum virtute corpoz supcelestium. C. Alia
difficultas: si semper elementum resoluatur in quatuor
elementa. Dicitur q. aliquādo in duo: aliquādo in mix-
ta: nec sit resolutio virtute elntoz: q. nō sunt q. nō sit resolutio.
C. Distinctio. XVI.

N
Quāle bōia
cōia saluam.

A. l. generat.
A. l. mixtum.

Questio. I.

His excussis &c.

In circa distinctionē. 16. que hic inci-
pit. Quero vtrius in corpore
bois organicato sunt plures forme sub-
stantialis. Et vtrius non per vnicāz enīz
oia saluari possunt. C. Contra. vbi est
etherogeneitas ibi est nēcio distinctio
specificā: q. rōnalis aia ita est in boie.

Hic primo dubitatur de pibus pncipalibus
bominis: sicut sunt caput os & spiri-
tus vitales. C. Dicunt aliq. q. distinguunt solū acciden-
tibus: & eoz est vna forma. C. Cōtra. vñ inuestigat di-
stinctio formaz subaliū nisi ex distinctione q. lites: q.
substantialis rerū p se nō attingimus: vñ nec de boie: nec
de asino habet alia via ad pbandū. Tunc sic q. lites
sunt aliqua cōposita habētia distincta accidentia magis
q. aliqua que cōcedunt oia specie illa distinguuntur
specificā est in pposito: caro enīz & os magis habēt quali-
tates distinctas q. duo ligna & multa alia. C. 2. diffi. est
de mēbris alijs: sicut sunt manus & pes. C. Dicunt aliq.
q. accidentibus differunt. C. Sed cōtra. per figurā pbi
maxime distinguerūt aliqua in specificā boies & asinū: s.
manus & natus hnt distinctas figuras. Et q. ex b. arguat
oia specificā pbat: vtrius enīz eiusdē rōnis pōt artin-
gere effectū eiusdē rōnis: vtrius autē vegetatūa potest
carnē reparare: nō autē manū. nec hoc est pp accidentia: q.
cōsequunt terminū gnationis. vbi ē idē terminus gnō-
nis: & sicut accidentia possunt induci. C. 3. diffi. est de or-
ganis sensui: pbo ē ppositū de istis: bō nō est aial nisi
fm q. est sensibilis: nō est autē sensibilis nisi p organica-
tionē cōiunctā cū pōtētiā organica. Si autē illud est acci-
dens: ergo p accidēs est aial. C. 4. diffi. est de humori-
bus: in mixtis ex pdominatione elntoz arguit oia
specificā sicut in quolibet boie dominat aliq. dētermi-
natū elementū. C. Dico ergo q. oēs pres etherogenee
differūt spe. C. Sed cōtra. q. eadē mā informabit dis-
peratis formis specificis: C. 2. sequitur q. in vno boie
erūt multa indiuidua sub gñe sube. C. 3. q. cū mā & for-
ma cōstituit cōpositū: quot sunt forme tot erūt cōposi-
ta. C. 4. etiā tot supposita. C. Ad p. dico q. fm eadē
partē mae nō sunt forme desperate: sed fm alā & alias
partē. C. Ad aliud cōcedo: q. ibi sunt plura indiuidua
partialia: & vñ indiuiduū totale essentialr: sicut lignū
in vna pre est ignitū in alā aut nō mae sunt forme di-
sperate. C. Ad aliud dico q. nō quelibet nā cūz forma
facit supposita: sicut corū mortuū bois: q. nā illa est or-
dinata ad totū q. vltēri nō est suppositū. C. Ad 4. cō-
cedo pialr: imo ē in homogeneis sunt plura partialia.
C. S. hic remanet dubiū: si ex hoc destruit punitas
corpis humani. Dico q. si loquamur de corpe humano
quātū ad tertiā entitatē resultantē nō est difficultas: q.
ibi nō est quāntas sed foialitas: nō est ibi punitas sed
simultas: vñ os & caro bñ sunt sū mā nā manēs sub istis
formis bñ est punita. C. S. 3. aia in illo in q. cōiungūt
foie nō pōt eē eadē ps mae. Dico q. sic albedo & nigre
do vbi

Dubiū mēla
pbat.

Op. aliorū.
Impugnatio
P. arico pna
pates homis
spe differre.

Op. aliorū.
Impugnatio

Obiectū 2.
Obiectū 4.

P

Organa seu
suum specie
differre.

Lōco pnci-
palis.
Obiectū 4.
A. l. de gñe.

Q

Adiecta solu-
tiones.

Indiuiduū
duplex.

Dubium.

A do ubi se pñgunt nō est linea s; vna superficies māt sub albedie & nigredie. ita māt ē vna mā sub vtrāq; for.
C Distinctio. XVII. **C** Questio. I.

Hic de origine anime &c.

Irca dñōnes 17as que hic incipit. Quero vtrū aia sensitua & intellectua differat realr in boie. Et vide tur q; nō: ga gen^o & dñā nō differūt realr. **C** Lōra. quia anima sensitua ordinatur ad intellectuiam.

Hic sunt

quatuor vie ad hoc probādū. **C** Prima est via

B dñōnes: quecuq; enī sunt eiusdē dñōnis: si vni puenit esse corporeū & reliquo: sed aia bñti est corpea: & intellectua incorpea. corporeū autē & incorpeū nō sunt idēz realr: certū est autē q; aialitas in boie & in bñto sūt eiusdē rōnis. **C** Vtrū. eadē obiecta eiusdē rōnis potētē sentire boie & aia. **C** Secda via est via separationis: ga si aia sensitua separaret sic intellectua: tūc gustaret & videret: ga opatio sensitua recipit in po^o. sic in subto: s; obz est sufficiens pñ^o actus sentiēdi pductiū: & potētia receptiua. **C** Si dicas q; ibi requirit organū. **C** Lōra. q; organū nō est receptiū nisi imediātū. po^o autē est dispositio organi nō eodū. **C** Tertia via est via extrinsecis: sed aia sensitua nō est eadē in toto corpe: nō est eadē aie intellectua. Q; aut nō sit eadē in toto corpe: p; ga in pede pōt inutari ad actū doloris p frigiditātē: & in manu p calefactionē. isti autē dolores sunt dñi: g est alia in vna pte: & alia in alia. **C** Vtrū eodē actu vidēdi videret albedinē & nigredinē: & hoc arguit actū extensum.

C Quarta via est p gnōnē & corruptionē. Si aia sensitua pntine generat in augmento. po^o enī sensitua bñti gñat pntine aiaz sensitua: vel enī acgrit pte & pte & habet itē: si pñbuit ptes: g aia bñti est sepabilis: sic q; de subiecto in subm trāsiret. Itē ipole est q; aliqd depe deat ab aliquo quonō exīte nō minus esset: g infor maret pte de nouo fm illud q; perat nō depēderet ab illa: & pñs nec ab aliqua alia. **C** Sed 3. ga hō nō eēt per se aial: ga aliud esset ab aia rōnali. **C** Secdo: ga q; aduenit alicui enī in actu cōpleto: ē accēs. **C** Tercio. ga ex duob^o i actu exītib^o &c. **C** 4. ga vni rei est vniū esse. **C** Ad p^o dñcū ad op^o quicūq; sunt aliq; totāl idē predicat de se in abstracto. **C** Sed ista est falsa. aialitas est humanitas: & ideo ista non est vltimate abstra cta. hō est aial: & ideo f3 gradū pcretionis pōt fieri pñcario. **C** Ad aliud dico: q; nulla forma dat esse pfectus: nisi vltima rei specifica. h est aia rōnalis. **C** Ad aliud. nō est imaginandū q; aia intellectua pficiat sensitua: sed ambe pficiūt mām ordine quodā. **C** Ad aliud. ex duob^o exīstētib^o in actu nō sit vniū pñs: sed nō facio vniū ex istis vt iter se: sed p cōparationē ad aliū qd est in po^o. **C** Ad corp^o organicū. **C** Ad vltimū. tenemus q; essentia & esse nō differūt. Certum est autē q; alia est nā forme & alia māt: & ita sunt plura esse: pōt etiam dici q; vniū est ibi esse totale. **C** Aliiter dico: q; pñia est a foia. g vniū esse vna foia: reducat ad formas syllogisticā sic. vniū effectus vna est causa: sed esse est effectus forme: g in cōposito aut vniū est esse. maior est simplr falsa: ga vniū effectus multas bz cās: & cām formale & efficien tē vlem & pñcularē mālēz & formale. Nā mā & forma sunt eadē eiusdē effectus. **C** Dico ergo q; vniū effectus: pōt esse a multis formis: sic a mā & forma. **C** Sed isti dicūt q; aia pñnet alias vñalr. **C** Sed 3. qd intelligis per hoc vñalr: si supeminēter: albedo daret esse nigrū aliter: ga dat tale esse: arguo igit sic. si aia pñnet foialr

alias. g aia formāl est sensitua corpea & sepata: pñnet illa & bñet: si accipis vñalr distinctū & formāl: tūc sic. pñnes vñalr pñnet vt distinctū a se: s; aia pñnet istas vñalr: g sunt distincte. **C** Sed isti inducūt exēptū de pētagono: & b est 5 eorū: ga si intelligas q; trigonū sit for māl in qdrāgulo: ita q; aia sensitua & corpea sunt for māl in aia intellectua. Aliiter intelligit q; in tetragono sunt duo anguli māl. si sic dicat: tūc certū est q; totum addit realiter ad partes: & ita erit in proposito: & eodē modo de senario ad quaternariūz aliquid reale addit.

C Distinctio. XVIII.

C Questio. I.

In eodem quoq; paradiso.

Irca dñōnē 18as. Quero vtrū per viāz creationis de costa Adē facta sit mulier. Et q; sic videt: quia in sex diebus &c.

Hic primo

videndū si adeqte de costa Adā fuit

mulier facta. **C** Aliqui dicunt q; p viāz reformationis. **C** Aliqui dicūt q; p augmentū māt non creādo mām de nouo: sed applicādo quātitatē. **C** Lōra pñū sic. rarissimū corp^o est ignis: & ex eodē i mille cupla pportione terra: corpus aut mulieris nō est tātu densus sic terra. magis aut excedit corpus illud costas q; in tali pportione. **C** Secdo. rō incōpossibilitatis est in formis p raritātē ductā: sed tanta fuisse tūc rarefa cto q; sufficeret ad corruptionē eltoz: g magis de for ma humana. **C** Tercio. ga forma mulieris est eiusdē rōnis cū viro: g regit maiorē densitōnē q; ibi fuisse. **C** 4. ga mixtio estoz sit in diuersis spēs^o f3 diuersas raritātē: & ibi fuisse minus pportionata q; inter distin cta specie. **C** Lōra 2°. ga mā pma fuisse forma spūa lis: ga fm se totā in diuersis pñb^o. **C** 2. ga subā nō in uata sub diuersis pñb^o fuisse in diuersis locis & sepata quātitate remanēt potuisset in diuersis locis. Dico igit q; hoc fuit deo suppleme mām vel creādo: vel aliū cor pus resoluēdo: vnde dico q; mā nō pōt augeri nisi per creationem: vel appositionē de materia alterius corpo ris. **C** Sed nunqd mā potest condensari separata. Di co q; si augmentatio fiat per poros, non potest.

C Distinctio. XIX.

C Questio. I.

Solent queri plura &c.

Irca dñōnē 19as. Quero vtrū gñatio sit instantanea. Et vi detur q; nō. Aug. dicit in mono. subā q; paulatim destruit ad min^o & minus esse pducit. **C** Contra. & de tri. dicit: dispō ne facta subito inducitur &c.

Hic est opio aliquoz q; successiue: ga Arist. ponit sex spēs motus in pñcamentis: inter quos ponit gnōnē & corruptionē. **C** Contrariū videt tenere q; pñy. **C** Tenet autē h cōiter. Qd cōfirmat 4°. Et p sic. Vna mā nō pōt esse sī pars diuersoz compositoz differētū nuū vel spē. **C** Sed h sequerēt. qñ enī ignis ex aqua fit si successiue iduceret ignis & remitteret: itaq; in intermedio tpe eēt due forme sit: & pñs duo cōposi ta: qd pñ. vbiūq; est enī iuenire totū qd pñnet ad eēn tiā ignis: est ibi iuenire totā nām ignis. mā aut & forma essent ibi ipsius ignis. **C** 2° sic. Imposse est q; vniū indi uiduū sit in diuersis spēsbus de gñe sube: sed ita esset de isto. per rōnē enī diffinitiuā ignis esset in specie ignis: & p rōnē diffinitiuā aque in specie aque. **C** 3° sic. Deus posset fm hoc facē de vno boie multos boies. sit enim intēsiō & remissio p gradus eiusdē rōnis. Et si vnus est

2° Grant. AD.

U

mi: N
 im: Quatr bñca
 m: cōia saluant.
 ut
 ed
 is
 10: H. l. generat.
 10: H. l. mixtum.
 10: J.

ci:
 ze
 b:
 113
 10: O

10: Dubitū mult
 10: plex.
 10: Op. alioz.
 10: Impugnatio
 10: pñarice pñci
 10: pales homis
 10: spē differre.

10: Op. alioz.
 10: Impugnatio
 10: pñarice pñci
 10: pales homis
 10: spē differre.

10: Dan^o & p
 10: de spē differ
 10: re.

10: P
 10: Organa seu
 10: suum specie
 10: differre.

10: Lōco pñci
 10: palio.
 10: Obzic 4°.
 10: H. l. de gñe.

10: Q
 10: Subiles solu
 10: tiones.
 10: Individuum
 10: duplex.

10: Dubium.

10: H. l. de gñe.

10: H. l. de gñe.

10: H. l. de gñe.

10: H. l. de gñe.

E
 H. l. de tetra
 gono.
 Quatr trigo
 nū in tetrago
 nō?
 Declara ergo
 subitū Arist.

F
 Op. alioz 1°.
 H. l. apponē
 do.
 Impugnatio
 2°.
 1. 4. 2. 2. 2.

G
 H. l. de gñe.

H
 H. l. realr po
 tuisset esse.
 Op. pñia.
 Qd corpus
 mulieris d co
 sta Adē for
 mātum sit.
 Dubium.

H
 Op. alioz.
 H. l. sentire.
 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Preterea queri solet 7c.

In circa distinctione 22da Quero utrum lib^{er}u arbitriū pncipalius cō
sistat in intellectu vel in volūtate. Et v^{er}
q in volūtate. pbat: ga dicit Ansel. de
pceptu vgnali: q in volūtate est dñiuz
aie. Cōtra. Augu. de vera religione.

Judicans pñdet illis de quibus iudicat.

Hic dicunt aliqui q liberū arbitriū consistit in

intellectu tñ: quo indicāte neōiovo
luntas ferē in illud. C Alij dicūt oppositū: q itell^{us} est
po^{ter} mere nālis: que distinguit lib^{er}u arbitriū. C S^{ed}
aly dicūt q in vtroq: sed pncipalius in intellectu regēte.
C Alij dicūt ecōuerso q impare pñmet ad volūtates 7
mouere potētias alias. C Sed sumēdo illud qd signat
libez arbitriū nō capio aliqū illoz modoz. 6us nō: ga
nulla libertas est in itellu. Nec scdm. ga volūtās nullū
bz arbitriū: sicut nec itell^{us} libertatē. Nec tertiū poterit
stare: ga qd est pncipalius: opz q ibi sit f3 se totū. Sed
libtas nullo mō est in itellu simplr: nec libez arbitriuz
cōsistit totalr in volūtate. q nec pncipalius volūtās dī
talis: sic homo nō pōt dici pncipalius rōnalis 7 sensibi
lis fm pñe itellētiā: ga illa duo in ea nō sunt: nec etiā
dici pōt q cōpositū sit pncipali^{us} in actu 7 po^{ter} p formā.
C Accedo tñ ad rē qōnis: per quid nos sumus actum
nostroz dñi. C Et dico q per po^{ter} volūtā: pbat hoc.
C pmo. per illud nō pōt esse hō dñs suoz actuz: p
qd operat mere nāliter: sic aut est de po^{ter} itellētiā seu
intellectu: sicut sol nō est dñs sue calefactionis. C Scd
per illa po^{ter} que mere pñgēter operat sumus dñi nō
stroz actuz: sic est de volūtate. C 3° ga potētiā cui^{us} so
lis actib^{us} meremur: illa est qua sumus dñi nroz actuz:
sic est de volūtate in qua est charitas. Et eodē mō non
vntperamur nisi de his que sunt in pñte nra. C Sed
cōtra hoc instat 4us. pmo ga hoc q dico liberuz est
adiectiū. arbitriū aut substantiū: 7 pncipali^{us} de itellu.
C Itē arbitriū se bz vt subm: libez autē vt accidens.
C 3° p malas cogitationes q vntperat. C 4° ga per
actū cōtēplandi aliqz meret que duo pñmet ad itell^{us}:
C Dico ad pñm q res adiectiū est pncipalior. hic sic
bic: qdā appetitus sensitīus qdā itellētiuz: esse itel
lectiū est pncipali^{us}. Sñr liberū est adiectiū 7 ponit
adiectiue: ga est qd formale: sed ga actus volūtatis est
posterior: ideo adiectiue ponit ratione posterioritatis.
C Ad aliud. querimus hic de formali rōne liberi arbi
trii: 7 ideo ex pte pñcant sumit. C Ad aliud dico q p
cogitationes quascūqz absolute nō demeremur: nisi p
quāto acceptant a nobis: 7 imperant a voluntate: sicut
chis scūit bona 7 mala: eodē mō de laude pp finē bo
nū pñeplationis qz meret. C Sed hic instat: ga radij
libertatis videt esse in itellu qui est pñ. C Rñdeo f3
illud phātaā esse pncipalior itellu: possim^{us} enī pban
tari: dato q nō itelligam^{us}: 7 nō ecōuerso. C Aliā est
difficultas: ga actu dī malus q dī cordat recte rōni: vt
regule sue. C Dic dico q ex hoc nō hī ppo^{ter}. C Aliud
enī est rōni cōsiliary 7 dñi sue magistrū: sic p3 de cōsi
liario regis: male enī facit rex nisi faciat iuxta cōsiliuz
bonū sui pñliary: 7 tñ totū dñiuz sup hoc est apd regez:
sic de intellectu 7 volūtate: vñ pcedo q rectitudo liber
tatis sumit a rōne recta. C Sed hñt ne bznta libtatē:
Dico q nō: ga nāli necessitate mouent ad obm appre
hensum. C Sed est ne in demonib^{us}: Dico q sic funda
mentalr: nō tñ qñt ad vñm: ga nō cōcurrit eis diuina
voluntas. C Aliā difficultas de angelis bonis: Dico q

Op. alioz 4us

Impugn^o 4us

Ad esse pnci
pali^{us} tale qd
requiritur.

Al. attende.

Creatura rō
nalis suis acti
bus dñari vō
luntate pñgit
Ad pbat 4us
notanter.

G

Obijciat 4us

Adhuc sol.

Al. respectu
prioris.

Acub^{us} itell^{us}
nō meremur
nisi pur subij
ciant acubus
voluntatis.

H

Al. per ides
phantasia.

Quo se bz dī
camē itell^{us}
respectu volū
tatis. vide nō
tabillier.
Quis nō in
buntis demo
nib^{us} tñ 7 ange
lis bonis atqz
in dō est liber
tas: 7 liberuz
arbitriū: oñm
modetamē.
Al. l. 3us dñi.

a deo: nō autē forma subalis. C Scdā cōclusio: q nec
forme accidētales: ga etiā ille generant 7 corrumpunt.
C Tertia cōclusio: q nec relationes actuales: ga tales
non sunt ad formas in potentia. C Quarta cōclusio: q
nec pñtationes: ga rationes seminales sunt per se pñci
pia gnōnis fm Augustinū. C Scdm videt dicere q
disponēs pñme: sunt autē aliquē permanentes sicut quā
titates. C Aliē transeuntes: 7 ille nō sunt create cū mā.
ergo non sunt hui^{us} rationes. C Dico igit q sunt rela
tiones fundamētales potēte que sūt per se passiones.
ponunt enī in materia: sicut pñcipiū forme: sed nō nisi
receptiue. C Cōtra. corpus fm hoc habebit rationē se
minālē respectu aie: sic de gratia: sic de icarnatiōe vñt
sic de beatitudine. C Ad pñm dico: q potētiā recepti
ua equiuoce accipit: vel ga causat in gñe cause mālis:
vt dependet forma ab ea: vel ga tñ ibi recipit: sic autē
nō est de aia: ga a materia nō dependet. C Sed pñtra.
gratia cū sit accidēs: nōne dependet ab aia: Dico q rō
seminālīs nō est receptiua per comparatiōē ad agens
superiōrē: sed ratio hic magis debet dici obiectalis res
pectu talis agentis. hui^{us} est autē deus: eodem modo de
icarnatione 7 beatitudine. C Sed hñt ne accidentia
rōnes seminales: Dico q sic eadē rōne: 7 etiā rēlones:
ga separari nō pñt. C Scia autē 7 vñtes hñt in intellectu
7 appetitu rōnes seminales. Unde ratio seminalis est
ipse potētiē causales: quas habet materia in gñe cause
materialis: sed dicit ratio causalis ex parte agētis: 7 rō
pñmordialis inter agens 7 patiēns. Ratio autē substā
tialis per comparatiōem ad agens pñmum.

Distinctio. XXII. Questio. I.

Hic vñ diligēter inestigādū 7c.

In circa distinctione 22da Quero utrum
ratio subalis phabebat eē in
materia. Et videt q sic. per Aug. 3° tri. q
ponit formas latere. C Cōtra p eūdes.

Dicit aliqui q oēs sunt in la
nulo 7 manife
stant per agens. C Alij dicunt q totalr ab extrinseco.
C Alij q partim vtroqz mō. C Alij q de potētiā pos
sibili. pñmū dictū est falsum: ga tñ quodlibet esset in
quolibet: 7 qdlibet esset qdlibz fm optiōē Anaxagore.
p pñyfi. Scdōs modus que ponit Aug. non est verus. si
enī esset in intellectu formālē essent aia. Alia etiā nec
pōt esse cāre. Nec terti^{us} modus valet. si enī ille medie
rates sunt eiusdē rōnis: agens eadē rōne pōt vñtqz p
ducere: 7 ita vñā partē sicut aliā. Nec qñtus modus va
let de illo esse poss. si enī subiectiū illud est ab eterno:
sic subiectiū aliqd de mā trāsit in formā: qd est ipole.
C Pono g 4us pñes. C pñma pñt q tota forma est
ab extrinseco: ga eadē forma que est in po^{ter} māe. tota
aut est po^{ter} subiectiua māe: 7 tota causat a mā subiecti
ue. C 2° pñt q tota ab extrinseco: ga tota pñnet ab agē
te vñualr. C 3° pñt q nō totalr ab intrinseco: ga sufficeret
mā tñ. C 4° pñt q nec totalr ab extrinseco gñat: ergo
tota ab istis: est partialr ab vtroqz: nō q habeat pñez
7 partē: sed ga iste cause partim pñcurrit: q qñ agēs
pñmet vñualr sic causat: nō q phabeat. eā actualr: nihil
etiā maxime pñerit in formā. C Sed 3° ex hoc videt
q de nullo. Dico q non: ga pñcurrit cū mālis: q suo mō
causat eā: sic agens cānō q aliqd trāseat de mā in for
mā: ita suo mō in pñposito. aia aut fit de nullo: ga a mā
nō depēdet: de formis autē artificialib^{us} videt fm hoc
q sunt nāles: ga dependent a mā: Dico q nō: ga forme
naturales dōtmināt sibi subiectuz eiusdem generis.
materia autem potest esse sine omni forma artificiali.

Op. alioz 4us

Impugn^o 4us

Ad. 3us

Enī tota forma
ab extrinseco: 7
tota ab extri
nseco: non tñ
totalr. sic vel
sic gñat.

Quare aia sit
de nullo.

Quia artificia
lia formata a
nālio nōnt.

Lib. 10.

Op. alioz 4us

Op. pñia.

Cōclusio 4us

I scilicet si habet usum quo ad malum. ¶ Quarta difficultas. de deo: Dico q in deo est libertas quantum ad iram. ad extra autem liberum arbitrium.

¶ Distinctio. XXIII.

¶ Questio. I.

Hunc diligenter investigari opz.

Circa distinctionē 24. Quero utrum contra iudiciū rationis libertas voluntatis possit. Et videt q non. Dan. 13. Auertunt sensus sui: ergo oportuit auertere intellectū. ¶ Contra in Luca. Scrius qui nouit voluntatē domini sui.

¶ Sp. aliorum.

Hic dicunt

R

Impugn. 4. Lib. 12. c. 6. Et l. cedit. Quere si deo rā. vide 2da. dist. 22. r. 2. alios. Lib. 13. c. 2. r. alibi quere. 2. De. 2. cap. 12. Sp. ppria. Libertatē 3 die tū rā. dicit qd quādrupl. ostendit. 1. Thimo. 2. Dicit nobilis iter scōtines. 2. interperatū. vide. 7. cap. 1.

Incontinentia arguit quoz amminio.

Et l. in intelli gendo.

Cap. 10.

M Obiectum 4. 3. cap. c. 3.

Ignorantia 2.

Alia litera. Rō delectabil r rō inonesti. In adulterio duo pñdant possunt. Quātr nemo opat aspiciē ad malum.

ad obiectū ad finē pōt voluntas resiliēre quātūqz iudicatur: hoc sufficit. ¶ Sed h est difficultas. Dicunt alig q incōtinens in vlt cognoscit aliquid esse malū: sed in particulari nō cognoscit. ¶ Contra: cū habeat habitū q fornicatio sit malū: si sit plens: quō non cognoscit illud particulare malū: rylterius dato q sit bonū apprens: tñ cognoscit q est inonestū. ¶ Sed alig dicunt q vbi sunt duo: voluntas. l. precipiens: vt auertat mens a cōsideratione inonesti: r pñdēt delectabilitas: r sic peccat. ¶ Contra. obm pñsens naturalr mouet intellm: si q bz illas duas rōnes: nō pōt nō consideratē: tñ bñ scit intells q voluntas sibi pñpī: vt faciat pñm: r ita prius peccat. ¶ Aliq dicūt q incōtinens bene iudicat q simpliciter malū est fornicari: sed pro nūc bonū. Sed hoc nō valet: ga ille incōtinens iudicat q ratio formalis fornicationis est malā: cognoscit q in illa includat illatio: r ita haberet oppositas opiones simul. ¶ Sed hic est diffi. nūq aligū sequēs rōnē erroneā peccat etiā de indifferēt: Dico q sic: nō ex obiecto: sed ga voluntatē habet peccādū. ¶ Secūda difficultas. si aligū potest mereri sequens rōnē erroneā. Dicit q aligū meritū pōt esse: sed non ad vitā eternā: ga ad actū bonū requirunt oēs circūstātie: r ratio recta est vna de circūstātijs. ¶ Sed si ignorantia sit inuincibilis: non video q peccet: ga talis nō est in pñte nra. ¶ Sed tū tenetur plus obedire vel rōni erranti vel pñelato: Dico q pñelato: ratio enī erronea non pōt demonstrare falsū: sed probabiliter tñ arguit: r debet supponere q eque rōnem probabilem habet pñelatus.

¶ Distinctio. XXV.

¶ Questio. I.

Ita nō ad ppositū redeamus.

Circa distinctionē 25. Quero utrum actus liberi arbitrii causetur ab obiecto vel a voluntate. Et videt q non a voluntate: quia idē ageret in se ipsū. ¶ Contra. aliter nō esset liber.

Hic dicunt

¶ Aliq ecōuerso q ab obiecto. ¶ Aliq q ab actū itelli gendi: ga ad illū sequit. ¶ Aliq q a phantasmate imēdiatē: ga obiectū nō est pñsens. ¶ Contra pñm arguit: quia tunc non requireret obiectum. ¶ Contra scdm: ga obiectum naturalr agit: tūc esset actus mae nālis. ¶ Contra 3m. quia actus intelligēdi est mere naturalis: r ita naturalr causaret. ¶ Contra 4m. ga phantasma: nec virtualr: nec formalr cōtinēt actum volendi. ¶ Pono igitur hic quatuor pñclusiones. ¶ Prima est q nō causat totalr a potētia voluntatē: posito enī sufficēti actiue r passiuo: r appropinatis ponit effectus in naturalib: potest etiā poni in cōtingentibus. oppositū experimur in pñposito. ¶ Scda cōclusio q obiectū non est totalis causa: ga ignobilis. ¶ Tertia cōclusio q voluntas r obiectū sunt due partiales cause eius: ga vtrūqz requirit r neutrum sufficit. ¶ Quarta cōclusio q voluntas pñcipalis cōcurrūt: ga est causa vltis respectu oīz actū: obiectū aut est causa particularis. ¶ Sed contra. quō est actus in potestate nra si causat ab obiecto: Dicitur hic q vbi effectus depēdet a duabus causis: si causa est vna cōtingens: totus effectus est ptingens: sicut habeo in potestate frangere phibens detinens graue: r postea mouetur naturalr: ga igit voluntas potest causare r nō causare: ideo rē. Unde manifestū est q in genere cause materialis non libere causat: r tñ quia effectiue causant r libere totū est liberū. ¶ Sed illi dicunt q obiectum necessario mouet voluntatē: sed postea imperare pōt libere.

N. multiple Singularia tunc continetur.

Singularia dubitatio.

Mereri potest rōne erroris.

Pñelato pñ q rōni erranti dicitur subditū obligari.

P

Sp. alior 4.

Impugn. 4.

Sp. propria. Cōclusio 4.

Q. 9. m. c. 10. Hec pñm am nec obm mī sed vtrūqz sit l3 pñcipales pñm actū libere arbitrii causare.

D. multiple.

Barina. Efficā pñm gēa pñ cē: l3 reliq carū sit naturalis.

indig
telig
ed in
itū q
illud

N
D. multiplex
Singlato al
tercatio de m
continente.

Liber Distin. XXVIII. et XXIX. De Unica

Iceptionem subiecti quibus positus est esse album: ita concedo qd esse album includit absolutum et respectum: unde talia non sunt in genere.

Distin. XXVIII. Questio. I.

Intra distinctionem 28^{am} Quero vtz liberu arbitriu sine gra sufficit ad merendum. Et videt qd sic per exemplū de Cornelio: cuius opera accepta fuerunt sine fide. Sed ptra ibidem dicitur contrarium qd accessit beatum Petrum.

Item. 10.

Error. Peta. 55.

K Impugn^o 4^a Idē mar. 10. et Luc. 18. Quere Alce. de alio 3° pte sume. qd. 69. mēdo. 1. art. 2. et alios b.

Op. catholi. ca quā sequit

Conclusio 4^a.

L Est actū mō rati bonū et d pgruo merito rati: nō mō dō digno nāle sic nec vitare meritorie pccati sine gra elicit potest liberu arbitriu. Moralit^{er} li. 25. c. 12. super illō Job. 34. nouit mō opa eoz et. Roma. 14. Obicitur 4ª Roma. 2. Cap. 3. Infidelio bñ opari pigit. Et qd nō est ex fide peccati est et.

Gal. 1.

M Edo gra ex opib^{us} et non.

Expō nōbilio Sco. di. pñā. et di. 7. hui^{us}. 2. 17. pñā et alibi sepe. D. multiplex. Prover. 14. 1. cano. c. 1. Exhū etia in gra non possit curare peccatū veniale.

Hic fuit error pelagii monachi qui dicebat qd ex puris nālibus pōt homo mereri sufficienter: qd in facultate nra sunt actus intelligendi et volēdi quibus meremur. Sed cōtra qd dupl^{iter} auctē sacre scripture. pñā Mat. 19. apud deū est hoc possibi le: apud hoīes impole: et loquit^{ur} de cōsequēdo salutem. Secūda Joā. 15. sine me nō potestis facere: nō loquit^{ur} de operibus nālibus sed de meritis. Tertia 2ª corin. 3. non sumus sufficientes cogitare aliquid a nobis: et sequit^{ur} qd idoneos nos fecit ministros et. Quarta Jacobi p. c. cano. sue. omne datum optimū: et omne donū perfectū hic est actus meritorius. Ideo tenet fides catholica: qd liberu arbitriu sine gra non sufficit ad merendū. Et ad hoc quatuor sunt pñes. Quap^{rimo} pñā est qd liberu arbitriu pōt elicere actū meritoriu in gñe morū sine gra: qd actū virtutū moralū posuerūt pbi et habuerūt tales actus: qui nō nullā grā habuerūt: assente tñ eis gñali influentia. Scda pñā est qd liberu arbitriu pōt elicere actū qui est meritorius de cōgruo: qd actus attritionis est actus meritorius de cōgruo: non meret^{ur} autē de condigno: aliqñ gra non esset gra. Tertia pñā est qd nō pōt elicere actus meritoriu de cōdigno: qd ex puris nālibus nō pōt esse pñus vita eterna. Quarta pñā est qd liberu arbitriu non pōt vitare peccatū meritorie sine gra: pbat^{ur} per Hiego. peccatū qd per pñiam non diluit^{ur} mor suo pōdere ad aliud trahit. Sed cōtra pñā cōclusionē per Aplm. omne qd non est ex fide peccatū est: tale autē non pōt esse actus bonus: ergo et. Cōtra scdm pñā cōclusionē: qd tunc pñas grām posset quis mereri: quod negat Apl. Contra tertia: qd nullus actus est pñus vita eterna. Contra 4^{am} Ansel. de cōcordia liberi arbitrii: dicit qd liberu arbitriu est potestas seruandi rectitudinē: ergo pōt quis cauere a peccato. Ad pñm dicit aliqñ: qd infidelibus totum est peccatū quicquid faciunt. Sed hoc non videt^{ur} verum: qd dare elemosynā et diligere deū esset eis peccatum. Sed auctoritas Apli est intelligenda de cōtrario fidei: sicut dicit^{ur} sigs aliud euāgelicauerit anathema sit. i. qui cōtrariū euāgelicauerit. Ad aliud dico qd gratia non est gratia: si de cōdigno meret^{ur}: sed de congruo non remouet^{ur}. Ad aliud pcedo quātū ad naturā: sed ex institutione legislatoris pōt esse: sicut qd tān daret^{ur} pro obulo quātū pro aureo potest rex instituire. Ad aliud dicit Sco. potestas seruandi et. cum adiutorio gratie: qd non intēdit excludere Ansel. Sic h est difficil^{is}. si homo cū gratia pōt vitare peccatū veniale. Dicit qd nō per illud v. testā. septies in die cadit iustus et. Et in nouo te. si dixerim^{us} quia peccatū et. dicit beatus Joan. nō igit^{ur} ex gratia: s. ex aliqua confirmatione pōt fieri: sicut de beata vīne Maria. Sed vs est hoc: si per vnā horam pōt quis nō cadere: quare non per alias. Dicit^{ur} hic ppter auctē sacre scripture: et ratio est quia ex occurrētib^{us} sine delib^{er}atione plena incurrunt^{ur} peccatū veniale. Scda difficultas qre homo sine gratia nō pōt vitare peccatū

mortale: cū ad hoc requiratur plena delib^{er}atio: et sine cessitetur non est peccatū. Dicit Scotus qd hic est difficultas de peccato cōmissionis. Dicit autē qd peccatum potest accipi: vel pro actu deordinato: et sic transiret: sed quātū ad reatu: illud nō potest dimitti sine gra. Sed hoc nō querit^{ur}: sed de actu elicto querit^{ur}. ergo et. De isto non apparet ratio quare non possit vitari. Sed qd de peccato omissionis. Dicit qd non pōt vitare sine gratia: quilibet enim in peccato tenet^{ur} ad actus attritionis: quo habito datur gratia: qd si omittit final^{iter} peccat mortali^{ter}. Alia difficultas est si gratia et peccatū sint immediate opposita. Dicit Scotus qd de facto semp est hō sub altero eoz: tamē de potētia dei absoluta ipse posset facere in puris nālibus. Sed est ne ois actus elictus cū gratia dignus vita eterna. Dicit^{ur} qd sic si actus ordinet^{ur} in vltimū finē: cūqz enī pōt vitare sine frigide et. Sed si non ordinat^{ur} non: sicut dans elemosynā ex pietate nālī. obiectū enim gratie est vltimus finis. Sed hic est diffi. si aliquis obligatur ad gratia vendam. Quidāz dicit qd sic sicut ad alia pcepta. Sed alius dicit oppositū. deus enī non obligat hominē ad impossibile. Sed habere gratia in se nō est si bi possibile nec in potestate eius. Alius autē arguit qd deus nullum dānat nisi ex trāsgressione pcepti: sed ex carentia gratie dānat^{ur} quis: nec est simpl^{iter} impole omni hominē: et enim gratia non sit simpl^{iter} in potestate nostratū deus sic ordinauit qd disponēti se daret eā. Sed pñā qd fm hoc aliquis obligatus esset ad gloria. Ideo teneo qd non obligatur. Sed nungd obseruans pcepta sine gra peccat mortali^{ter}. Dico hic qd nō.

Distin. XXIX. Questio. I.
Post hoc considerandum et.

Intra distinctionem 29^{am} Quero vtz gratia et charitas sint idē realiter. Et videt qd sic in Luca. vbi beate virginī dicit^{ur}. Ave gratia plena. in greco habet^{ur}. charitas et. Cōtra Apl. gratia domini nostri Iesu Christi et charitas dei et.

Hic dicunt aliqui qd distinguunt^{ur} realiter: ita qd gratia est in eētia et charitas in potestate. Sed cōtra. Apl. ad corinth. charitas est forma oīum vīrū. si habuero omnē sciētā et pphētā et. Sed per gratiam virtutes sunt informate. Secūdo Joānes in cano. sua ait. videte charitatē dei in nobis: et filij dei nominemur et finis. hec autem filiano est per adoptionē: et hec adoptio gratia est et. Tertia. quia qd opponitur peccato est gratia. dicit autē Petrus qd charitas operit multitudinē peccatorū. Quarto Aug. 15. de trini. Sola charitas diuidit^{ur} iter filios regni et pditionis: nunc autē alias virtutes possunt habere filij pditionis: ex quo autē dicit^{ur} sola et gra diuidit^{ur}. et. Ideo dico qd sunt vna forma simplex: qd enī dicit^{ur} de gratia potest saluari per charitatē. Ad cui^{us} declarationē pono quatuor conclusiones. Prima cōclusio qd gra et charitas sunt idē realiter: quia que non possunt separari sunt idē realiter sic est de istis. ergo et. Secunda conclusio qd sunt idē formaliter quātū ad absolutū: que enim fm rationē formale sunt ad aliud non vident^{ur} distingui per absoluta. sic autē est de charitate et gratia. Tertia cōclusio qd distinguunt^{ur} formaliter per rationes formales respectivas: quia iste habitudo habent distinctos terminos. charitas enī dicit^{ur} ad obiectum. i. ad eētiā diuinā: sed nullus est in gra diuine

N Alde di. pñā. 2. 14. di. 1. et 6. 2. 7. distin. but^{us} et alibi. Peccatū pōt accipi dupl^{iter}. Quasi qd curare pñā et qd le potest.

Siaz et pñā opponi quāle sic et nō. vide 1. di. 4. q. 6. et vbi ibi noui.

O Quis act^{us} et gra elicit^{ur} et dign^{us} vita eterna.

Ad habēdas grām ad alia vīrū obligari: quānqz op. nō sequit^{ur}.

P Obseruari pcepta sine gra et non peccare ob hoc possit.

1. c.

2. corin. 2.

Op. aliorum.

Impugn^o 4^a 1. 13.

1. 3.

1. 4.

Q Cap. 18.

Op. ppia.

Conclusio 4^a. Siaz et charitatē et nā realiter: quā ad absolutū formal^{iter} idē scilicet qd ad respectuā formal^{iter} distigui

I pectus origi-
nale vñ dñi.
Exemplū 4°
Et I. Quia ad
imaginem.

33. dñi. maritū.
et extra de vi-
gamiis. debñi
ad l. per.

Quē i cōdo
et alibi vñ. re.
et specialit. l.
ut l. 14.

K
Obijciat 3°.
Et de sco. l. 4.
et canonibus.

Tertius arti.
Quare.
Pectus origi-
nale non dñi
fm Julianus
hereticus. pñ
obijciat 4°.
Et l. ppagatē

Quare pectus
originale con-
trahitur.
Obijciat 4°
L
Ecce qñ qñs
de vñone aie
corpi singula
rissime.

Dñi pñ ori-
ginalis ab a-
ctuali nōnter.

Quartus arti.
Et quo.
Cōclusio 4°.
Nec a dñi nec
a paritib. nec
a carne. qñ le-
ge regulantē
pectus origina-
le contrahit.
Exemplū 4°
notabile.

M
Alde extra d
ñi. pñ. in de-
cre. et in. 6. et
extra de remū.
nisi cū pñ. s
pñone. vñ in
gre doctores
et adde pñ. et
alibi quere.

Quintus arti.
Quibus.
Cōclusio 4°.

pagato de semine Ade. hic pbat et declarat pmo exēplo
sensibilis: sicut si alius mudas corpe indueret vestimen-
to sordido: ex pñatu ei dñi sordiditas aia ex pñunctio-
ne cū corpe: ga gnōne imunda est gñatū. (Cōm exē-
plū in ciuilibus: si filia senatoris cōiungeret cū plebeo
efficeret ignobilis. aia enim creata est nobilis: ga filia
summi regis: corp^o autē ex nā sua bz ignobilitatē. ergo.
(Tertū exēplū in canonicis. ius canonicū instituit
est qñ dñs cū corrupta est irregularis ipso facto: que
irregularitas est respect^o talis qñ nō est idoneus vt ordi-
net: ita aia ex se est apta vt trāsfertat ad ordines angeli-
cos. reddidit autē irregularis pp corpus nisi nō ea dispē-
set. (Quarto in theologis qñ dom^o erat leprosa: res
ibi delecta erat pñaminata: ita etiā ga corpis domus est
leprosa: ideo aia ingrediēs ipm contaminat. (Sed 3°
pñū. nōne melior est gñatio hoīs qñ bruti: Dicit qñ nō
est iquinamētū reale: sed solū qñda nota irregularitatis.
(Sedō ga videt qñ dñs talis non sit pectū. Dico qñ
nō est totalit. filie: ga ibi non est respectu dei in pposito
autē sic. (Cōtra tertū: ga anima nō facit voluntarie.
(Respondeo et dico qñ dato qñ cōtraheret inuolunta-
rie quis cum corrupta: adhuc esset irregularis.

Tertius articulus est qñ dñi. Et Julianus disputat
3 Aug. et quor sunt obstacula pñatū qñ
nō debet dñi vel icurri. pñū obstaculū est qñ aia a deo
creat. qñ dñi demeruit qñ debeat cōtaminari. (Cōm
est qñ aia nō educit de po^o corpis: nec de ipso format.
(Tertū ga aia nō est a pñe ppagata. qñ dñi pñe trans-
fundit pectū. (Quartū ga nec mō pñiēs aliqd facit
ad aias. ergo. Dicit ergo Julian^o nec peccat mñ nec de^o
nec pñ in cōcipiēdo in generādo et in creādo. Dico igit^o
qñ nō dñi ex aie origine: sed ex eius vñone. (Cōtra
ga illa vñio fuit a deo: sicut enī aia creat a deo: ita etiā
eā nullus pñvire corpi formati nisi de^o. (Sedō ga
nō est in pñate aie vñiri vel non vñiri. (Tertio ga qñ
fest a nā nō dñi iputari ad pectū: ita autē est hic. (Cōtra
to ga nō videt qñ corpus habeat tāta efficacā sup aias.
(Ad pñū dico qñ nō a deo: sed ab ipsa lege instituta.
Sed quor: Dico qñ ex hoc distinguit ab actuali: ga non
est in pñate peccātis: nec demeruit aliqd aia: sed ex de-
merito pñmō parentū dat sibi talis pena: nec eius nā
lis inclinatio est ad corp^o vt infectū: sed sequit^o ex B igit^o
dñi per vñionē aie cū corpe tali et ppagato ab Adam.

Quartus articulus est qñ dñi. Et sūb hīc qua-
tuor cōclusiones negatiue. (Prima
pñlo est qñ nō a deo: ga deus nullū facit malū. (Sedō
cōclusio qñ nō a pñe generatē: ga ipso mortuo adhuc cō-
trahit. (Tertia cōclusio nec a matre: ga non bz pectū
originale. (Quarta cōclusio qñ nec ab ipsa carne. Di-
co igit^o qñ ab ipsa lege instituta regulatē: et declarat hoc qñ
druplici exēplo. (Primū exēplū est qñ aliqd nascit^o
de adulterio nascit irregularis a quo impūmū. ista ir-
regularitas: nō a patre nec a matre: sed a lege: sic a iure
est ex cōcatus aliquis. Ita etiā gēiū nascit ex adā et.
(Aliud exēplū qñ fuit quoddā genus reprobatum ab
ecclesia: et illi generabāt filios irregulares quo ad bñfi-
cia: sicut dicit in quadā decretali hoc nō habebāt nec a
patre nec a matre sed a iūe. Similr in polit. institutū
est a quibsdā regib^o qñ nullus est liber a seruitute nisi
ascribat milite: nec eius fili^o liberat a seruitute. Silt
in aliquis locis nullus pñt irare palatiū nisi de fami-
lia dñi: et ita etiā de^o ididit qñ nullus ingrediat ad e^o au-
lā: nisi pñs ascribat eius familie: et hoc fit p baptisū.
Quintus articulus est qñ dñi. Et sūb hīc qua-
tuor pñones. (Prima cōclusio est

qñ nō est in corpe sed in aia. idem enī est sūb meriti et
demeriti: meriti autē in corpe nō pñt esse nec gñ: ergo
nec demeriti. (Sedō pñlo qñ non est in aia. sensitiua
sed itellectiua: sensitiua enī est extrēma: accūs autē spūa
le in tali esse nō pñt. (Tertia pñlo qñ nō est in pñmo
ne inferiori sed superiori. vbi enī est positū: ibi est eius
pñatio: ga bñt fieri circa idē: sed videre deū est in po-
tione superiori. pñm autē originale est reatus istius visio-
nis. (Cōtra 4° qñ nō est in itellū sñ in volūtate. iniustitia
enī est in volūtate: sic iustitia. pñm autē originale est in-
iustitia sñ Aug. (Sed 3° pñm originale nō est volūtā-
riū: sñ nō est in volūtate. Dic dicit Sedō qñ volūtariū dñ
ga a volūt^o cātū: et sic pñm actuale ē volūtariū. Sedō
ga volūtati ipse sñ: et sic est hic. (Sedō diff. est qñ
intell^o pñat visione dñi pp pñm volūtatis. Dic dñ qñ
qñ aliquis peccat aia cōiuncta pñunt: sicut homicide
amputat caput: et manus fecerit homicidiū. hoc est qñ
pp cōnexionē mebroz. (Tertia diff. est qñ pñunt
totū pro capite: sicut tota vñiueritas aliqñ pñit ppter
vñū hoīs. Dico qñ ex cōnexionē illoz: et ideo ga filius
est de suba patris: ideo pñunt pro patre.

Sextus articulus est qñ dñi. Dico qñ in pñmo istā
signa. Quor pñū est qñ corpus gñat. Sed in quo aia
creat. Tertū in quo aia infundit. Quartū in quo ex ta-
li infusione pectū dñi. et ista quor signa: sūb signa ex na-
rei. Sed videt qñ aia in aliquo signo est inoria. Cōcedo
qñ pñū nā cōuenit sibi esse qñ inesse. (Alia difficultas
ga tūc videt qñ dñi etia in eodē. Dico qñ nō sunt cō-
tradictoria: sed fm aliud et aliud signum.

Septimus articulus vbi dñi. Dico qñ in vtero
infusio: lex est enī qñ res sordidat p ba-
bitaculū: et aliqñ ecōuerso. Exēplū pñi. Leuitici. 14. qñ
ingrediebāt domū imundā fiebat imundus: et ibi bz
leprosi inficiebāt domū. Silt ex pñe scificata: scificabāt
ipsas pñtē: sic etiā in nā gñone ex turpi habitaculo
sordidat aia. in resurrectione autē ecōuerso. in cōtē enī
incarnatione humanitas fuit sanctificata in vbo. econ-
uerso autē christus sanctificauit corpus beate Marie
virginis per inhabitaculum eius in ipso.

Octauus articulus est qñ dñi. et est sciendū
qñ quadrupl^o. Primo qñ regenerationē
sicut discipuli a Barnaba baptizati actū. 19. (3° em-
per cōtritiōne cordis actū. 10. dicit qñ loquēte Petro
cecidit spūs sñs sup illos oēs qñ audiebāt vñū. illi autē
nōdū erāt baptizati: sed tñ spūs sñs descendit in eos: qñ
tñ stare nō pñt cū originali pñtō. (3° pñe per scificatio-
nē sicut de Hieremia et Joāne baptista legit qñ fuerūt
in vtero scificati. (3° pñe p sanguinis effusione pñtiaz
in lege: sicut Aug. videt dicere. (Sed hic occurrunt
quor difficultates. (Prima est si sanctificati tenean-
tur ad baptisū: videt qñ sic ga ipse mō bñs fuit san-
ctificatus et baptizatus. (Sedō difficultas: ga videt
qñ nēcio regnat baptisū aque per illud Joānis. c. 3.
nisi quis renatus fuerit ex aqua et spūs sñs. Dico hic qñ b-
ops intelligi nisi alia remedia cōcurrūt. (Tertia dif-
ficultas. si tēpore necessitatis sufficit contritiō. Dicit qñ
sic ga de^o nullū obligat ad impossibilitatē. (Quarta
difficultas qñ illoz remediōz est potius respōsio: san-
guinis effusio: quia statim dat gloriā.

Nonus articulus est qñ dñi. Et sūb hīc qua-
tuor pñones. Dicit qñ Adā et Eua. (Sed est
difficultas quis plus peccauit vel Adā vel Eua. Dicit
qñ Eua ex gñe: ga pñt equalitatez dei. (Sedō diffi-
si Adā nō peccasset sed Eua. si cōtraherem^o peccatū
originale

N
Nec cōpñ nec
sensitiua pñt
nec pñt in
feriori itellū
cū sed supe-
riori et forma-
litz volūtati
pectū origina-
le inipmū.

Difficultas 3°

Volūtariū 2°

Quo peccatū
originale vo-
luntariū et p-
ipm i volūtā-
te pñt itellū
et totū cōpñ

Sedō artic.
Dñi cōtrahit.
Signum nāc
qñ duplex: in
quor quor
pectū origina-
le cōtrahit.
Difficultas 1°
Quor nāc
ra aiaz creat
for inoria qñ
pñt originali
infectam.
Septim^o arti.
Vbi.

P
Et ex mōdis
mūdant inū
dāficat cō
pñungunt aia
vbi pñt adde
pñt cōtra.

Octau^o arti.
Dñi dimittit.
Remediū de
leui pñt ga
gnalū 4°.

Sicut in ino-
cētib. sñt in
circūcisiō xpi
enacruat cir-
cūcisiōne.
Difficultas 4°
Alde Sedō 4.
dñ. qñ. ar. 3.
q. 1. et sūm.

Q
Sanguis et
fusiōne effu-
sionez bapti-
smo fore.

Nonus artic.
Dñi cōtrahit
Diff. tripl^o.
Solutū Adē
pectū esse ori-
ginale peccatū
occasionez in
postum.

I habent pformitatem aliquam et difformitatem secundum naturam specificam. **T**ertio idem et diuersum sunt tria media tamen ab illis que sunt in genere aialis remouet distinctio generis: ergo idemtas inducit oppositam eodem modo de conformitate. **Q**uarto. quicquid distinguunt solis posterioribus in illo priori quo precedunt illam nullam habet distinctionem in ratione formali: quia quod ille pertinet ad quidditatem non potest esse posterius eadem: quicquid sunt eiusdem rationis distinguunt posterioribus. **S**i enim aliquid priori iam non habet eandem rationem formalem. **S**ed 3. primo immediata sunt primo diuersa. **D**ico quod verus est quantitas: nec est tanta unitas: unitas generis sic spei: verus est quod in eo quod nullum habet distinctionem sed tamen dicitur minor que multitudinem maiorem copatit. **S**ed hic est diffinitio oia sunt vnus. Et videtur quod sic quia oia sunt ens: ergo oia sunt vnus. **H**ec est demonstratio propter quod: quia vnus est passio entis: oia quod est aptum naturam intelligi est ens. **I**deo dico quod sicut oia sunt ens: ita oia sunt vnus in ratione formali entitatis. **S**ed est ne unitas realis: **D**ico quod non: 1. fundamentum sit reale: est tamen unitas formalis. **I**n singulis autem indiuiduis sunt diuerse realitates. **S**ed est ne facta ab alia: **D**ico quod non: quia per se notatur veritates incommutabiles in his fundantur. **Q**uo. III.

21.1. difformi
tare.

D. mixtplex:

Unitas maior
et minor que?

R
Oia esse vnus
formali et non
realiter.

Quarta questio est. **U**trum per proprietates indiuiduales fiat distinctio indiuiduorum. **E**t videtur quod non: quia non sunt in genere subiecti. **C**ontra. quia non distinguuntur in natura: ergo istis differentijs.

Conclusio 4. **H**ic ponuntur quatuor fines. **P**rima conclusio est: quod indiuidua non distinguunt se totis: quia habent pformitatem. **S**ecunda conclusio est: quod distinguunt per aliquid suum: quia differunt. **T**ertia conclusio est: quod non prius ad essentiam suam: quia tota essentia est natura specifica. **Q**uarta conclusio est: quod nec per accidentia: ut supra ostensum est. **S**i dicatur quod species dicit totam essentiam indiuidui. **D**ico quod illud per quod distinguunt non prius ad essentiam eius: sed pertinet ad idem genus. **S**ed contra: quia quod aliquid commune diuidit in plura: oportet quod hoc sit per diuersas. **C**ontra autem diuidit per indiuidua. **D**ico quod tunc illa proprietates non est quidditas nec pars eius. **S**ed est modus intrinsecus: et est idem realiter cum natura quia indiuiduat quia nullam naturam potest deus producere sine singularitate. **N**ec distinguit formaliter a natura: quia non facit formalem differre. **S**ed quomodo natura mea est idem realiter et distinguit realiter: **I**deo posui quod non est unitas realis sed formalis: quia proprietates realitatis distinguunt. **S**ed videtur quod tollatur generatio: quod habet generatur. **N**unquid tota natura perat. **D**ico dico quod eadem natura sub alia tamen proprietate indiuiduali potest esse terminus generationis. **D**ico ergo quod eadem ratio formalis generatur in me et in te. **S**ed quomodo potest tota natura creari: si tota ratio formalis preexistit. **D**ico dico quod nunquam quidditas creatur: sed hanc naturam creat: quantitas enim est incommutabilis: totum tamen singulare causat. **A**lterius natura in illo suo potest nullam habere distinctionem. **Q**uomodo ergo et 3. dictiones istarum. **D**ico quod non sunt contradictoria: sed disperata.

Singularis do
ctrina d unita
te dicta et pco
mittantur ad
ea et spali de
guone et crea
tione nate et qd
dicitur vbi plu
ra addit.

M

Distinctio. XXXV. et septem sequentes. **Q**uo. I.

Post hoc videndum est et c.

De identitate infiniti. Circa distinctio. 35. et septem sequentes. **Q**uero quatuor rationes. **P**rima questio est: utrum primum principium productiuum et ultimus finis coincident in idem. **E**t videtur quod non: vnus est altissimus. **E**t dicitur in Ecclesiastico. sed eorum due

rationes altissime. **C**ontra in apoc. Ego sum alpha et omega. **H**ic introducuntur quatuor conclusiones: quarum prima est: quod coincident essentialiter. et hoc est: quia vna est natura eorum: probatur in omni natura illuminata est inuenire omnem perfectionem cui non repugnat infinitas et illimitatio: natura diuina est huius. **R**atio autem productiuum dicit perfectionem simpliciter: et ratio ultimi finis. **S**ecunda conclusio est: quod coincidunt supposititaliter: probatur per Anselmum in monologion. 15. in omni supposito perfectissimo est inuenire omnem perfectionem simpliciter. **R**atio autem principium productiuum est perfectio simpliciter: ergo debet inueniri in perfectissimo supposito. **I**deo: et etiam ratio finis. **T**ertia conclusio est: quod coincidunt realiter: quia nulla perfectio simpliciter absoluta ponitur in deo vel in diuinis distincta ab alia realiter. **Q**uarta conclusio est: quod non coincidunt formaliter: hoc autem probatur via diuina. causa extrinseca enim formaliter diuidit per finem et efficientem. **S**ecundo. quod ex rationibus formalibus habet ordinem ille causae. 3. vbi quicquid inueniunt manebit iste ordo: vbi autem est ordo: ibi est distinctio extremorum. **T**ertio. quod relationes diuersarum rationum habent terminos formaliter distinctos. **I**n eadem autem natura creata fundantur due dependentie: iste sunt diuerse et non distinguunt nisi ratione termini. **H**uius autem est deus: 3. in deo est huius non identitas formalis. **Q**uarto. quod deus sub ratione essentie est ultimus finis: quod obiectum beatificum sub ratione illa: sub ratione autem essentie non est principium productiuum: quod essentia: ut sic necessario causat quicquid causat. **S**ed hic est disceptatio. **N**am aliqui dicunt: quod non est demonstrabile quod ultimus finis sit principium efficiens. **S**ed hoc est creditum. **S**ed contra hoc aliquid nostrum arguitur sic. primo: ois causa scda agit dependenter: sed primum efficiens mouetur non potest agere dependenter: quod ois immobile: et ita nullam potest habere causam. **S**ecundo sic. **I**mpossibile est quod aliquid sit causa alterius: quo non existente nihil minus esset: sed si ultimus finis non esset: adhuc primum efficiens remaneret: quod ponit independenter. **T**ertio. agens agit vel propter finem prestitutum a se. et hoc non: quod prestitutio est actus secundus: qui presupponit primum: qui habet finem in suo prioris: non prestitutum ab alio: quod primum agens non habet agens superius: sed quod possit sibi prestituere. **Q**uarta ratio est hec. **Q**uicquid sunt alique due cause subordonate: dempta vna. scilicet principali: altera remouetur: sed finis non causat nisi mouendo efficiens: ergo non habet efficiens non habet finem. **A**d primum dico: quod eodem modo quo sunt esse dependet ab ultimo fine: ita et agere. **S**ed non dependet ab eo in ratione mouetis: sed in ratione finis: quia sua actio non est ab alio agente. **A**d secundum dico: quod sublato ultimo fine: adhuc esset infirmitas: nego istas quod vere causat alia causalitate que non est productio. **S**ed contra. non requiritur quod causa finalis sit actu quando causat: ergo ablata essentia diuina adhuc esset illud. **D**ico diceretur quod hoc sit verum de finibus sub finem: non tamen sub ultimo fine. **A**d aliud dico quod non est propter finem a se prestitutum sed finem sibi sicut materia esset propter formam: si nihil aliud esset. **A**d aliud potest dici ad 0. quod finis est prior causa quod effectus: et prius sine posteriori potest causare: non video igitur demonstrationem in proposito. **E**t ideo hic intelligendum est quod aliqui effectus habent quatuor causas simul: sicut compositus de genere substantie dependet a materia et forma et efficiente et ultimo fine. **A**lii habent duas causas tamen: sicut anima rationalis non dependet a materia organica: sed ab ultimo fine et efficiente secundum fidem et non est dare effectum qui dependeat a paucioribus causis. **Q**uanto autem no-

N
Cap. 6mo.
Conclusio 4.

Et si p. p. p.
p. d. c. u. z
v. l. i. m. u. s.
c. o. i. n. c. i. d. a. t.
n. a. s. u. p. p. o. s. i. t.
c. r. e. a. l. i. t. e. r.
m. e. f. o. r. m. a. l. i. t.

Aide Secunda
in hac ma in
tractatu de p.
p. n. 2. 2. dist.
p. m. q. copio
se.

Aide Secunda
q. 4. lib. 2. vbi
ibi notat ad p.

An demstabi
le sit an certe
creditum vlti
mum esse causas
efficientes.
Rationes alior
et maxie scilicet.

P

Sinus multu
plex.

Q

De propria
essentia ali
quorum ali
as ad min
quiritur cas.

Cap. 1.

Secundus XXXV. 7 septesequētes Q.6. II. 7. III. 158

N
Cap. pmo.
Cōclusio 4^a.

A
Pauca dō
depedere ar
guit nobilita
te in effectus.
D. multiplex.

Qualr agens
nale agit pro
pter finem.
A. l. archite
ctus.

Bona dupl
siderat e va
la ubiqz.
finita e causa
finali symon
na: sed caste
occlat ppter
ecorum.

B

Est p^o p^o
pductionis e
vltimus finis
coincideat nā
supposito e
reali non tā
mē formalit.

Uide Scoti
in hac mā in
tractam de p^o
p^o. 7. 2. dicit
p^o m. q. copio
se.

O

Uide Sco. in
q. dicit. 7. ubi
ibi dicit ad b

En demfabi
le sit an cer
cedat vlti
finē eē causā
efficientem.
Rōnes alior
7 maxie scōi.

P

C

Qualr cā pō
gens efficiēte
nar. necessitas
finis, vide b.

Obijciunt 4^a

D

Caste cū sco.
37. dicit. 7. ubi
ibi dicit. Scia
bāc pōitāte.
Quidditas
in p^o obina
ordinē eēntia
lon habere.

Ellud q^o cer
na eē. neciūz
ubi p^o adde
de multiplex
necessitate.

bilior est effectus tanto a patiorib⁹ dependente deo
assent pbi q^o intelligentie ab vna sola causa dependet.
Sed hic est diffi. si p^o m^o efficiēs agit pp finē. Dic
oico q^o hoc pōt dupl^r intelligi: vel pp finem opationis
que est formaliter in eo vel ppter finē effectus: 7 hoc
modo deus agit ppter finē: sicut pductionis q^o pducit
mundit: istius aut actionis trāscuntis bene est finis: nō
autē opationis immanētis. Scda diffi. est de agentib⁹
nālibus. Dico q^o agunt ppter finē nō a se intemū 7 pre
stintū. Sed a superiorib⁹ sicut artifices inferiores ppter
finē artificis superioris. Eodē modo de agentibus itelle
ctualibus: q^o sicut volūtas bz qd agat: ita necessario bz
cur agat fm Ansel. Alia diffi. quia ratio boni 7 finis
idez est. Rō autē boni 7 essentie aie nō sunt idē forma
liter. Dico q^o bonū formalit^r dicitur habitudines aptitudi
nale ad appetitū: sed fundamentalit^r est ratio absoluta.
Sed est ne distinctio iter finē 7 cām finalē: Dico q^o
nō: sicut iter efficiēs 7 cām efficiētē: ga finis est cuius
grā: 7 hoc idem est causa finalis. Cuestio. II.

Secunda qō est vtrū causalitas finis
sit vera causalitas. Evidet
q^o nō: ga causalitas metaphysica. Contra
quia finis est causa causarum.

Hic introducunt q^o quorū 3nes.

causa finalis est p^o m^o cā. pbat. causalitas cāe efficiēs
precedit causalitatē mē 7 forme: 7 causalitas mē/cau
salitatē forme. forma enī est posterior mē 7 eius cau
salitas. Vbi ante formā causat immediate mē. vtrūqz pre
cedit efficiēs: p^o enī puenit rei esse q^o inest. Sed for
ma accipit esse per cām efficiētē: ergo prius est causa
re efficiēs respectu forme: q^o forme respectu cōpositi
cui inest. Itē mā nō causat nisi ga recipit: sed p^o bz
esse forma ab agēte quā ipsa recipiat. Ultra finis pce
dit efficiēs: cā enī efficiēs non causat nisi mota a fine: q^o
prior est intēione iter oēs. Scda q^o causalitas
finita est nēcia: magis enīz est nēcia causalitas que per se
inest: q^o que per accis: sic autē est de fine. Dec enī est p
accis. hō creat: ga est p^o gēs. Ita autē est per se. crea
tura bz ordinē ad deū: ga ex rōne eius formali est ad
deū ex ordine essentie. vñ qūqz cognosceret qd dicitur
dei 7 creature: cognosceret q^o creatura est ad deū: 7 pp
deū: sic medicina pp sanitatē: 7 bec tendētia est cālitas
finis. Tertia q^o causalitas finis est nēcia causalit
tas: ga ex rōnib⁹ rez demōstrat ordo eaz: 7 bec est cau
salitas finis. 4^a q^o bec est causalitas p^o p^o ga p^o.
Sed p^o m^o p^o nē instat: ga aligs effectus fuisset an
mūdū: ga ante causalitatē efficiētē fuit de⁹ finis: ergo
aligs effectus. Contra 2^a q^o nē: ga que nēcia sunt eque
cōueniūt in p^o sicut in actu: ita illa causalitas erit in
p^o obiectiua. Contra 3^a q^o nē: ga tūc causalitas eēt eterna.
Contra 4^a q^o nē: ga causalitas efficiēs semp ponit effe
ctū in actu: nō aut finis. Ad p^o dico: q^o sicut cā vltior
p^o ordine nāe causat 7 insuit q^o cā 2^a sic dico: q^o ordi
ne nāe p^o mundus est pp deū q^o factus: 7 in eodē in
stanti tps. Ad 2^a dico: q^o p^o nēciūz est eternū: est aut
nēcia cālitas nō pro intrinseco modo: sed necessitate icō
mutabilitatis sicut fm Aug. hō est aial. est icōmutabil.
Ad aliud dico q^o supeminēter vel vltial^r quidditas
bois cōtinet actualitatē: ita cā finalis cām efficiētē.
Sed hic est diffi. si effectus cāe finalis bz respectus
realē ad finē: 7 certū est q^o effectiuitas dicit depedētia:

7 ideo dico q^o realis depedētia est. Sed 3^a me^a est
ppter sanitatē que nō est. Dic dico q^o relo effectus
est relo fundamētalis: q^o per se inest: nō actualit^r: talis
bene est ad aliqd qd nō est in actu: 7 sufficit eē qd
duratū. Scda diffi. q^o impole est q^o aliq^o cā causat
q^o nō est. Dic dico q^o illud qd nō est nō pōt pduce
re: tūc causare pōt in p^o obiectiua: pductio enim cōue
nit per accis pducto 7 pducēt: 7 ideo nō nisi in actu:
sed ordo finis est essentialis ad illud q^o causat. Tertia
diffi. q^o pōt esse cā posterior effectus: sic sanitas me
dicina. Dico q^o fm qd dicitur sanitas prior est medicina
fm esse qd dicitur fm q^o causat: p accis autē est poste
rior. Quarta diffi. si deus redigeret oia in nihil si re
maneret ordo talis. Dico q^o sic: sicut ordo p^o dicitur reman
eret. Dico igit q^o cālitas finis 7 efficiētis vere differunt
sicut cālitas per se 7 p accis. Nota ē q^o illud qd est fi
nis in quātū causat actū volēti habet rōnē cause efficiē
tis realis: sed postea q^o actus sicut deliberatio ordinat
in sanitatē: tunc illud habet rōnē finis: vnde bec semp
est causalitas finis. Cuestio. III.

Tertia qō est vtrū oēs partes continui
sint diuisibiles. Et videt q^o sic.
q^o omnes habent medium sue quātitatis.
Contra. infinitum non habet medium.
q^o iam non esset infinitum.

Hic dicunt quidā q^o oēs partes continui sunt
diuisibiles: q^o sunt eiusdē rationis.

Sed 3 illud arguit 4^a. Et sic. Oēs partes continui
aut sunt diuisibiles in easdē partes: 7 hoc nō: q^o totus 7
pres idē sunt. 7 in alias ptes vltiores. Sz ipse est eē
alias ptes ab oib⁹ partib⁹ cōtinui: q^o ille ptes nō essent
ptes cōtinui. 7 c. 2^a sic. Ille ptes q^o sunt distincte ab
oib⁹ ptrib⁹ cōtinui nō sunt ptes cōtinui: sed si oēs ptes
cōtinui eēt diuisibiles in alias ptes: ille eēt distincte
ab oib⁹ partibus cōtinui. 7 c. 3^a sic. In cōtinuo sunt
infinitē ptes: 7 vltra infinitū nō est dare aliqd: 7 si oēs
ptes cōtinui eēt diuisibiles in alias: vltra infinitū eēt
aliqd. 4^a sic. Infinitū est cūctus quātitatē accipiēti
bus semp est aliqd extra accipēti: q^o dico: oēs, illud si
gnū nō distribuit adeq^ote p^o oib⁹: q^o tunc nō eēt aliq^o
extra. 7 c. Dico igit q^o bec ppositio est falsa ppter
ipositatē subiecti: q^o bec signū ois infiniti repugnat.
Cōfirmat: q^o fm p^o m^o ante oē mutatū esse est mu
tatū esse. si destruit multitudinē finitā: habeo infinitū.
Si infinitū. 7 ante motū infinitū 7 eternū fuit motus:
7 eodē mō: si ante oēm hoīem fuit hō. Pono q^o qua
tuor 3nes. Prima q^o nō est dare in infinitis eē
le vel ineq^oale: vt talia sunt. pbat^r b. vbi enim vnus
excedit reliquū alit^r est finitū. Vltius. equale 7 ine
q^ole sunt circa idē: ergo si eēlitas nō est in infinitis: seg^o
q^o nec ineq^olitas. Itē. equalia sunt quoz extrema se
nō excedunt: sed in infinitis nō sunt extrema: ergo nec
equalitas. Scda q^o est q^o totum 7 pars nō sunt circa
infinitū: q^o gbuscūqz repugnat passio demfabilis de
subiecto: 7 illud subm: sed infinito repugnat eēle 7 ine
quale: que sunt passiones demfables de toto 7 parte:
q^o bec est demōstrabilis vel per se nota. omne totū est
maius sua parte: ita ineq^ole. Tertia q^o est q^o vnuer
sale vlt sumptū repugnat infinito: cuiusqz enim repu
gnat totū 7 q^olibet pars subiecti: sed infinito repugnat
totū: cuius pars subiectiua est totū vlt: q^o cui repugnat
totū ei repugnat vlt vlt sup^o. 4^a q^o seg^o ex his q^o
illa p^o nō est vera q^o dicit oēs ptes cōtinui eē diuisibi
les: sic nēc ista q^o dicit. ois hō irrōnalis est aial. Sed
cōtra. sumant iste ppositiones 3dictorie. omnis pars
continui est diuisibilis: aliqua pars continui non est di

E
Relonē reale
fundamētale
tamen ad nō
ens fore.

Et si non ens
negi pducere
pōt in cāre.

Effectus q^o
prior: posterior
oiaz finis.

Dico vnfor
mis rez in po
tētia 7 actu.
Qualiter sub
strati finis bz
rōnē efficiētis
7 finis.

F

Ob aliorum.
Impugn^o 4^a

G

3. dicit. 1. c. 63.
Hoc signū
oē repugnat
infinito.
Ob. p^o p^o p^o.
Uide Sco. 2.
d. 2. q. 9. 7 vbi
ibi dicit 7 ali
os ad bec.
Cōclusio 4^a.

Equalia que?
H
Eq^ole 7 ineq^o
lectonē 7 ptes
vlt vlt sum
p^o m^o infiniti
repugnare.

A. l. super^o.

Obijciunt 4^a.

finis multo
lex.

Q

q^o propria.
ficcū alig
uo: alig on
ad min^o re
utit cās.

Ilis ratio p̄cti est per se passio actus p̄cti: q̄a blasphemie.
diuine per se inest ratio formalis effectus eius: ⁊ p̄ p̄ns.
imputabilitas p̄cti. ¶ Sed dicunt quidā q̄ hoc solus
h̄z veritatē in passionē p̄positiū nō p̄uatiū. Sed q̄
in p̄uatiū etiā h̄b̄at veritatē p̄boga sicut p̄i in om̄is
cōicāt filio diuinitatē per p̄ductionē: ita ⁊ incōicabili-
tatē: ⁊ sicut cōicāt angelo entitatē: ita ⁊ icōporeitatē: ⁊
sicut celo mobilitatē: ita ⁊ in corruptibilitatē: ⁊ p̄ncipio
indivisibilitatē. ¶ Idcirco uerba hoc itroducunt: qua-
tuor s̄nes. ¶ Prima s̄ est: q̄ deus causat actū malum
p̄cti: quātū ad substratū: q̄a cūrrit ad causandū istum
actū: sicut cā yllis ⁊ p̄ma cū causā scōa ⁊ particulari. ois
aut cā p̄ma plus isluit ⁊c. ¶ Scōa s̄ q̄ de⁹ causat p̄na-
tionē q̄ inest per se ⁊ cōcomitat actū: q̄a in causando
illa nō p̄t separi abinuicē: quoz ynnū p̄ se inest alteri.
¶ Tertia s̄ q̄ de⁹ causat respectū quī per se ists actui
malō: q̄a posito fundamento tali ponit relo talis. Sed

Obijcinar 4^r
K
Welle mala
den coningit
itelligere 2^r.

Respectu cuius effectus potest deus supplere. H. l. innotabile

L
Assimilatio et
attributio effe-
ctus fit cause
particulari.

12. ci. c. 7.
Causa dupl'c

Distinctio. XLIII. **Q**uestio. I.
Post predicta consideratione dignū est rē.

El. l. fertile,

M

Eccles, I.

Op. Arist. 8.
phy. et alibi se
pe cum suis ro-
tibus.

c.s. 2 circuit.

**Soluit rōnes
Aristotelis.
Egēs et actio
duplex.**

In circa distōne 4.4.^{as} nihil dicā dic-
ga mā faciliū est: sed reuer-
tendo ad principiū Quero quatuor qō-
nes. prima qstio est. vtrum mundus sit
eternus. Et videtur qd sic: qd nihil nouū
sub sole. C. Contra. Hen. p. In principio
creauit deus celum & terram.

Hic fuit opio Aristo. q. mundus fuit eternus v. ab eterno. pbat aut hoc ex immutabilitate diuina: ga agēs nō pōt trāfire de ocio ad actionē nisi mutet. g. tē. ¶ Secūda rō: ga ante oī mutatiō ē esse et moueri et cōuerſo. ¶ Tercia rō: ga istās est p^m futuri t finis p^{ter}iti. ¶ Quarta rō est Aug. xi. de ci. dei dicentis: qre nō est eque bñ a sex milibus annis sic a qnqz: nō videt rōnabile. ¶ Iste aut rōnes nō quincūt. ¶ Ad p^m dico: q vep est qñ agēs reali refert ad passus: tūc tenet illa regula. Dicit aut deus agens: denominatione extrinseca: nō actione que sit in eo. ¶ Ad secūdam illa ratio

demōstrat de omni motu. Dico q̄ in quolibet motu
est p̄m̄ illud aut nō est mutatus esse. ¶ Ad aliud dico
q̄ nō est incōueniens dare p̄m̄us instans in tpe. ¶ Ad
aliud eodē modo quare deus fecit mundū in isto loco
z nō in alio: inanis est imaginatio de tēpore infinito: si
cur de loco. ¶ Arguo autem cōtra eos quadupliciter.
¶ Primo sic. Quādocūq; aliquid icludit aliud cui re/
pugnat eternitas illud nō potest esse eternū: sic autē est
de tēpore. probat: qz posterioritas includitur in tēpore
cui repugnat eternitas. ¶ Secōdo de instanti copulante
preteritū cū futuro: impossibile enim est tēpus esse sine
instanti copulante preteritū cū futuro. Sed ab eterno
nō potest esse tale instans: qz est posterius tēpore prete/
rito. ¶ Tertio de motu: in rōne diffinitūa motus iclu/
ditur successio: ergo nō potest esse ab eterno: qz enī est
ab eterno nō pōt succedere alicui p̄oriori se. ¶ Quarto
de ratione mutati esse est q̄ habeat ante se motū: eter/
num autē nō habet aliquid ante se. ergo &c. ¶ Dicunt
aliqui q̄ bene demōstrat de hac parte motus: z de hoc
mutato esse: sed indefinite nō demōstrat. ¶ Sed p̄ra:
quādo aliqd repugnat alicui ex rōne diffinitūa: repu/
gnat sibi in vniuersali z in particulari z indefinite: sed
non est de mutato q̄ argo &c. ¶ Ad idē

ita et de mutatio. e. ergo. z. c. Sed q. repugnat et i
tionibus diffinitiois: nō simplr: sed vt cōtrahuntur
idiuiduitatē. ¶ Cōtra istud: nulla mutatio fuit ab ete
no. Quedā mutatio fuit eterna: cōtradictum p̄culari
est falsa: ergo vniuersalis est vera. ¶ Secūdo a sub
ternis sic si nulla mutatio fuit ab eterno: ergo quedā
mutatio nō fuit ab eterno: similiter per inductiones:
militer si illa mutatio fuit ab eterno: g. pro aliquo sing
lari. ¶ Ad p̄mum dico q. nō est dare ante omnē in
tationē: p̄mā mutationē nec nullam: q. distribui inf
nitum nō potest: p. per hoc p. ad alias instantias. ¶ A
quartū. verū est: quādo ratio verificationis est propte
rationē omnes: sicut si homo curritalis homo curri
Sed quādo cōuenit sibi sub rōne vniuersali non: sic
habere tres p̄mo cōuenit triangulo z. nō alicui: sic est
ab eterno cōuenit vniuersali: vt p̄scindit a singular
bus. ¶ Sed hic est diffi: in ydus fuit ab eterno: fuit
et ne ifinitus in futuro: ¶ Dicit qdā q. nō: q. futuru
h. aliqd ante se: qd repugnat eterno. Cōtra. oē p̄teritū
fuit futuru: si igitur futuru finitū z. p̄teritū: omne ten
pus antea fuit p̄teritū: si fuit finitū: ergo p̄teritū
etiā de reuolutionib⁹ quas habuisset dimidium futuri
z. dimidium p̄teritū: z. ita fi infiniti dies: sequit q. inf
nitū p̄teritū z. futuru z. p̄sens infinitū. ¶ Ad argu
mētū dico q. ante diem fuisset dies in infinitū.

¶ **Q**uestio. II.
Scunda questio est. Utrum sit de-
monstrabile non fuisse mū-
dum ab eterno. Et videtur q. non. quia est
articulus fidei. **C**ōtra. quia articulus fi-
dei est q. vnus est deus: ⁊ tamen demon-
strabile: vt primo patuit.

N
 Prin^m mor[?]
 et p^m instas in
 tpe assimilan
 Nec tps: nec
 loci qreda e
 ro i factura di
 Impugnat
 Elrus. 4^r et no
 tanter.

Slide docto-
res super. 8.
physi. 7. 1. vi.
2. 2 speciali-
scorum 2 se-
quaces.

Ōndit sua os
tumēta non
emōstrare,

P
Cōsidera in-
fantiā ad ho-
minem.
Dubium.

de vbi. s. i
co. 7 alqs
ri? ad pec.

Q

I

Secunda qd est. Utrū mūdo quātus est de se repugnet qd sit pro ducibilis a deo ab eterno. Et vñ qd sic qd iſſi nitas repugnat creature. Cōtra. quia nō apparet contradicō.

Rōnes alioz p parte affir mativa.

Hic introducunt 4° rōnes ab aliquibus.

ibi aliqd imediate pductū a deo: qd ppagatio eterna: in illa aut multitudine nō est dare aliqd nō ppagati: r per pñs de^o nō creauit mūdū. C^o 2° sic. Deus pduxit mūdū supnātr: sed nō est dare iduūduū pductū sup naturalr: si mūdus sit eternus. C^o 3° Sol pcedit gnōnē meā tpe: r sic cuiuslibet alteri: igit gnōnes oīus nō fue rūt ita antieque sic sol. C^o 4° sic. Intē^o mouēs est in qū ber instāt tota r pcedit ordine durationis hāc diē: r p pñs oēs alios dies. C^o Ad pñā rōnē pcedit qd nullum est inenire ime^o pductū a deo: qd si aliqs fuisset ime^o a deo ille iccepisset gnōnē: creauit igit celū r terrā r ho mines: r nō mediātib^o causis scōis creauit oīa. Eodem modo diceret qd illa nō pducunt supnaturalr. C^o Ad aliud nō est dare boīez qn eū aliqs pcessit: sed distribu tio nō valet qd includit incōpossibilia: vñ qūqz gnōnē signata sol est pōr: sed idēfuit nō eodē mō intē^o pce dit hāc diē nō oēs. C^o Arguit igit ad oppositiū. Et p sic. Regula eterna est qd mūdus est pducibilis. si q regula est vera. q ab eterno vāa volūate enī diuina nō est: qn mūdus sit pducibilis: qd p additātē iest. q sicut p nūc est pducibilis: r pro eterno. C^o 2° Quod conuenit ali cui nescio nō uenit sibi pro aliquo nūc determinato: s3 p omni. C^o 3° sic. Quia quātitas mūdi ab eterno r nūc est cōfide rōnis r eūsdē pducimēti: r p pñs eandē pas sionē debet. C^o 4° qd ens phibitū pro aliquo nūc semp est ens phibitū: r tantū valet pro eterno sic ab eterno. C^o Sed iste rōnes eque demōstrāt qd eternitas creabi lis sit creabilis ex tpe: qd est ipse. C^o Sed hic est dif. de vbo Aug. Si ignis fuisset ab eterno: vñ eternus splē doz eius fuisset eternus. C^o Dicit Scotus qd loquit de pductione: pur abstrahit a factione. Idē dicit de vesti gio pedis. C^o Dic diceret qd arguit ex supōne alicui^o ipossibilis. Sed si mūdus fuisset ab eterno: iest ne pñ mus diuīus totalr si diuīssit: Dico qd ponēs mūdus ab eterno bz dicē qd pñs iest^o mor^o nō ponit eē ab etno: sed sumēdo iduūduū vagū motus esset ab eterno: ita de diuisione pñati.

Solo dicitur rationum.

K

Et l. sed si al frubus.

Rōnes p p p p p negatiua.

L

Dicit dicitur rōnis insuffi ciennam. Dubium 2°. 6. m. c. i. vbi supra in 2. 30. c. c. 31. Solo pñā.

Tange h pñā cōsequenter.

Tertia qd est. Utrū repugnet oī crea ture esse ab eterno. Et videt qd sic: qd de nibilo est omnis creatura. Cō tra. qd Plato hoc posuit: r tñ de aliquo.

Sp. alioz.

Hic dicunt aliqui qd oī repugnat:

M Impugn^o 4° Adm. 13. cō sessionum.

ga rōni eius diffinitū: ue repugnat: qd creatio est pductio de nibilo: r ita pñs fuit nihil qd aliqd. C^o Sed pñmū. ga Aug. sup Hen. po suit qd mām creauit isormē ordine nāe pñs qd formā. nō tpe: tūc sic arguit. qd factū est de aliquo est posteri^o illo. non pcludit hoc nisi ordine nāe: r ita hic. C^o Scdo de sole r radio solis quez pcedit sol nā. Similr radius fuit eductus de po^o medij in instanti. C^o 4° ga in pñmo instāt fecit deus celū de mām. C^o Dicit qd Sco. qd illa po ritas nibilitatis bz accipi penes ordinē nāe. C^o 5° 3. ga pdictoria erunt in eodē instāt tps. C^o 2° ga qd iest alicui iteri^o iest sibi p pñs. Nō eē at iest creature ex se: vel p se. C^o 3° ga qd iest alicui ex se: iest isepabile ab eo. C^o 4° ga creatio pcedit naturalr annihilationis. q r nō esse. C^o Ad pñmū dico qd pdictoria nō sunt sit ga nō bīe esse a se ab eterno: r bīe eē ab alio nō sūt pdictoria vñ nō bīt nō eē simplr: s3 ex se: sic bō pus est nō albus

Seco. i. diffin. 2. q. 2. Obiect 4°. Corrige ex Sco. vbi sup plura hoz. Soluit cum Sco. sustinen do.

q albus. C^o Ad ppositū pōt ēr dici qd q iſunt fm aliud r aliud nō sunt extrema pditionis. C^o Ad aliud dico qd vtrāqz iest p accis r eē r nō eē. C^o Ad aliud qd dī qd iest ante pductionē est nēciū: pcedo eodē mō quo iest: s3 bebat nō eē a se: r ita bz pductionē. C^o Ad aliud dico qd termin^o annihilationis est nō eē ab alio: sed nō eē a se pcedit creationē. C^o Sed hic est diffi. qd opposi ta vñr eē i eodē signo nāe. I. posse sanari r egrotari. C^o 2° cedo de illis q nō sūt opposita. Sed opz imaginari. 4° signa. Pñmū signū est i quo pſiderat qd dīas. Scdm in quo qd p se iſunt. Tertiū in qd pſiōes eoz qd p accis. Quartū in qd illa q iſunt p accis. C^o Alia vñr qd fm di cta de^o ab eterno nō pōt annihilare: qd in eodē instāt q creat nō pōt annihilare. C^o Scda vñr qd habuit qd qz rem pductā p iſinitū tps pſeruare. C^o Tertia. qd crea tio r pſeruatio sūt ordiata: r ante oēm pſeruatiōnē fuit creatio: r ita ēr pſeruatio nō potuit eē eterna. C^o Quar ta. qd de^o nō potuit vñā creaturā pducere post aliā, nisi qſcendo p iſinitū tps. C^o Ad pñmū pono mūdū creati in iſtāt signato: s3 sp fuit mūdus r gñatio r corruptio r creatio r annihilatio ab eterno: bñ tñ pcedo qd alicuius entis determinati non potest eē annihilatio ab eterno. C^o Ad 2° dico qd ab eterno potuit nō pſeruare: s3 nō po nō q trāſit in iſtāt determinato. C^o Ad 3° dico qd sem per dedit sibi eē nō pro aliquo instāt sicut mō. C^o Ad aliud verū est si eēnt creati a aliquo signo determinato: qd nō pono. C^o Notādū qd aliq q ponit mūdū ab eter no creatū r pſeruatiū: vel fm idēz: vel fm aliud r aliud posuerūt qd de^o in iſtāt creati mūdū: r postea cōſer uauit. Iſte modus iplicat pditionē ponere tale iſtās a quo icēpit. Phī posuerūt qd nec creatis nec cōſerua tus: r iſte est falsus. Neqz opz dicere fm aliud r aliud creatis r pſeruatus: qd idem est creati r cōſeruati: nūc aut creat sicut creauit. C^o 26. III.

N

2° mltip^o Signum nāe 4° nāe r iſpe ſionis.

Et l. creatio nem. Solones no tabiles quas ponderebā.

Et alia imagi natio de mun di eternitate quā reprēſen tādus: pñ nūc creatio qd tñ bñ pōtēra

Marta qd est. Utrū mūdus possit p petuari. Et vñ qd non: qd B est pñmū dei. Cōtra. gñatio pterit r gñatio aduenit: terra aut in eternum stat.

P

Ceſſo. i. c.

Hic fuit opinio pipatheticoz qd mūdus fuit ppe tuus r sempiternus. Plato at posuit eē. Catholici aut ponit qd nec fuit ppetuus nec erit sempiternus: oēs tenet qd pōt ppetuari a deo. C^o Arguit at eisdē rōnib^o sicut supius: qd si tps icludit pſterioritātē sibi repugnat eē ab eterno: mor^o aut ſucceſſionē mu tati eē pſteriorius moueri. Similr de instāt. Iſte rōnes eque cōcludūt in pposito: sicut repugnat pſterioritati eternitas: ita pſteriori ppetuitas. s3 i ſucceſſione est da re aliqd cui aliud ſuccedit: tale nō pōt eē ppetuus. s3 pōt mutari eē pōt eē motus: pōt ppetui nō potest eē motus: r ideo qui neceſſitaret in iſtā: r in illa. Dico qd nō cōiungunt qd nō est deducere ad vltimū pſteriorius: s3 quodlibet ſignatū nō poſſit eſſe ppetui: r ſic proces ſus est ab aliquo ſignato in iſinitum: nec hoc eſſet po ſterioritas dei: qd eam habet ſimil rē.

Deſſo. i. c.

Obſ^o 3° de mul di eternitate. Rōnes i hac mā nec p nec 3° mlti pñs deſſe ſuſſicit. Ad bēbēdū 3° lunūm ſidi pñp: nūc r oīa dīgē i obſegz pñ mi bēdēdū cui lamo crea na ab omni creatura.

Iluminati doc. fratris Gracisci Mayronis ordinis Minor. puintie sancti Ludouici scripti pclarissimi super Scdm sententiaz. Lorecti atqz decorati sum ma cura atqz sollertia Sacre theologie doct. erimū pa tris fratris Maury de Dybernia eiusde religionis: dum actu theologia publice in alma vniuersitate pa tauina legebat: sine felici terminatur rē.

Et l. Et l. Et l.